

Com

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กร บริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามปัจจัยเศรษฐกิจพอเพียง

นางสาวจงจิตต์ ฤทธิ์ธิรัญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำสาขาวิชาสารสนเทศมหาบัณฑิต^๑
แผนกวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2550

**People Participation in Supporting the Management Administration
According to the Sufficiency Economy Philosophy of
Subdistrict Administrative Organizations
in Nakornsawan Province**

Miss Chongchit Rithirun

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for

the Degree of Master of Public Administration

School of Management Science

Sukhothai Thammathirat Open University

2007

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ชื่อและนามสกุล	นางสาวจงจิตต์ ฤทธิ์พิรัญ
แขนงวิชา	บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรชันนิภาวรรณ 2. อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ษูปกล้า

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ อุดร ตันติสุนทร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรชันนิภาวรรณ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ษูปกล้า)

คณะกรรมการบังคับพิเศษ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

..... ประธานกรรมการบังคับพิเศษ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิศวะรานนท์)

วันที่..... 21เดือน..... สิงหาคม พ.ศ..... 2551

**ชื่อวิทยานิพนธ์ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กร
บริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**
**ผู้วิจัย นางสาววงศิตา ฤทธิ์หรัญ ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรชันนิภาวรรณ (2) อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ฐานปักล้ำ
ปีการศึกษา 2550**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการ (2) ปัญหา และ (3) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยนำการบริหารจัดการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน การพึงตนเอง การเสริมสร้างคุณภาพคนใหม่ทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน การรวมกลุ่ม การสร้างเครือข่าย และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจด้วยแบบสอบถาม รวมทั้งการสัมภาษณ์แนวลึก เกาะพะผู้เชี่ยวชาญ แบบสอบถามสำหรับการวิจัยสามารถนี้ ได้ผ่านการทดสอบ รวมทั้งการหาค่าความเที่ยงตรงและความเชื่อถือ ได้ของแบบสอบถามที่ระดับ 0.95 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลคาดีและองค์กรบริหารส่วนตำบลแม่เลี้ยง รวม 1,223 คน หลังจากแจกแบบสอบถามไปแล้ว เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาได้ 1,104 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.30 ของแบบสอบถามที่แจกออกไปทั้งหมด (1,223 คน) สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยคอมพิวเตอร์ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสูงทั้ง 8 ด้าน (2) ในส่วนของปัญหาที่สำคัญคือ องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักประยัค (3) สำหรับแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สำคัญคือ องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ ควรนำกรอบแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการศึกษาวิจัยในอนาคต และควรศึกษาเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่น คำสำคัญ การมีส่วนร่วมของประชาชน การบริหารจัดการ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Thesis Title: People Participation in Supporting the Management Administration According to the Sufficiency Economy Philosophy of Subdistrict Administrative Organizations in Nakornsawan Province

Researcher: Miss Chongchit Rithirun; **Degree:** Master of Public Administration;

Thesis advisors: (1) Dr. Wiruch Wiruchnipawan, Associate Professor; (2) General Sirindra Dhupklum;

Academic year: 2007

ABSTRACT

The objectives of this research were to study (1) people participation in supporting the management administration, (2) the problems, and (3) the development guidelines of people participation in supporting the management administration of Subdistrict Administrative Organizations in Nakornsawan Province according to the Sufficiency Economy Philosophy. The researcher used the Sufficiency Economy Philosophy as study framework composed of 8 factors which were moderation, rationality, self-immunity, self-reliance, strengthening the qualities of people in both knowledge and morality, group combination, network creating, and equilibrium and sustainable development.

This research was a survey research questionnaires in-depth interview. The questionnaire for field research passed validity test and 0.95 level of reliability. Samples were 1,223 people in Takli and Maeley Subdistrict Administrative Organizations. After distributing the questionnaires, the amount of 1,104 (90.30%) of total questionnaires (1,223) were gathered back. Statistical tools employed in analyzing in analyzing data with computer were percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The research result revealed that (1) the samples agreed at moderate level that as a whole, the Subdistrict Administrative Organizations in Nakornsawan had opportunities for the people to participate in supporting the management administration according to the 8 Philosophy of Sufficiency Economy; (2) the important problem was that Subdistrict Administrative Organizations in Nakornsawan Province had not given enough opportunities for the people to participate in the management of Economy Principle; (3) as for the development Guideline, Subdistrict Administrative Organizations in Nakornsawan Province should provide opportunities for the people to participate more in their management administration. In addition, they should apply the conceptual framework of the Sufficiency Economy Philosophy in their future research studies, and should conduct comparative studies in the aspect with other organizations.

Keywords: People Participation, Subdistrict Administrative Organizations, Nakornsawan Province

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษา เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วิรช วิรัชนิภาวรรณ อารยที่ปรัชญาหลัก อารย์ พลเอกศิรินทร์ ชูปกล้า อารย์ที่ปรัชญาร่วม และ อารย์อุดร ตันติสุนทร ประธานกรรมการ ที่ได้เสียสละเวลาในการให้คำแนะนำ และติดตามการศึกษารั้งนี้อย่างใกล้ชิด ด้วยศีลอดามา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้ศึกษาฐานศึกษาบทชี้ในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านไว้ ณ ที่นี่

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาพยากรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อนักศึกษา รวมถึงบุคลากรดาวงผู้ศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องในการศึกษารั้งนี้ ทุกท่านที่กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจเสมอมา

จังจิตต์ ฤทธิ์ธิรัญ

ธันวาคม 2550

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๒
สารบัญตาราง	๓
สารบัญภาพ	๔
บทที่ 1 บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย	๒
กรอบแนวคิดการวิจัย	๓
ขอบเขตการวิจัย	๕
ข้อจำกัดในการวิจัย	๖
นิยามศัพท์เฉพาะ	๗
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๙
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๑๑
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	๑๑
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (ตัวแปรอิสระ)	๑๔
แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการ (ตัวแปรตาม)	๒๗
แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการ	๓๑
ความเป็นมา โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์	๓๖
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	๔๑
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๔๑
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๔๔
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๔๙
การวิเคราะห์ข้อมูล	๕๐
ระยะเวลาทำการวิจัย	๕๐

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แผนการดำเนินงาน	51
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	54
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม	55
ส่วนที่ 3 ข้อสรุปที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากกลุ่มตัวอย่าง	99
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	123
สรุปการวิจัย	123
อภิปรายผล	129
ข้อเสนอแนะ	149
บรรณานุกรม	156
ภาคผนวก	159
การสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ	160
แบบสอบถาม	164
ประวัติผู้วิจัย	175

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แสดงการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาริ่ง ยามานาเคน	43
ตารางที่ 3.2 ระยะเวลาและแผนการดำเนินงานตลอดโครงการ	51
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ($n = 1,104$) แสดงค่าจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	54
ตารางที่ 4.2 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ สนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามด้านความพอดีประมาณ	56
ตารางที่ 4.3 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ สนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามด้านความมีเหตุผล	58
ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ สนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามด้านความมีภูมิคุ้มกัน	60
ตารางที่ 4.5 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ สนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามด้านการพึ่งพาตนเอง	61
ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ สนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่ กัน	63
ตารางที่ 4.7 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ สนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม	64
ตารางที่ 4.8 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ สนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วน ตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ด้านการสร้างเครือข่าย	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.9 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	67
ตารางที่ 4.10 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามปัญหา 8 ด้าน	70
ตารางที่ 4.11 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน ตามกรอบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	78
ตารางที่ 4.12 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมและภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในอดีต	86
ตารางที่ 4.13 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตาม เพศ คือ เพศชายกับเพศหญิง	89
ตารางที่ 4.14 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตาม ระดับการศึกษา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและสูงกว่าปริญญาตรี	93
ตารางที่ 4.15 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามอาชีพ คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับเกษตรกรรม	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

- ตารางที่ 4.16 ค่าสถิติสรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ หนึ่ง การมีส่วนร่วมของประชาชนใน
การสนับสนุนการบริหารจัดการ ส่อง ปัญหา สาม แนวทางการพัฒนา และ สี การ
เปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการ
ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 106

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดที่แสดงถึงความล้มพันธ์ระหว่างตัวเปรียบเทียบและตัวเปรียตาม.....	4
ภาพที่ 2.1 หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน	
ประการ ตามแนวคิดของ วิรัช วิรัชนิภาระณ.....	26
ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการทดสอบแบบสอบถาม.....	49
ภาพที่ 4.1 สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุน การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง	100
ภาพที่ 5.1 ภาพรวมปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนาการส่วนร่วมของประชาชนในการ สนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตาม กรอบความคิด เศรษฐกิจพอเพียง โดยนำกรอบแนวคิดทางวิชาการที่ประกอบด้วย ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนา ที่เรียกว่า “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” มา ประยุกต์ใช้.....	138

บทที่ 1

ນກົມ່າ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจัย

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีวิพัฒนาการมาจากการสถาปัตยกรรมชั้นดั้งเดิมตาม
คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 222/2499 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2499 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาส
ให้รายภูรีได้เข้ามาร่วมกับบริหารงานของตำบลและหมู่บ้านทุกอย่างเท่าที่จะเป็นไปได้โดยไม่แก่
ห้องที่และรายภูรีเป็นส่วนรวม อันจะเป็นทางนำรายภูรีไปสู่การปกครองของระบบประชาธิปไตย
ทุกวันนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ
สถาปัตยกรรมและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ธันวาคม 2550) มี
ฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น โดยรายภูรีเลือกตั้งผู้แทนแต่ละหมู่บ้านเข้าไปเป็น
สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองที่สะท้อนการกระจายอำนาจให้
หน่วยการปกครองพื้นฐานของประเทศโดยแท้จริง อันเป็นการตอบสนองต่อนโยบายการกระจาย
อำนาจสู่ท้องถิ่นของรัฐบาลที่จะให้อำนาจการบริหารงานแก่หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้
ท้องถิ่นสามารถบริหารงานที่แก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเองตามอัจฉริยะที่มี
อิสระในการตัดสินใจในลิستที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในท้องถิ่นนั้นตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด
องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และ
วัฒนธรรม เช่น จัดให้มีและบำรุงรักษาทางนำ้และทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางนำ้
ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม
 เป็นต้น

การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในจังหวัดนครสวรรค์ ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมดูแลและสนับสนุนการบริหารจัดการ อย่างไรก็ตาม ได้เกิดปัญหาด้านการบริหารจัดการ เช่น ปัญหาการขาดความพอเพียง เนื่องจากประชาชนบางส่วนขาดความพอเพียงในการดำรงชีวิต ตកอยู่ภัยใต้กระแสน้ำโภคภัย วัตถุนิยม มีความโลภ การบริโภคอย่างฟุ่มเฟือยเกินพอดี ตกลงอยู่ภัยใต้ภาวะหนึ่งสินอย่างถอนตัวไม่ขึ้น และขาดหลักในการดำรงชีวิตได้อย่างมั่นคง ไม่เพียงเท่านั้น ประชาชนยังถูกน้ำไปสู่การกระทำที่เบียดเบี้ยนกัน ได้จ่ายมากขึ้น อีกทั้งประชาชนจำนวนไม่น้อยได้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างฟุ่มเฟือยและต่อเนื่อง ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมสภาพ หรือถูกทำลายมากขึ้น

นอกจากนั้นประเทศไทยก็ความเจริญก้าวหน้าแบบกระฉุกตัวเฉพาะบางพื้นที่บางชุมชนโดยไม่กระจายความเจริญไปยังพื้นที่หรือชุมชนอื่นอย่างสมดุล เกิดการต่อสู้แบ่งขันเพื่อสร้างความร่ำรวย อย่างเกินความจำเป็น เกิดช่องว่างระหว่างคนจนและคนรวยภายในประเทศมากขึ้น ปัญหาดังกล่าว ได้นำมาสู่การเกิดหรือการเสนอแนวคิดและแนวทางการบริหารจัดการตามแนวทาง “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” สำหรับในที่นี้เรียกว่า การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริที่จะเห็นการสร้างเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการและดำเนินชีวิตตามแนวทางนี้ เป็นหลักพื้นฐาน อันจะนำไปสู่จุดหมายปลายทางสำคัญคือ ประเทศไทยและประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข โดยประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนและมั่นคง ส่วนประชาชนมีคุณภาพที่ดีขึ้น วิรช วิรชันภารรณ (2550) “การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน” ค้นคืนวันที่ 20 มิถุนายน 2550 จาก <http://www.wiruch.com>

จากความเป็นมา ความสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล การมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งปัญหาด้านการบริหารจัดการดังกล่าวข้างต้น ทำให้ศึกษาสนใจที่จะศึกษา เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธวรรค์ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้ “การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” เป็นกรอบแนวคิดสำคัญ การศึกษาระบบนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ในทางวิชาการและทางปฏิบัติอย่างมากและนำไปสู่งานต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย ประกอบด้วย 3 ข้อ

2.1 ศึกษามีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธวรรค์

การที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้เช่นนี้ เพราะจะทำให้ทราบและเข้าใจข้อมูลที่เป็นจริง(fact) ในปัจจุบันเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธวรรค์

2.2 เพื่อศึกษาปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

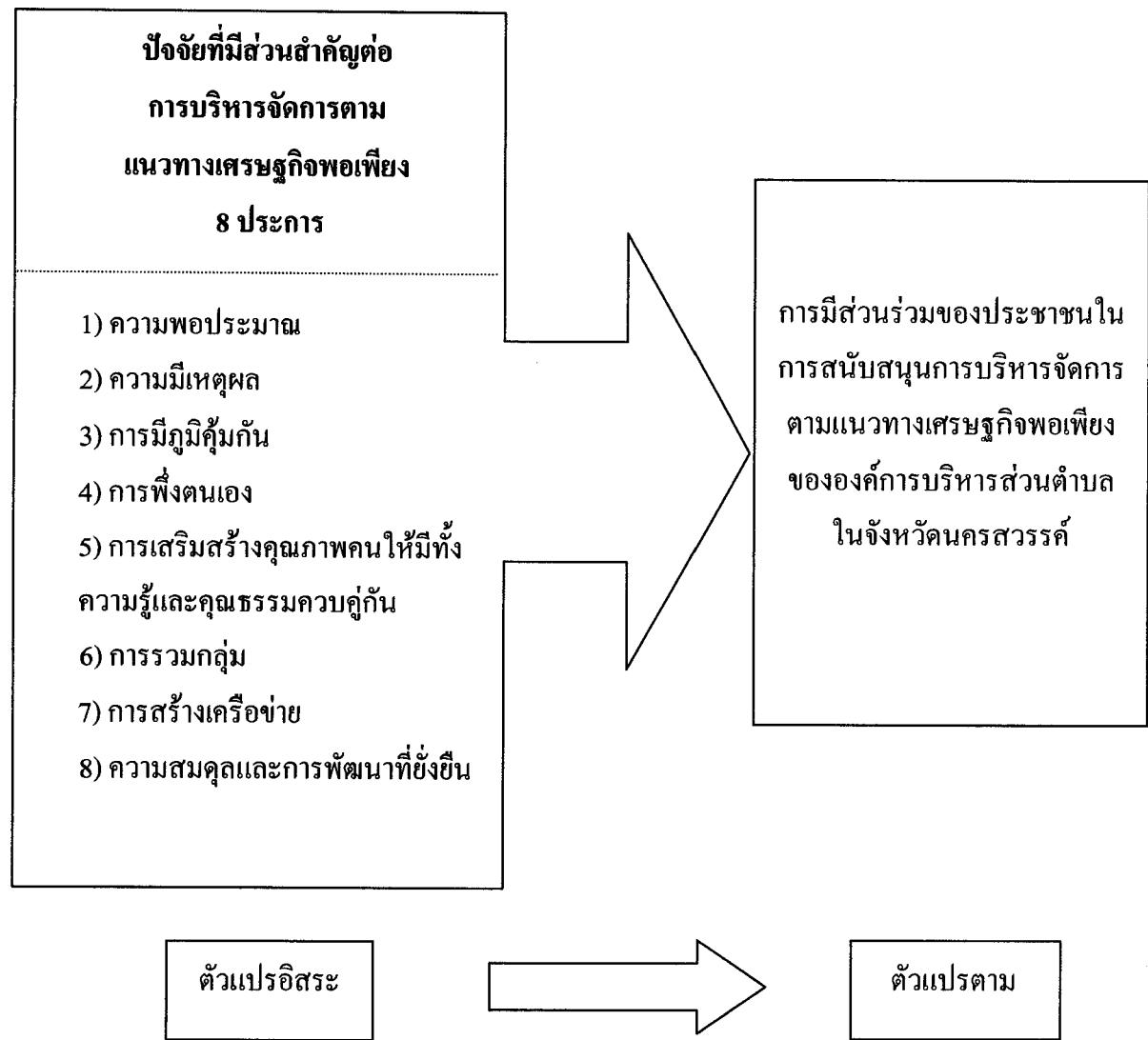
การที่กำหนดคัวตุณประมงค์การวิจัยเข่นนี้ เพราะจะทำให้ทราบและเข้าใจปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงในอดีตและปัจจุบัน อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเสนอแนวทางการพัฒนา การแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อไปอย่างเป็นระบบ วัดคุณประมงค์ข้อนี้เป็นข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น (opinion) ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีพื้นฐานมาจากศึกษาปัญหาหรือข้อเท็จจริงในอดีตและปัจจุบัน เช่นนี้ ทำให้มีแนวโน้มว่าผู้ศึกษาจะมีข้อมูลมากเพียงพอที่จะทำนายหรือแสดงความคิดเห็นสำหรับการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการในอนาคตได้อย่างมีหลักเกณฑ์และเป็นระบบมากขึ้น

2.3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

เหตุผลที่กำหนดคัวตุณประมงค์ไว้เช่นนี้ เพราะ ผู้ศึกษาต้องการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาเพื่อให้บุคคลและหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนา ปรับปรุง หรือปรับเปลี่ยนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ในอนาคตต่อไป

3. กรอบแนวทางวิจัย

ในที่นี้ได้นำ “การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” หรือ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” ของวิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2550: 25-30) ในปี พ.ศ. 2550 ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นกรอบแนวทางคิดสำคัญในการศึกษารั้งนี้ โดยถือเป็นตัวแปรอิสระ ซึ่งประกอบด้วย (1) ความพอประมาณ (2) ความมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) การพึ่งตนเอง (5) การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทักษะความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) การรวมกลุ่ม (7) การสร้างเครือข่าย และ (8) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ส่วน “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์” เป็นตัวแปรตาม ดังภาพที่ 1.1 .

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

สำหรับเหตุผลที่นำ “การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” มาเป็นกรอบแนวคิดสำคัญใช้ในการศึกษารั้นนี้ เพราะผู้ศึกษาเห็นว่า เป็นกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารจัดการที่เข้าใจง่าย ชัดเจน กรอบคุณครูบดีวน เพราะประกอบด้วย 8 ด้านดังกล่าว อย่างไรก็ได้ กรอบแนวคิดนี้ก็มีข้อบกพร่อง ที่สำคัญคือ เป็นกรอบแนวคิดที่เหมาะสมสำหรับสภาพ ในปัจจุบันเท่านั้น แต่ในอนาคตหากเกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง อาจทำให้กรอบแนวคิดนี้มีความบกพร่อง

4. ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้จัดแบ่งขอบเขตในการศึกษาไว้ 3 ด้าน ดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ทำการศึกษา การมีส่วนร่วม ปัญหาการมีส่วนร่วมและพัฒนาการการมีส่วนร่วม ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบภาพรวม และภาพรวมแนวโน้มการมีส่วนร่วมของประชาชานในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

ขอบเขตการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งเป็น 5 บท ในแต่ละบทมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

บทที่ 1 บทนำ ครอบคลุมกระบวนการศึกษาทางวิชาการอย่างเป็นระบบเริ่มจากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย ข้อจำกัดในการวิจัย ครอบแนวคิดการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ และประโยชน์คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นการนำเสนอแนวคิด และผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาด้านควาเอกสารหลายประเภท เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย โดยครอบคลุมเรื่องแนวคิด สำคัญของการบริหารจัดการ การมีส่วนร่วม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึงวิธีการหรือกระบวนการดำเนินงานวิจัย ซึ่งครอบคลุม 6 หัวข้อ ได้แก่ (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล (4) การวิเคราะห์ข้อมูล (5) ระยะเวลาทำการวิจัย และ (6) แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสนาม

บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ เป็นการนำเสนอข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง และความคิดเห็นเพื่อนำไปปรับใช้ในการบริหารจัดการองค์กรบริหารส่วนตำบล นครสวรรค์ รวมทั้งภาคผนวก และบรรณานุกรม

4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ ทำการศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

4.3 ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.3.1 ประชากร หมายถึง ประชาชนเป้าหมายทั้งหมดที่อยู่ในเขตพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 124 แห่ง มีประชากรรวมทั้งสิ้น 1,076,144 คน (สำนักงานจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง “ประชากร” คืนคืนวันที่ 22 มิถุนายน 2550 จาก <http://61.19.192.250/intra/mis/main.php>)

4.3.2 กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง ประชาชนที่เป็นตัวแทนในการตอบแบบสอบถาม ทั้งหมดที่อยู่ในพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 124 แห่ง โดย ขัดแย้งตามขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งในจังหวัดนครสวรรค์ มีองค์กรบริหารส่วนตำบล 2 ขนาด คือ ขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยเดียวกันกับจำนวนประชากรสูงสุดในแต่ละกลุ่มเพื่อ เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยจำนวนประชากรในองค์กรบริหารส่วนตำบลคลี ซึ่งเป็นองค์กรบริหาร ส่วนตำบลขนาดกลาง มีจำนวนประชากรมากที่สุด รวมทั้งสิ้น 37,061 คน และองค์กรบริหารส่วน ตำบลแม่เลี้ยง ซึ่งเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก มีจำนวนประชากร รวมทั้งสิ้น 18,658 คน ทั้งนี้ การเดือกดูกลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 96 % และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.04 โดยได้ จำนวนกลุ่มตัวอย่างขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลี จำนวน 617 คน และองค์กรบริหารส่วน ตำบลแม่เลี้ยง จำนวน 606 คน รวมทั้งสิ้น 1,223 คน

4.3.3 การสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ (delphi) จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นข้อมูล เผิงคุณภาพและเป็นข้อมูลเสริมสำหรับนำเสนอวิเคราะห์เทียบเคียงกับข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการ วิจัยสำnam กลุ่มตัวอย่างประมาณ 1,223 คน ดังกล่าวข้างต้นซึ่งเป็นข้อมูลหลัก

สำหรับเหตุผลที่เลือกเฉพาะประชาชนในเขตพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด นครสวรรค์ เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เพราะชื่อวิทยานินพนธ์และวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ได้ ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน อีกทั้งประชาชนในพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วน ตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ มีจำนวนประชากรทั้งภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและเป็นผู้ที่อยู่ ภายในท้องถิ่น อยู่ใกล้ชิด และได้รับบริการสาธารณสุขจากองค์กรบริหารส่วนตำบล อีกทั้งกฎหมาย ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขององค์กรบริหาร ส่วนท้องถิ่นด้วย ดังนั้น จึงทำให้มีแนวโน้มว่า ประชาชนจะทราบและเข้าใจการบริหารจัดการของ องค์กรบริหารส่วนตำบล อันมีส่วนสำคัญทำให้เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณภาพและ น่าเชื่อถือได้

5. ข้อจำกัดในการวิจัย

การศึกษารั้งนี้มีข้อจำกัดในการวิจัย ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้านเพื่อให้สอดคล้องกับขอบเขต การวิจัยข้างต้น ดังนี้

5.1 ข้อจำกัดด้านเนื้อหา การศึกษารั้งนี้มุ่งให้ความสำคัญกับการศึกษาข้อมูลที่เป็น ปัจจุบันและอนาคตมากกว่าการศึกษาข้อมูลในอดีต เนื่องจากผู้ศึกษาประสงค์จะได้เนื้อหาที่เป็น

ปัจจุบันและอนาคตเพื่อที่จะนำผลการศึกษาไปพัฒนาปรับปรุงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในอนาคต

5.2 ข้อจำกัดด้านพื้นที่ การศึกษารังนี้ให้ความสำคัญกับการวิจัยสถานะในจังหวัดนครสวรรค์เท่านั้น โดยไม่ได้ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ เนื่องจากมีระยะเวลาในการดำเนินงานจำกัด

5.3 ข้อจำกัดด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การศึกษารังนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการวิจัยเชิงปริมาณได้จำกัดกลุ่มตัวอย่างเพียง 1,223 คน โดยการสุ่มตัวอย่างจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์และให้ความสำคัญกับการวิจัยสถานะเป็นหลัก เพราะต้องการได้ข้อมูลเชิงปริมาณ อย่างไรก็ตาม ในการศึกษารังนี้ ผู้ศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการวิจัยเอกสารเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการบทบาทหน่วยงานและภาระงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเท่านั้น นอกจากนี้ยังได้มีการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ (delphi) อีกด้วย

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

เป็นเรื่องยากมากที่จะให้ความหมายของคำศัพท์หรือคำต่าง ๆ และได้รับการยอมรับจากทุกคน ทั้งนี้ เพราะความแตกต่างของแนวคิด ความคิดเห็น มุมมอง ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของแต่ละคน ดังนั้น ในการศึกษารังนี้ จึงจำเป็นต้องกำหนดคำจำกัดความหรือนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษารังนี้ไว้ด้วย หนึ่ง เพื่ออธิบายและกำหนดขอบเขตของคำศัพท์หรือคำสำคัญที่นำมาใช้เฉพาะในวิทยานิพนธ์นี้ให้ชัดเจนขึ้น สอง เพื่อสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายหรือคำจำกัดความแต่ละคำที่ใช้ในการศึกษารังนี้ตรงกันหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผู้ศึกษา รวมทั้ง สาม เพื่อทำให้ผู้ศึกษามีส่วนสน ไม่หลงประเด็นและสามารถศึกษาให้ตรงกับความหมายที่ได้ไว้ในความหมายหรือนิยามศัพท์เฉพาะด้วย วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2550) “เทคนิคการเขียนงานวิจัย หรือวิทยานิพนธ์” กันคืนวันที่ 24 มิถุนายน 2550 จาก <http://www.wiruch.com>

สำหรับแนวทางการกำหนดหัวข้ออย่างในนิยามศัพท์เฉพาะข้างต้นนี้ ผู้ศึกษาได้นำคำสำคัญที่ปรากฏอยู่ในชื่อวิทยานิพนธ์ วัตถุประสงค์การวิจัย และครอบแนวคิดการวิจัยมาจัดเป็นหลักนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษารังนี้ มีดังนี้

6.1 การมีส่วนร่วม หมายถึง ความร่วมมือความร่วมรับผิดชอบของประชาชนในทิศทางที่สนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ โดยประชาชนเข้ามาร่วมกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือหลายกิจกรรม ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งไว้เพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม

6.2 การบริหารจัดการ หมายถึง แนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธวรรคตานวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้คือ การทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความพอเพียงและมีความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืน

6.3 การบริหารจัดการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในที่นี้ ต่อจากนี้ไปขอให้คำว่า แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวทางหนึ่งของการบริหารจัดการที่ประกอบด้วยหลักการสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ หรือปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ ดังนี้

6.3.1 ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบี้ยนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและบริโภคที่มีอยู่ในระดับพอประมาณ กินอยู่ใช้แต่พอดีตามกำลังความสามารถ

6.3.2 ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ

6.3.3 การมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การสร้างหรือเตรียมตัวให้มีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อพร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลง หรือสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นทั้งใกล้และไกลด้วยความไม่ประมาท

6.3.4 การพึ่งตนเอง หมายถึง ประชาชนและชุมชนสนับสนุนระบบเศรษฐกิจของชุมชนที่อยู่ได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงคนอื่นหรือชุมชนอื่นจนเกินความจำเป็น โดยเน้นความสามารถของประชาชนและชุมชนในการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดเพื่อเลี้ยงประชาชนหรือชุมชนนั้น ๆ ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ

6.3.5 การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน หมายถึง การเสริมสร้างคุณภาพของคนหรือประชาชนทั้งด้านวัฒนธรรมและด้านจิตใจ ด้านวัตถุครอบคลุมถึงการส่งเสริมให้คนมีความรู้ มีวิชาการ มีความรอบรู้ มีความรอบคอบและมีความระมัดระวัง ส่วนด้านจิตใจ ครอบคลุมถึงการส่งเสริมให้ความช่ำและทำความดี ไม่เบียดเบี้ยน มีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์ มีความเพียร มีความอดทน มีความรอบคอบ มีความประหัศด มีความเมตตา มีความเอื้ออาทร และมีความสามัคคี

6.3.6 การรวมกลุ่ม หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่ม โดยประชาชนหรือองค์กรในชุมชนจะทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้หลากหลาย ครอบคลุมทั้งการเกษตรแบบผสมผสาน หัตถกรรม การแปรรูปอาหาร การทำธุรกิจค้าขาย

6.3.7 การสร้างเครือข่าย หมายถึง ประชาชนและชุมชนร่วมมือกันสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงกันและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน เช่นในการสืบทอดภูมิปัญญา และเปลี่ยนความรู้ การบริหารจัดการ เทคโนโลยี และบทเรียนจากการพัฒนา ทำให้เกิดเครือข่ายชุมชนที่มีการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเชื่อมโยงกันด้วยหลักไม่เกี่ยดเบี้ยน แบ่งปัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ในที่สุด

6.3.8 ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง การสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนยึดถือการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม มีสมดุลระหว่างกระแสการแย่งชิงจากโลกภิวัตน์ และกระแสท้องถิ่นนิยม มีความหลากหลายในโครงสร้างการผลิต มีการใช้ทุนที่มีอยู่ในสังคมให้มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตท้องถิ่นที่ดีงาม

6.4 องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 124 แห่ง

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการศึกษารั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์หลายด้าน โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ องค์ความรู้ ประโยชน์ในทางวิชาการ และประโยชน์ในทางปฏิบัติ ดังนี้

7.1 องค์ความรู้ หมายถึง ตัวความรู้ที่กำหนดขอบเขตได้และระบุเฉพาะเจาะจงได้ เป็นสิ่งที่สร้าง ผลิต และพัฒนาได้ เพยแพร่ ถ่ายทอด และนำมาใช้ประโยชน์ได้ โดยการศึกษารั้งนี้ จะช่วยสร้างองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ โดยใช้การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการเป็นกรอบแนวคิดสำคัญ

7.2 ประโยชน์ในทางวิชาการ

7.2.1 บุคคลและหน่วยงาน เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลตากลี องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลี้ยง และองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครสวรรค์ ได้ความรู้ทางวิชาการในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมทั้งทราบและเข้าใจปัญหา แนวทางการพัฒนา การเปรียบเทียบภาพรวม ตลอดจนภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

7.2.2 บุคคลและหน่วยงาน ได้ความรู้ทางวิชาการและการค้นคว้าวิจัยที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ขององค์การบริหารส่วนตำบล อันจะเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษา หรือทำวิจัยในทำนองเดียวกัน ต่อไป

7.3 ประโยชน์ในการปฏิบัติ

7.3.1 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บริษัทเอกชน จะได้รับประโยชน์จากการศึกษาระบบนี้ โดยนำข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อเสนอแนะที่เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ไปปรับใช้ในการบริหารจัดการหน่วยงานของตนเอง

7.3.2 ประชาชนสามารถนำไปศึกษา เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจว่าเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างไร และปรับใช้ในการดำเนินชีวิตและดำเนินงาน ให้อย่างมีภูมิคุ้มกัน มีความสุขที่ยั่งยืนและมั่นคง นอกจากนี้ ประชาชนยังจะนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้เป็นพื้นฐานในการแสดงความคิดเห็นและในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของท้องถิ่นของตน ได้อีกด้วย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามประชุมฯเศรษฐกิจพอเพียง” ผู้ศึกษาได้ทบทวนวรรณกรรมหรือแนวคิดที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้สร้างกรอบแนวคิดการวิจัย สร้างแบบสอบถามใช้เป็นแนวทางในการอภิปรายผล และเสนอแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นดังนี้

สำหรับการจัดแบ่งหรือกำหนดหัวข้อของบทที่ 2 นี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดหัวข้อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย กรอบแนวคิดการวิจัย และขอบเขตการวิจัย ตามที่ได้ปรากฏอยู่ในบทที่ 1 สำหรับการทบทวนวรรณกรรมหรือแนวคิดที่เกี่ยวข้องในบทนี้ ครอบคลุม 5 หัวข้อ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (ตัวแปรอิสระ)
3. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการ (ตัวแปรตาม)
4. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการ
5. ความเป็นมา โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

เนื่องจากวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความหมายของการบริหารจัดการที่นักวิชาการและหน่วยงานได้กล่าวไว้ โดยผู้ศึกษาได้จัดลำดับการนำเสนอโดยเริ่มจากนักวิชาการไทยเรียงตามปีเก่าที่สุดถึงปัจจุบัน จากนั้น ตามด้วยนักวิชาการต่างประเทศโดยเรียงตามปีทำงานของเดียวกัน

ธงชัย สันติวงศ์ (2543: 21-22) ในหนังสือ เรื่อง “องค์การและการบริหาร” กล่าวถึงลักษณะของงานบริหารจัดการ ไว้ 3 ด้าน คือ

- 1) ในด้านที่เป็นผู้นำหรือหัวหน้างาน งานบริหารจัดการ หมายถึง ภาระหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ปฏิบัติตามเป็นผู้นำภายในองค์การ

2) ในด้านของการกิจธุรกิจที่ต้องทำ งานบริหารจัดการ หมายถึง การจัดการระเบียบ ทรัพยากรต่าง ๆ ในองค์การ และการประสานกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

3) ในด้านของความรับผิดชอบ งานบริหารจัดการ หมายถึง การต้องทำให้งานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยการอาศัยบุคคลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

วิรช วิรชันภิวารรณ (2550: 5) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการและการบริหารการ พัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ” กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการ (management administration) การบริหารการพัฒนา (development administration) แม้กระทั้งการ บริหารการบริการ (service administration) แต่ละคำมีความหมายคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันที่เห็น ได้อย่างชัดเจนมืออย่างน้อย 3 ส่วน คือ

หนึ่ง ส่วนเป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นำมาใช้ในการปฏิบัตรราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ

สอง มีกระบวนการบริหารงานหรือกระบวนการบริหารจัดการที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือการคิด (thinking) หรือวางแผน (planning) การลงมือปฏิบัติงาน (acting) และการ ประเมินผล (evaluating)

สาม มีจุดหมายปลายทาง คือ การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมี คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น สำหรับส่วนที่ แตกต่างกัน คือ แต่ละคำมีจุดเน้นต่างกัน กล่าวคือ การบริหารจัดการเน้นเรื่องการนำแนวคิดการ จัดการของภาคเอกชนเข้ามาใช้ในการบริหารราชการ เช่น การมุ่งหวังผลกำไร การแข่งขัน ความ รวดเร็วการตลาด การประชาสัมพันธ์ การจุงใจด้วยค่าตอบแทน การลดขั้นตอน และการลดพิธีการ เป็นต้น ในขณะที่การบริหารการพัฒนาให้ความสำคัญเรื่องการบริหารรวมทั้งการพัฒนาโดยนาย แผน แผนงาน โครงการ (policy, plan, program, project) หรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ ส่วนการบริหาร การบริการเน้นเรื่องการอำนวยความสะดวกและการให้บริการแก่ประชาชน

วิรช วิรชันภิวารรณ (2550: 27) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารการจัดการ และการบริหาร การพัฒนาของหน่วยงานภาครัฐ” ได้ให้ความเห็นว่า การบริหารจัดการในฐานะที่เป็นกระบวนการ หรือกระบวนการบริหารจัดการ เกิดได้จากหลายแนวคิด เช่น โพสโคร์บ (POSDCoRB) เกิดจาก แนวคิดของ ลู瑟อร์ คูลิก (Luther Gulick) และลินคอล ออร์วิค (Lyndall Urwick) ประกอบด้วย ขั้นตอนการบริหารจัดการ 7 ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดการคน (Staffing) การอำนวย (Directing) การประสานงาน(Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) ขณะที่กระบวนการบริหารจัดการตามแนวคิดของ เฮนรี ฟายอล (Henry Fayol) ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ

(Organizing) การบังคับการ (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุมงาน (Controlling) หรือรวมเรียกว่า พอค็อก (POCCC)

วิชา วิธีนิการณ์ (2550) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงในชุมชน” ได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารการจัดการ โดยอาจเรียกซึ่งแตกต่างกันได้ ก่อตัวคือ แนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานที่บุคลากรและหน่วยงานภาครัฐนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลง พัฒนา หรือสร้างความอยู่เย็นเป็นสุขและการกินอยู่อย่างเพียงพอดีให้แก่ประชาชน และประเทศชาติ อาจเรียกว่า การพัฒนา (development) การบริหาร (administration) การจัดการ (management) หรือการบริหารจัดการ (management administration) ก็ได้ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ของประเทศ ยุคสมัย และผู้นำรัฐบาล เช่น ในสมัย พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้นำคำว่า “การบริหารจัดการ” มาใช้ โดยส่วนหนึ่งนำมาจากแนวคิดผู้บริหารสูงสุด (Chief Executive Officer) หรือ ซีอีโอ (CEO) ของภาคเอกชนหรือภาครัฐก็มาปรับใช้ในภาครัฐหรือในวงราชการ โดยมุ่งหวังให้การบริหารราชการเกิดความรวดเร็ว ลดขั้นตอนและลดพิธีการที่ไม่จำเป็น รวมทั้งจงใจด้วยการให้ร่างวัสดุตอบแทน เป็นต้น

วิลเดิม ที. กรีนวูด (William T. Greenwood) (อ้างถึงใน สถาบันดำรงราชานุภาพ กระทรวงมหาดไทย, 2539: 4) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีส่วนสำคัญของการบริหารจัดการ รวมมืออย่างน้อย 7 ประการ คือ (1) คน (Men) (2) เงิน (Money) (3) วัสดุสิ่งของ (Material) (4) อำนาจหน้าที่ (Authority) (5) เวลา (Time) (6) กำลังใจในการทำงาน (Will) และ (7) ความสะดวกต่าง ๆ (Facilities)

จากการศึกษาความหมายของการบริหารจัดการข้างต้น นักวิชาการทั่วหลายได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการ ไว้แตกต่างกัน เช่น แหงษ์ สันติวงศ์ บรรยายถึงลักษณะของงานบริหารจัดการ ไว้เพียง 3 ด้าน คือ (1) ด้านที่เป็นผู้นำหรือหัวหน้างาน (2) ด้านของการกิจหรือสิ่งที่ต้องทำ และ (3) ด้านของความรับผิดชอบ วิลเดิม ที. กรีนวูด ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีส่วนสำคัญของการบริหารจัดการ ไว้ 7 ประการ คือ (1) คน (2) เงิน (3) วัสดุสิ่งของ (4) อำนาจหน้าที่ (5) เวลา (6) กำลังใจในการทำงาน และ (7) ความสะดวกต่าง ๆ ผู้ศึกษาเห็นว่า นักวิชาการทั้ง 2 ท่านให้ความหมายการบริหารจัดการน้อยมาก ไม่ครอบคลุมกระบวนการบริหารจัดการและไม่เหมาะสมที่จะนำมาปรับใช้กับหน่วยงานในปัจจุบัน

จากแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการข้างต้นที่นักวิชาการ ได้อธิบายความหมายมาแล้วนั้น ผู้ศึกษาจึงขอสรุปว่า การบริหารจัดการ หมายถึง แนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของหน่วยงานทั้งภาครัฐหรือเอกชน แต่ในการศึกษาครั้งนี้ การบริหารจัดการ หมายถึง แนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของการองค์กรบริหารส่วนตำบลหรือบุคลากรขององค์กร

บริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้คือ การทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความพอเพียงและมีความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืน

2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (ตัวแบบอิสระ)

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้นำ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” หรือ “การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” มาใช้เป็นกรอบแนวคิดสำคัญ ในหัวข้อนี้ จึงเป็นการทบทวนวรรณกรรมหรือแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยดังกล่าวหรือเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ ดังนี้

สุเมธ ตันติเวชกุล (2542: 15) ในหนังสือ เรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียงคือรากฐานของประเทศไทย” เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความสามารถของชุมชน เมือง รัฐ ประเทศไทย หรือภูมิภาคหนึ่ง ๆ ในการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดเพื่อเลี้ยงสังคมนั้น ๆ ได้โดยพยาบาลหลักเลี้ยงที่จะพึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่เราไม่ได้เป็นเจ้าของ

ประเวศ วงศ์ (อ้างถึงใน อุดมพร อมรธรรม, 2549: 25) ได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง พอเพียงอย่างน้อย 7 ประการ ด้วยกันคือ

- 1) พอเพียงสำหรับทุกคน ทุกครอบครัว ไม่ใช่เศรษฐกิจแบบทดลองทึบกัน
- 2) จิตใจพอเพียง ทำให้รักและเอื้ออาทรคนอื่น ได้ คนที่ไม่พอจะรักคนอื่น ไม่เป็น และทำลายมาก
- 3) สิ่งแวดล้อมพอเพียง การอนุรักษ์และเพิ่มพูนสิ่งแวดล้อมทำให้ยังชีพและทำมาหากินได้ เช่น การทำเกษตรสมพasan ซึ่งได้ทั้งอาหารได้ทั้งสิ่งแวดล้อม และได้ทั้งเงิน
- 4) ชุมชนเข้มแข็งพอเพียง การรวมตัวกันเป็นชุมชนที่เข้มแข็งจะทำให้สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ เช่น ปัญหาสังคม ปัญหาความยากจน หรือปัญหาสิ่งแวดล้อม
- 5) ปัญหาพอเพียง มีการเรียนรู้ร่วมกันในการปฏิบัติ และปรับตัวได้อย่างต่อเนื่อง
- 6) อยู่บนพื้นฐานวัฒนธรรมพอเพียง วัฒนธรรมหมายถึงวิถีชีวิตของกลุ่มนคนที่สัมพันธ์อยู่กับสิ่งแวดล้อมที่หลากหลาย ดังนั้นเศรษฐกิจจึงควรสัมพันธ์และเติบโตขึ้นจากฐานทางวัฒนธรรม จึงจะมั่นคง
- 7) มีความมั่นคงพอเพียง ไม่ใช่ชูป่าวน เดียวจนเดียวรายแบบกะทันหัน เดียวตกงานไม่มีกิน ไม่มีใช้ ถ้าเป็นแบบนั้นประมาณนูนย์คงทนไม่ไหวต่อความผันผวนที่เร็วเกิน จึงสุขภาพจิตเสีย เครื่องดื่มเพียง รุนแรง ฆ่าตัวตาย ติดยา เศรษฐกิจพอเพียงที่มั่นคงจึงทำให้สุขภาพจิตดี

วิรัช วิรัชนิการรณ (2550: 50-55) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการตามแนวทาง คุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง” ได้อธิบายถึง “หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” โดยได้ประเมินมาจากการบรรยายและพระราชดำรัส ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังต่อไปนี้

1) พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ๗ หอประชุมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันที่ 19 กรกฎาคม 2517

“.... ในการพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้นเริ่ม ด้วยการสร้างพื้นฐาน คือความมีกินมีใช้ของประชาชนก่อนด้วยวิธีการที่ ประหยัด ระมัดระวัง แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อพื้นฐานเกิดขึ้นมั่นคง พอกครั้งแล้ว... จึงค่อยสร้างเสริมความเจริญขึ้นสูงขึ้นตามลำดับต่อไป การถือหลักที่จะส่งเสริมความเจริญ ให้ค่อยเป็นไปตามลำดับด้วย ความรอบคอบ ระมัดระวังและประหยัดน้ำกํเพื่อป้องกันความพิคพลาย ล้มเหลวและเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ได้แน่นอนบริบูรณ์”

2) พระราชดำรสนี้องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2517

“.... คนอื่นจะว่าอย่างไรก็ช่างเขา จะว่าเมืองไทยล้าสมัยว่าเมืองไทย เชย ว่าเมืองไทยไม่มีสิ่งที่สมัยใหม่ แต่เราอยู่อย่างพอมีพอกิน และขอให้ทุก คนมีความปรารถนาที่จะให้เมืองไทยพօอยู่พอกิน มีความสงบ ช่วยกัน รักษาส่วนรวมให้อยู่ดีกินดีพอสมควร ขอชี้พอกควร พօอยู่พอกิน มีความ สงบ ไม่ให้คนอื่นมาแย่งคุณสมบัตินี้จากเราไปได้....”

3) พระราชดำรสนี้องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ 4 ธันวาคม 2540

“.... อันนี้เคยบอกว่า ความพอเพียงนี้ ไม่ได้หมายความว่าทุก ครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัวจะต้องพอใช้ส่อง อย่างนั้นบันเกิน ไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอจะต้องมีความพอเพียงพอสมควรบางสิ่ง บางอย่างที่ผลิตได้มากกว่าความต้องการ ก็ขายได้ แต่ขายในที่ไม่

ห่างไกลเท่าไหร่ ไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก”

“.....คนอื่นเขาต้องมีการเศรษฐกิจที่ต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียกว่า เป็นเศรษฐกิจการค้า ไม่ใช่ เศรษฐกิจความพอใจเพียง เลยรู้สึกว่า ไม่หูหรา แต่เมืองไทยเป็นประเทศที่มีบุญอยู่ว่า พลิตให้พอ เพียงได้.....”

“.....เศรษฐกิจแบบค้าขาย ภาษาฝรั่งเศสเรียกว่า “Trade Economy” ไม่ใช่ “แบบพอเพียง” ซึ่งฝรั่งเรียก “Self Sufficient Economy” ก็คือ เศรษฐกิจแบบพอเพียงกับตัวเอง เราเกือบจะได้ไม่ต้อง เดือดร้อน.....”

“.....ถ้าสามารถจะเปลี่ยนแปลงให้กลับเป็นเศรษฐกิจแบบพอเพียง ไม่ต้องทั้งหมด แม้ไม่ถึงครึ่งอาทิตย์จะเป็นเศษหนึ่งส่วนสี่ ก็สามารถที่จะอยู่ ได้ การแก้ไขจะต้องใช้เวลา ไม่ใช่่าย ๆ โดยบางคนก็ ใจร้อน เพราะ เดือดร้อน แต่ว่า ถ้าทำตั้งแต่บัดนี้ก็จะสามารถที่จะแก้ไขได้.....”

“.....การจะเป็นเสือได้นั้น ไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่เรามีเศรษฐกิจแบบ พอมีพอกิน แบบพอ มีพอกิน นั้น หมายความว่า อุ่นชูตัวเองได้ ให้มี พอยเพียงกับตัวเอง อันนี้ก็เคยบอกว่าความพอใจเพียงนี้ไม่ได้ หมายความว่า ทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัวจะต้องทอผ้าใส่เอง อย่างนั้นมัน เกินไป แต่ ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอจะต้องมีความพอเพียงพอสมควร บางส่วนบางอย่างที่ผลิต ได้มากกว่า ความต้องการก็ขายได้ แต่ขายในที่ไม่ ห่างไกลเท่าไหร่ ไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก อย่างที่ท่านนัก เศรษฐศาสตร์ ต่าง ๆ ที่มาบอกว่า ล้าสมัย จริงอาจจะล้าสมัย คนอื่นเขาต้องการมีเศรษฐกิจ ที่ต้องมี การแลกเปลี่ยน เรียกว่า เป็นเศรษฐกิจการค้า ไม่ใช่เศรษฐกิจความ พ้อยเพียง เลยรู้สึกว่า ไม่หูหรา แต่เมืองไทยเป็นประเทศที่มีบุญอยู่ว่า พลิต ให้พอเพียงได้ อย่างเช่นข้าวที่ปลูก เคยสนับสนุนให้ ปลูกข้าวให้พอเพียง กับตัวเองแต่ละครอบครัว เก็บเอาไว้ในถังเล็ก ๆ แล้วถ้ามีพอนីขาย แต่คน อื่นกลับบอกว่า ไม่สมควร โดยเฉพาะในทางภาคอีสาน เบิกกว่าต้องปลูก ข้าวหอนมะลิเพื่อขาย อันนี้ถูกต้อง ข้าวหอนมะลิขายได้ดี แต่เมื่อขาย แล้วจะบริโภคเองต้องซื้อจากใคร ทุกคนก็ปลูกข้าวหอนมะลิ ในภาคอีสาน ส่วนมากขาดขอบบริโภคข้าวเหนียว ซึ่ง ใจจะเป็นคนปลูกข้าวเหนียว เพราะประกาศโฆษณาว่า คนที่ปลูกข้าวเหนียวเป็นคนโน่ อันนี้เป็นสิ่งที่ สำคัญเลย ได้สนับสนุน บอกว่า ปลูกข้าวนะ บริโภค เขาจะชอบข้าวเหนียว ก็

ปลูกข้าวเหนียว เขาจะชอบข้าวอะไรมีตาม ให้เขาปลูกข้าวอย่างนั้นและ
เก็บไว้เพื่อที่จะบริโภคตลอดปี ถ้ามีที่ที่จะทำนาปรังหรือมีที่นา ก็ขอ
สำหรับปลูกข้าว ก็ปลูกข้าวตอนมะลิเพื่อที่จะขาย....”

4) พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ 4 ธันวาคม 2541

“ปีที่แล้วพูดว่า เศรษฐกิจพอเพียง เพราะหาคำอื่นไม่ได้
และได้พูดอย่างหนึ่งว่า เศรษฐกิจพอเพียงนี้ ให้ปฏิบัติเพียงครึ่งเดียว
คือไม่ต้องทั้งหมด หรือแม้จะเศษหนึ่งส่วนสี่ก็พอ... ไม่ได้
แปลว่าเศษหนึ่งส่วนสี่ของพื้นที่ แต่เศษหนึ่งส่วนสี่ของการกระทำ...
หมายความว่าใช้ปฏิบัติ เศรษฐกิจพอเพียงนั้น ไม่ต้องทำทั้งหมด และขอ
เตือนว่าถ้าทำทั้งหมดก็จะทำไม่ได้ ถ้าครอบครัวหนึ่ง หรือแม้บ้านหนึ่ง
ทำเศรษฐกิจพอเพียงร้อยเปอร์เซ็นต์จะเป็นการโดยหลัง ถึงสนใจหิน
สมัยคนอยู่ในอุโมงค์หรือในถ้ำ ซึ่งไม่ต้องอาศัยหมู่อื่น เพราะว่าหมู่อื่นก็
เป็นศัตรุทั้งนั้น ติกัน ไม่ใช่ว่ามีอีกัน จึงต้องทำเศรษฐกิจพอเพียง แต่ละ
คนต้องหาที่อยู่ ก็หาอุโมงค์หา ถ้า ต้องหาอาหาร ก็อยู่ไปเดี๋ยวผลไม้หรือ
ใบไม้ตามที่มีหรือใบใช้อาหารที่ได้สร้างได้ประดิษฐ์เอง ไป ล่าสัตว์ กลุ่มที่
อยู่ในอุโมงค์ในถ้ำนั้น ก็มีเศรษฐกิจพอเพียง 100 เปอร์เซ็นต์ ก็ปฏิบัติได้
แต่ต้องมาเมื่อออกจากถ้ำ ในสมัยต่อมาก็สร้างบ้านเป็นที่อาชัย ก็เริ่มจะเป็น
เศรษฐกิจพอเพียงเหลือ ประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ เพราะว่ามีคนไปผ่านมา
ซึ่งไม่ได้เป็นศัตรุ เอาจริงๆ มาแลกเปลี่ยน กัน เช่น คนที่มาจากไกล
ผ่านมา มีหนังสัตว์ที่เหมาะสมที่จะให้เป็นเครื่องนุ่งห่ม ก็ซื้อด้วยการ
แลกเปลี่ยนด้วยอาหาร เช่น ปลาที่จับได้ในบึง อย่างนี้ก็ไม่ใช่เศรษฐกิจ
พอเพียงแล้ว เวลาถ้าว่างมาก็มาอีก มาถึงปัจจุบันนี้ ถ้าคนที่อยู่ทั้งบ้านออกหั้ง
ห้างในนี้ จะปฏิบัติเศรษฐกิจพอเพียง 100 เปอร์เซ็นต์ คงทำไม่ได้ และถ้า
สำรวจตัวเอง หรือเศรษฐกิจของตัวเอง ก็เข้าใจว่า จะเห็นได้ว่าไม่ได้ทำ
เข้าใจว่าทำได้ไม่ถึง 25 เปอร์เซ็นต์ ไม่ได้ถึงเศษหนึ่งส่วนสี่ เพราะว่าสิ่ง
ที่ตนผลิต หรือทำ ส่วนใหญ่ก็เอาไปแลกกับของอื่นที่มีความจำเป็น ขณะนั้น
จึงพูดว่าเศรษฐกิจพอเพียงปฏิบัติเพียงเศษหนึ่งส่วนสี่ก็ควรจะพอและทำได้
อันนี้เป็นข้อหนึ่ง ที่จะอธิบายคำพูดที่พูดมาเมื่อปีที่แล้วคำว่าพอเพียงมีความหมาย
อีกอย่างหนึ่ง มีความหมายกว้างออกไปอีก... ไม่ได้

หมายถึง การมีพอสำหรับใช้ของท่านนั้น แต่เมื่อความหมายว่าพอไม่พอกิน. พอมีพอกินนี้ ถ้าคราว ได้มารู้ที่นี่ ในศาลานี้เมื่อ เท่าไหร่ 20-24 ปี เมื่อปี 2517 ถึง 2541 นี้ ก็ 24 ปี ใช้ไหหน วันนั้นได้พูดว่า เราควรจะบัญชาให้ พอมีพอกิน พอมีพอกินนี้ก็แปลว่าเศรษฐกิจพอเพียงนั้นเอง ถ้าแต่ลูกคน พอมีพอกิน ก็ใช้ได.. ยิ่งถ้าทั้งประเทศพอมีพอกินก็ยิ่งดี และ ประเทศไทยวนานี้ ก็เริ่มจะ ไม่พอมีพอกิน บางคนก็มีมาก บางคนก็ไม่มีเลย สมัยก่อนนี้พอมีพอกินมาสามขั้นๆ ชักจะ ไม่ พอมีพอกิน จึงต้องมี นโยบายที่จะทำเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อที่จะ ให้ทุกคนมีพอเพียงได้ ให้ พอเพียงนี้ก็หมายความว่า มีกินมีอยู่ ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่หรูหรา ก็ได้ แต่ว่าพอ. แม้บางอย่าง อาจจะดู ฟุ่มเฟือย แต่ถ้าทำให้มีความสุข ถ้าทำได้ ก็สมควรที่จะทำ สมควรที่จะบัญชา. อันนี้ก็ความหมายอีกอย่างของ เศรษฐกิจหรือระบบพอเพียง เมื่อปีที่แล้วตอนที่พุดพอเพียง แปลในใจ แล้วก็ได้พูด ออกมานี้ว่า ว่าจะแปลเป็น Self-sufficiency (พึ่งตนเอง) ถึง ได้บอกว่าพอเพียงแก่ตนเอง แต่ ความจริงเศรษฐกิจพอเพียงนี้ก็ว้างกว้าง กว่า Self-sufficiency คือ Self-sufficiency นั้นหมายความว่า ผลิตอะไรที่มี พอกที่จะใช้ ไม่ต้องไปขอซื้อกันอื่น อยู่ได้ด้วยตนเอง (พึ่งตนเอง) ... แต่ พอเพียงนี้มีความหมายกว้างขวางยิ่งกว่านี้อีก คือค่าว่าพอ ก็เพียงพอ เพียงนี้ก็พอดังนั้นเอง. คนเรา ถ้าพอในความต้องการ ก็มีความ โภณ์อย เมื่อมีความโภณ์อย ก็เบี่ยดเบี้ยนคนอื่นน้อย ถ้ามีความคิดอันนี้ มีความคิดว่า ทำอะไรต้องพอเพียง หมายความว่าพอประมาณ ไม่สุด ต้อง ไม่โภณ อย่างมาก คนเราจะอยู่เป็นสุข พอเพียงนี้อาจจะมีมาก อาจจะมีของ หรูหรา ก็ได้ แต่ว่าต้องไม่ไป เบี่ยดเบี้ยนคนอื่น ต้องให้พอประมาณ ตาม อัตราภพ พุฒาก็พอเพียง ทำอะไรก็พอเพียง บัญชาตนก็พอเพียง... ถ้า (หากต้องการเบี่ยดเบี้ยน) อย่างนั้นก็เดือดร้อนกันแน่ เพราะว่าอีกด้อด จะทำให้ทะเลกัน เมื่อมีการทะเลาะกัน ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย... จากการทะเลาะด้วยวาจา ก็ลายเป็นการทะเลาะด้วยกาย ซึ่งในที่สุดก็ นำมาสู่ความเสียหาย เสียหายแก่ผู้ที่เป็นตัวละครทั้งสองคน. ถ้าเป็นหมู่ก็ เลยเป็นการตีกันอย่างรุนแรง ได้ ซึ่งจะทำให้คนอื่นอีกมากเดือดร้อน... ฉะนั้น ความพอเพียงนี้ก็แปลว่า ความพอประมาณและความมีเหตุผล.... ”

5) พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ 23 ธันวาคม

2542

“.....เศรษฐกิจพอเพียง แปลว่า *Sufficiency Economy*... คำว่า *Sufficiency Economy* นี้ไม่มีในคำบรรยายเศรษฐกิจ จะมีได้อย่างไร เพราะว่าเป็น ทฤษฎีใหม่...*Sufficiency Economy* นั้น ไม่มีในคำบรรยายหมายความว่า เรามีความคิดใหม่...และ โดยที่ท่านผู้เชี่ยวชาญสันใจ ก็หมายความว่าเรา ที่สามารถที่จะ ไปปรับปรุง หรือไปใช้หลักการเพื่อที่จะให้เศรษฐกิจของ ประเทศไทยและของโลกพัฒนาต่อไปนั้น”

“.....ขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะ ให้มีเมืองไทยพօอยู่พอกิน มีความสงบและทำงานตั้งต้องธิฐาน ตั้งปลดชาน ในทางนี้ ที่จะ ให้มีเมืองไทย อยู่แบบพอกิน ไม่ใช่ว่าจะรุ่งเรืองอย่างยอด แต่มีความพօอยู่พอกิน มีความ สงบเบรีบเทียบกับประเทศไทยอื่น ๆ ถ้าเราภักษาความพօอยู่พอกินนี้ได้ เรา ก็ จะยอดเยี่ยมได้... ขณะนี้ถ้าทุกท่านซึ่งถือว่าเป็นผู้มีความคิดและมี อิทธิพล มีพลังที่จะทำให้ผู้อื่น ซึ่งมีความคิดเหมือนกัน ช่วยกันรักษา ส่วนรวมให้อยู่ดีกินดี พอกสนใจ ขอขำพօควรพօอยู่พอกิน มีความสงบ ไม่ให้คนอื่นมาเย่งคุณสมบัตินี้จากเราไปได้ ก็จะเป็นของขวัญวันเกิดที่ ถาวรที่จะมีคุณค่าอยู่ตลอดกาล”

“.....ถ้าไม่มี เศรษฐกิจพอเพียง เวลาไฟดับ...จะพังหมด จะ ทำอย่างไร ที่ที่ต้องใช้ไฟฟ้าก็ต้องແຍ້ไป... หากมีเศรษฐกิจพอเพียงแบบ ไม่เด่นที่ ถ้าเรามีเครื่องปั่นไฟ ก็ให้ปั่นไฟ หรือถ้าขั้น โบราณกว่า มีดกีดูด เทียน คือ มีทางที่จะแก้ปัญหาเสมอ...ขณะนี้เศรษฐกิจพอเพียง นี้ ก็มี เป็นขั้น ๆ แต่จะบอกว่า เศรษฐกิจพอเพียง นี้ ให้พอเพียงเฉพาะตัวเองร้อย เปอร์เซ็นต์ นี่เป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ จะต้องมีการแลกเปลี่ยน ต้องมีการ ช่วยกัน...พօเพียงในทฤษฎีหลวงนี้ คือให้สามารถที่จะดำเนินงานได้”

6) พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ 4 ธันวาคม 2546

“ความสะดูกระสามารถสร้างอะไร ได้มาก นี้คือเศรษฐกิจพอเพียง สำคัญว่าต้องรู้จักขั้นตอน ถ้านึกจะทำอะไร ให้เร็วเกินไปไม่พอเพียง ถ้าไม่

เริ่ว ชาไปก็ไม่พอเพียง ต้องให้รู้จักก้าวหน้า โดยไม่ทำให้คนเดือดร้อน อันนี้เศรษฐกิจพอเพียงคงได้ศึกษามาแล้ว เรายุดนาแล้ว 10 ปี ต้องปฏิบัติตัวยังที่ประหลาดที่สุดเริ่มที่ระบบทุรี ผลกระทบพัฒนาเริ่มต้น 15 ปีแล้ว ก่อนถึง อายุ 60 ไปสร้างแล้ว ก่อนมีบุตรนิธิชัยพัฒนาด้วยซ้ำ ไม่ใช่เงินงบประมาณ ใช้เงินในคลาดเคลื่อน มีเพื่อนฝูงตามเอาไว้ ไปซื้อที่ 1,000-2,000 บาท ไปจัดการที่ตรงนั้น 15 ไร่ เศรษฐกิจพอเพียงเริ่มตรงนั้น จนกระทั่งไปทั่ว ประเทศ จนรู้บาลานซ์ ไม่ใช่รู้บาลานซ์เป็นพวกรที่นักเศรษฐกิจเก่งๆ สนใจ เดียวโน้มต้องมองไปทางนั้นแล้ว นักเศรษฐกิจที่มีความรู้เข้าใจ เมื่อเข้าใจแล้วก็ สบายใจ มาด้วยพระพรก็สบายใจ อันนี้ที่พูดที่ทำอะไร เข้าใจเป็นพรที่ดี ที่สุดก็พอในเรื่องอื่น ที่ไม่ใช่เรื่องข้าว เรื่องปัจจุบันทั้งหลาย ด้านวิชาการ มันก็มีพอเพียงเหมือนกัน พุคถึงรู้ศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ก็มี รู้ศาสตร์ พอยเพียงเหมือนกัน ไม่จั่นจะทำให้ลงทะเบียนหนนค ที่พูดนี่ตะล่อมให้เข้าใจ ว่า ให้พอเพียง ไม่ใช่เศรษฐกิจเป็นความคิด ให้สามารถทำอะไรอยู่ได้ แม้แต่กองห้าพ ซึ่งกองห้าพทำอะไรเบอะเบะช่วยเหลือบ้าง ทำได้อย่าง ทหารเรือ เรือ ต.๙๑ เศรษฐกิจพอเพียง เดียวโน้มต้อง ต.๙๑ พังแล้วรับราชการมา พอกลับคราว ต้องพูด เพราะว่านายกฯ มาพูดเมื่อวานนี้ ที่สันนิหต์แล้วถือ ลง ชนะๆ ใช่ไหม นี่แหละ ทราบดีว่านายกฯ ไม่ค่อยชอบให้เดือน ใจเดือน เรามันเกือบ แต่จะเล่าให้ฟัง เดือนนี้ สมเด็จพระบรมราชชนนี แม่เราราชยุ 40-50แล้ว ท่านชั่นเก่ง ทำนี่แม่ชอบ แต่ท่านต้องต่อว่า อย่าลืมดัว ท่านว่า อย่างนั้นทุกครั้ง ท่านพูดว่าอย่าล้ออย ท่านใช้คำว่าป้อดล้อ ชาต้องอยู่ติดคิน กับคิน ชื่อสุกภูมิพล ต้องเหยียบคิน ให้การล้อยไม่เหยียบคินใช่ไม่ได้ สุกภูมิพลเหยียบคิน ถึงเดินไปบนภูเขาที่เดินบนคิน เหะเสลิดคอปเตอร์ลงมา ก็ มาเดินบนคิน ท่านเดือนเสมอว่าห้ามไม่ให้ล้อ จนอายุเกือบ 60 ถึงหยุด ท่านไม่เดือนแล้ว ท่านว่าแม่ชอบ ถ้าทำอะไร ใจดีให้รู้ว่าดี อย่าไปเห็น ต้อง ระวัง”

วิรช วิธนิภารณ (2550: 55) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง” ได้กล่าวว่า จากการศึกษาพระบรมราชโถวทัยและพระราชนิพัทธ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนับตั้งแต่ปี 2517 เป็นต้นมา จะพบว่า พระองค์ท่านได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการพัฒนาประเทศหรือการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง ความพอเพียง กิจกรรม พอมีพอกิน พอมีพอใช้ การรักษาความพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี

ในตัว และทรงเตือนสติประชาชนคนไทยไม่ให้ประมาท ระหว่างนักถึงการพัฒนาตามลำดับขั้นตอน ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ตลอดจนมีคุณธรรมเป็นกรอบในการดำรงชีวิต ทั้งหมดนี้เป็นที่รู้กัน กายใจเชื่อว่า เศรษฐกิจพอเพียง

วิรัช วิรัชนิภารรณ (2550: 55-58) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน” ยังได้กล่าวไว้อีกว่า หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงยังได้ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหลายฉบับ แต่ได้ปรากฏอย่างชัดเจนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9-10 ในที่นี้จึงนำมาศึกษาเพียง 1 ฉบับ ก็คือ ฉบับที่ 9 ดังต่อไปนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)

1) แนวคิด หลักการ และลักษณะของแผน

(1) มุ่งเน้นการพัฒนาสู่สังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้การพัฒนามีความสมดุล มีคุณภาพ และยั่งยืนสามารถรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นตลอดจนคุณค่าของสังคมไทยไว้ได้ภายใต้กรอบและโภภาระต่อสาธารณะและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

(2) กำหนดสภาพสังคมไทยที่พึงประสงค์ไว้ 3 ด้าน คือ

ก. สังคมคุณภาพ หมายถึง พัฒนาสู่สังคมคุณภาพที่ยึดหลักความสมดุล พอดี และเพื่อคนเองได้ คนไทยทุกคนมีโอกาสและความเสมอภาค มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข มีสุขภาพ พลานามัยแข็งแรง สมบูรณ์ สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างทั่วถึงและ เป็นธรรม มีความปลดปล่อยในชีวิตและทรัพย์สิน ปลดปล่อยยาเสพติดและอบายมุข ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ระบบการเมืองการปกครองโปร่งใส เป็นประชาธิปไตย มีเสรีภาพและสิทธิ公民 นักการเมืองมีคุณภาพ คุณธรรม มีระบบการปกครองที่กระจายอำนาจ อย่างเป็นธรรม รวมทั้งให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อนำไปสู่การบริหาร จัดการที่ดี

บ. สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ หมายถึง พัฒนาสู่สังคมแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้ ที่จะต้องสร้างโอกาสและพัฒนาระบวนการเรียนรู้ให้คนไทยทุกคนมีความรู้ มี ความสามารถ คิดเป็น ทำเป็น เรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างฐานทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีความคุ้มค่ากับการสืบสานประเพณี วัฒนธรรมศาสนา และรักษาภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ได้อย่างเหมาะสม ตลอดจน มีการพัฒนาระบบการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและวิทยาการ สมัยใหม่

ค. สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน หมายถึง พัฒนาสู่สังคมที่สมานฉันท์ และเอื้ออาทรต่อกัน มีการคำนึงไว้ซึ่งคุณค่าเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทยที่ช่วยเหลือเกื้อกูลและพึ่งพา กัน รักษาไว้ซึ่งสถาบันครอบครัว พัฒนาเครือข่ายชุมชนให้เข้มแข็ง มีการสร้างจิตสำนึกใหม่ มี ทัศนคติ ค่านิยมของสังคมที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัวและให้ความสำคัญกับการ ดูแลกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและคนยากจน เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม

- (3) กำหนดค่าวัตถุประสงค์ของการพัฒนาประเทศภายใต้ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง ไว้ดังนี้
- ก. พื้นฟูเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพและมีภูมิคุ้มกัน
 - ข. วางรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง ยั่งยืนสามารถพึ่งตนเองได้อย่าง รู้เท่าทันโลก
 - ค. ให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในสังคมไทยทุกระดับ
 - ง. แก้ไขปัญหาความยากจนและเพิ่มศักยภาพและโอกาสของคนไทยในการ พึ่งพาตนเอง

(4) กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ ที่ประกอบด้วย

- ก. เป้าหมายดุลยภาพทางเศรษฐกิจ
- ข. เป้าหมายการยกระดับคุณภาพชีวิต
- ค. เป้าหมายการบริหารจัดการที่ดี
- ง. เป้าหมายลดความยากจน

2) แนวทางการพัฒนา

- (1) การสร้างระบบบริหารจัดการที่ดีในสังคมไทย
- (2) การเสริมสร้างฐานรากของสังคมให้เข้มแข็ง โดย
 - ก. พัฒนาคุณภาพคน และการคุ้มครองทางสังคม
 - ข. ปรับโครงสร้างการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน
 - ค. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (3) การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้มีความสมดุลและยั่งยืนโดย
 - ก. บริหารเศรษฐกิจส่วนรวม
 - ข. เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขัน
 - ค. พัฒนาความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ของประเทศไทย

จากการศึกษาหลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนจากพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมาข้างต้น วิรัช วิรชันภิวารรณ (2550: 63-67) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง” ได้ประมวลและสรุปสาระสำคัญเป็น “หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน 8 ประการ” ดังต่อไปนี้

ประการที่หนึ่ง ความพอเพียง หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนเน้นการผลิตและบริโภคโดยยึดถือทางสายกลาง ความพอประมาณ และความพอดี ในเวลาเดียวกัน ก็ก้าวให้ทันโลกในยุคโลกาภิวัฒน์ด้วย ตัวอย่างความพอเพียงในระดับบุคคล เช่น เน้นการผลิต การบริโภคและการดำเนินชีวิตอย่างไม่มีเดือดร้อน มีความเป็นอยู่อย่างประมาณตน ตามฐานะ ตามอัตลักษณ์ และไม่หลงไหลไปตามกระแสของวัตถุนิยม มิอstrarภาพ เสรีภาพ ไม่พันธนาการอยู่กับสิ่งใด สำหรับความพอเพียงในระดับชุมชน เช่น เน้นเศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้าที่ส่งเสริมให้ชุมชนและเครือข่ายสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ ในประเทศ เช่น บริษัทขนาดใหญ่ ธนาคาร สถาบันวิจัย เป็นต้น อันจะเป็นประโยชน์ในการสืบทอดภูมิปัญญาของชุมชน เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ เทคโนโลยี ประสบการณ์ การแบ่งปัน และการช่วยเหลือกัน หากพิจารณาความพอเพียง โดยแบ่งเป็น 6 ด้าน คือ ด้านจิตใจ สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะเห็นได้ว่า

1) ความพอเพียงด้านจิตใจ เศรษฐกิจพอเพียงเน้นที่จิตใจให้ประชาชนในชุมชนรู้จักพอรู้จักประมาณ และพอใจในสิ่งที่มีอยู่ ไม่โลภ ไม่เบียดเบี้ยน ยึดมั่นในทางสายกลาง

2) ความพอเพียงด้านสังคม เศรษฐกิจพอเพียงมุ่งให้เกิดสังคมที่มีความสงบสุข ประชาชนมีเมตตา เอื้ออาทรช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามัคคีร่วมมือกันเพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันโดยปราศจากการเบียดเบี้ยนและเอրัคເອາເປີຍບັນກັນໃນชุมชน

3) ความพอเพียงด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจพอเพียงสนับสนุนให้เกิดวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตที่ประหยัด อดออม มีชีวิตที่เรียนรู้ ไม่ฟุ่งเฟือ ฟุ่มเฟือ ไม่ตกเป็นทาสของอนามัย วัตถุนิยม และบริโภค尼ยม

4) ความพอเพียงด้านเศรษฐกิจ เศรษฐกิจพอเพียงสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนมีความเข้มแข็งในการประกอบสัมมาอาชีพ พึ่งตนเองได้ พึ่งจากความยากจน มีรายได้เพิ่มพูนขึ้น และพึ่งจากการเป็นหนี้สิน

5) ความพอเพียงด้านเทคโนโลยี หมายถึง ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพของตนเอง และชุมชน

6) ความพอเพียงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นายถึงการ "ไม่เบียดเบี้ยน ธรรมชาติจนเกินไป" การอยู่ร่วมกับธรรมชาติ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างพอควร ใช้อย่างคุ้มค่า ให้เกิดประโยชน์สูงสุด พร้อมกับการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย **ประการที่สอง ความมีเหตุผล** หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนตัดสินใจและลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ ทั้งนี้ การตัดสินใจและการลงมือปฏิบัติกรรมต่างๆ นั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน โดยความรู้นี้ ควรครอบคลุมความรอบรู้ในวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน รวมตลอดถึงความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบเพื่อประกอบการคิด การลงมือปฏิบัติจริง และการประเมินผล สำหรับคุณธรรมนี้ ควรมีความตระหนักในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร และการใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

ประการที่สาม การมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรในการเตรียมความพร้อม รู้เท่าทันต่อผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มีความยืดหยุ่นในการปรับตัว มีความเข้มแข็ง มั่นคง และยั่งยืน

ประการที่สี่ การพึ่งตนเอง หมายถึง ประชาชนและชุมชนสนับสนุนระบบเศรษฐกิจของชุมชนที่อยู่ได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงคนอื่นหรือชุมชนอื่นจนเกินความจำเป็น โดยเน้นความสามารถของประชาชนและชุมชนในการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดเพื่อเลี้ยงประชาชน หรือชุมชนนั้น ๆ ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ ตัวอย่าง การพึ่งตนเองในระดับบุคคล เช่น ประชาชนในชุมชนมีการพึ่งตนเอง มีจิตสำนึกที่ดีเพื่อตนเอง ชุมชนและประเทศชาติโดยรวม มีจิตใจเอื้ออาทร ประธานีประนอม และเห็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง สำหรับการพึ่งตนเองในระดับชุมชน เช่น แต่ละชุมชนช่วยเหลือกัน เชื่อมโยงกัน เป็นเครือข่ายชุมชนที่แข็งแรง เป็นอิสระ มีเกียรติและมีความภาคภูมิใจว่าตนได้ด้วยของตนเอง หากขัดแย้งเป็นการพึ่งตนเองในด้านต่าง ๆ จะได้ดังนี้

- 1) ด้านจิตใจ ทำงานให้เป็นที่พึ่งตนเอง มีจิตสำนึกที่ดี สร้างสรรค์ให้ตนเองและชาติโดยรวม มีจิตใจเอื้ออาทร ประธานีประนอม เห็นประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง
- 2) ด้านสังคม แต่ละชุมชนต้องช่วยเหลือกัน เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายชุมชนที่แข็งแรง และเป็นอิสระ

3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประชาชนในชุมชนใช้แล้วจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างตลาด และหาหนทางเพิ่มนูกค่าโดยยึดหลักการของความยั่งยืน

4) ด้านเทคโนโลยี เลือกใช้เทคโนโลยีเฉพาะที่สอดคล้องกับพื้นฐานของภูมิปัญญา ชาวบ้าน ความต้องการ และสภาพแวดล้อมของชุมชน รวมทั้งควรพัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญา ของชุมชนเอง

5) ด้านเศรษฐกิจ สนับสนุนระบบเศรษฐกิจของทุกชุมชน ให้ยึดถือหลักการ “ตนเป็นที่ พึ่งแห่งตน” โดยมุ่งเน้นการผลิตพืชผล ให้เพียงพอ กับความต้องการบริโภคในครัวเรือน เป็นอันดับแรก เมื่อเหลือจากการบริโภคแล้ว จึงคำนึงถึงการผลิตเพื่อการค้า เป็นอันดับรองลงมา ผลผลิต ส่วนเกินที่ออกสู่ตลาด ก็จะเป็นกำไรของประชาชนหรือชุมชน ในสภาพการณ์ เช่นนี้ ประชาชนหรือ แต่ละชุมชนจะกลับสถานะเป็นผู้กำหนดหรือเป็นผู้กระทำต่อตลาดแทนที่ตลาดจะเป็นตัวกระทำ หรือเป็นตัวกำหนดดังที่เคยเป็นอยู่ ทั้งนี้ จะต้องมีการประหยัด ลดค่าใช้จ่ายหรือลดรายจ่าย ยึดหลัก พ่อคุณ พอกิน พอใช้ และสร้างสิ่งอุปโภคบริโภคในพื้นที่ หรือชุมชนของตนเอง เช่น ข้าว น้ำ ปลา ไก่ ไม้ผล และพืชผัก ด้วย

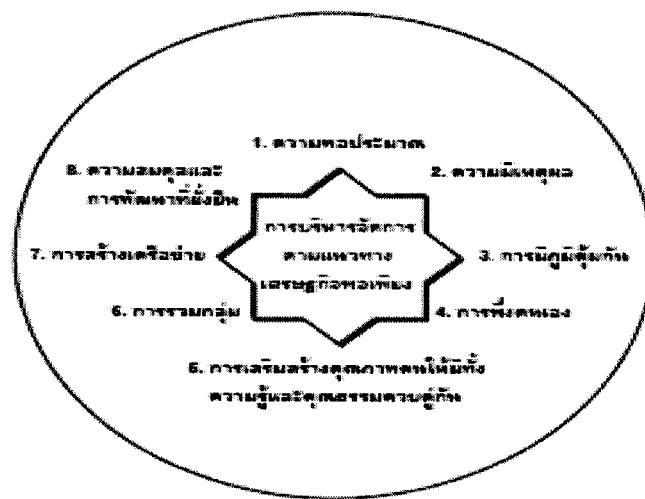
ประการที่ห้า การเสริมสร้างคุณภาพคน หมายถึง การเสริมสร้างจิตใจของประชาชน และชุมชนทุกรดับในชาติ เช่น การมีคุณธรรม การละความชั่วและทำความดี การไม่เบียดเบี้ยน ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเพียร ความอดทน ความรอบคอบ ความประหยัด ความ เมตตา ความเอื้ออาทร และความสามัคคี เพื่อร่วมแรงร่วมใจกันประกอบอาชีพต่าง ๆ ให้บรรลุผล สำเร็จ ประโยชน์ที่เกิดขึ้นจึงมิได้หมายถึงรายได้แต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ยังรวมถึง ประโยชน์ใน ด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น การสร้างความมั่นคงให้กับสถาบันครอบครัว สถาบันชุมชน ความสามารถในการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของ ชุมชนบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของ ชุมชนไทยให้คงอยู่ตลอดไป ตัวอย่างการเสริมสร้างคุณภาพคนที่เน้นด้านจิตใจ โดยการละความชั่ว และทำความดี แก่ตัวเองอยู่เสมอ

ประการที่หก การรวมกลุ่ม หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนให้ความสำคัญกับการ รวมกลุ่ม โดยประชาชนหรือองค์กรในชุมชนจะทำหน้าที่ เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้หลากหลาย ครอบคลุมทั้งการเกษตรแบบผสมผสาน หัตถกรรม การแปรรูปอาหาร การทำธุรกิจ ค้าขาย และการท่องเที่ยวระดับชุมชน เมื่อประชาชนหรือองค์กรในชุมชนได้รับการพัฒนาให้ เป็นแข็งแกร่ง และมีเครือข่ายที่กว้างขวางมากขึ้นแล้ว ประชาชนในชุมชนก็จะได้รับการดูแลให้มีรายได้ เพิ่มขึ้น รวมทั้งได้รับการแก้ไขปัญหาในทุก ๆ ด้าน เมื่อเป็นเช่นนี้ เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศก็

จะสามารถเดินทางไปได้อย่างมีเสถียรภาพ ซึ่งหมายความว่า เศรษฐกิจสามารถขยายตัวไปพร้อม ๆ กับสภาวะการณ์ด้านการกระจายรายได้ที่ดีขึ้นด้วย

ประการที่เจ็ด การสร้างเครือข่าย หมายถึง ประชาชนและชุมชนร่วมมือกันสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงกันและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน เช่น ในการสืบทอดภูมิปัญญา และเปลี่ยนความรู้ การบริหารจัดการ เทคโนโลยี และบทเรียนจากการพัฒนา ทำให้เกิดเครือข่ายชุมชนที่มีการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเชื่อมโยงกันด้วยหลักไม่เบี่ยงเบี้ยน แบ่งปัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้ในที่สุด

ประการที่แปด ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง การสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนยึดถือการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม มีสมดุลระหว่างกระแสการแข่งขันจากโลกภายนอก และกระแสท้องถิ่นนิยม มีความหลากหลายในโครงสร้างการผลิต มีการใช้ทุนที่มีอยู่ในสังคมให้มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตของท้องถิ่นที่ดี

ภาพที่ 2.1 หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน 8 ประการ ตามแนวคิดของวิรช วิรชนิกิวรณ

สรุป ในที่นี้ผู้ศึกษาได้นำปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วย 8 ด้าน มาใช้เป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษาครั้งนี้ ปัจจัยดังกล่าวได้นำเสนอไว้แล้วอย่างละเอียดข้างต้น

3. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการ (ตัวแบบ)

วัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ได้เน้นเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงได้บททวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของนักวิชาการและหน่วยงาน ดังนี้

เสนอที่ ตามริก (2527: 22) อ้างถึงใน เพชรవ้าปี พันธุ์เพ็ง (2539: 10) ภานินพน์ เรื่อง “ทัศนคติของประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบล ภาคกลาง 8 จังหวัด” ให้ความหมายว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนไม่ได้หมายความเพียงว่าดึงประชาชนเข้ามาร่วมกิจกรรมตามที่นักวิชาการหรือองค์กรพัฒนาตั้งขึ้น แท้จริงแล้วต้องให้ชุมชนมีกิจกรรม และวิธีการของชาวเองในชุมชน

สายทิพย์ สุคติพันธ์ (2534: 92) อ้างถึงใน เพชรว้าปี พันธุ์เพ็ง (2539: 10) ภานินพน์ เรื่อง “ทัศนคติของประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบล ภาคกลาง 8 จังหวัด” กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในความหมายที่ลึกซึ้งที่สุด มิได้หมายถึงเพียงเมื่อรัฐกำหนดโครงการอะไรขึ้นมาประชาชนก็ร่วมกันทำ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่บนเงื่อนไขของการเปลี่ยนการทำงานกลไกการพัฒนาจากการพัฒนาโดยรัฐ มาเป็นการพัฒนาที่ประชาชนมีบทบาทหลัก การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงหมายถึงการคืนอำนาจ (empowerment) ในการกำหนดการพัฒนาให้แก่ประชาชน อย่างน้อยที่สุดประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการเริ่มวางแผนดำเนินการในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสภาพความเป็นอยู่และอนาคตของเขา

ติน ปรัชญาพุทธ (2527) อ้างถึงใน ศรัญญา ดีพุน (2546: 5) ภานินพน์ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางช้าง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสาคร” ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนทางการเมือง หมายความว่า การเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งผู้นำหรือผู้บังคับบัญชา การเข้าไปมีส่วนเสียงในการกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติรวมทั้งการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพิจารณาคุณภาพของนโยบาย เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงนโยบายใหม่ครั้งต่อไป

ชัยอนันต์ สมุทรวิช (2537: 33) อ้างอิงใน ศรัญญา ดีพุน (2546: 5) ภานินพน์ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางช้าง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสาคร” การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การส่งเสริมให้คนในชุมชนสามารถพัฒนาการศักยภาพของตนเองในการจัดแนวทางวิถีตามความปรารถนาไว้ร่วมกันของคนในชุมชน และเป็นไปตามฉันทานุมติของชุมชน โดยอำนาจของชุมชนโดยอำนาจของชุมชน มีส่วนร่วมน้อยที่สุดในการเข้าไปแทรกแซง และกำหนดค่าอะไรใดๆ ไม่ได้

อาภาพร จันทร์สว่าง (2522: 26) อ้างถึงใน กิตติพงษ์ อินแก้ว (2549: 24) ภากนิพนธ์ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง ในเขตอำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง” ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วม เป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันและต้องมีมากพอที่จะเกิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติการ กล่าวคือ จะต้องเป็นการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะต้องเข้าร่วมปฏิบัติการนั้นๆ เพื่อผล เมืองแรกของการที่คนเรามาร่วมกัน ได้จะต้องตระหนักว่า ปฏิบัติการทั้งหมดหรือการกระทำ ทั้งหมด ที่ทำโดย หรือ ทำในหลายกลุ่มนั้นจะทำผ่านองค์การ ดังนั้นองค์การจะต้องเป็นเสมือน ตัวนำให้บรรลุความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ ได้ และการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น เป็นการเปิด โอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การปฏิบัติและการ รับผิดชอบในเรื่องต่างๆ อันมีผลกระทบถึงประชาชนเอง การที่สามารถทำให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อแก้ไขปัญหา และนำมายังสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นนั้น ผู้นำการ เปลี่ยนแปลงต้องยอมรับปรัชญาพัฒนาชุมชนที่ว่า มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกันกับ ผู้อื่นอย่างมีความสุข ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม และเป็นการยอมรับด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า มนุษย์นี้สามารถพัฒนาได้ถ้ามีโอกาสและ ได้รับการยอมรับด้วยความบริสุทธิ์ใจว่ามนุษย์นี้ สามารถพัฒนาได้ถ้ามีโอกาสและ ได้รับการชี้แนะที่ถูกต้อง

ทวี วงศ์วิวัฒน์ (2527: 2) อ้างถึงใน กิตติพงษ์ อินแก้ว (2549: 24) ภากนิพนธ์ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง ในเขตอำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง” ได้ให้ความหมายของการ มีส่วนร่วมของประชาชน คือ การที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขึ้นด้วยความสามารถของตนในการ จัดการและควบคุมการใช้และกระจายทรัพยากรและปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคมเพื่อประโยชน์ต่อ การดำเนินชีพ เศรษฐกิจ และสังคม ตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรีในฐานะสมาชิกในสังคม ในการ มีส่วนร่วมของประชาชน ได้พัฒนาการรับรู้และปัญญา ซึ่งแสดงออกในรูปการตัดสินใจในการ กำหนดชีวิตตนเองอย่างเป็นตัวของตัวเอง

ไพรัตน์ เตชะรินทร์ (2527: 6) อ้างถึงใน กิตติพงษ์ อินแก้ว (2549: 24) ภากนิพนธ์ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง ในเขตอำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง” ได้ให้ความหมาย และ หลักการสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา หมายถึง กระบวนการที่รัฐทำการ ส่งเสริม ชักนำ สนับสนุน และสร้างโอกาสให้ประชาชนทั้งในรูปส่วนบุคคล กลุ่มคน ชุมชน สมาคม นักนิติ และองค์กรอาสาสมัครรูปแบบต่างๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเรื่องใด เรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องร่วมกันให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และนโยบายพัฒนาที่กำหนดไว้

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization) (1990) ข้างตึงใน กิตติพงษ์ อินแก้ว (2549: 24) ภานนิพนธ์ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง ในเขตอำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง” ได้เสนอปัจจัยของการมีส่วนร่วมไว้ 3 ประการ

1) ปัจจัยของสิ่งจูงใจ หมายถึง การที่ประชาชนจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดๆนั้น จะต้องมีเหตุผลที่สำคัญ ประการแรกประชาชนมองเห็นว่าตนเองได้รับผลตอบแทนในสิ่งที่ทำไป และประการที่สอง เป็นการได้รับการบอกรับ หรือชักชวนจากบุคคลอื่น ให้เข้ามามีส่วนร่วมโดย มีสิ่งจูงใจเป็นตัวนำ

2) ปัจจัยโครงสร้างของโอกาสหรือช่องทางในการเข้าร่วม หมายถึง การมองเห็น ช่องทางในการมีส่วนร่วม และการมองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับหลังจากมีส่วนร่วม ดังนี้พื้นฐาน ทางด้านโครงสร้างของช่องทางการมีส่วนร่วม จึงควรมีลักษณะดังนี้ คือประการแรก เป็นการเปิด โอกาสให้ทุก ๆ คนในชุมชน

3) ปัจจัยด้านอำนาจในการส่งเสริมกิจกรรมของการมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ ประชาชนสามารถกำหนดเป้าหมาย วิธีการ และผลประโยชน์ของกิจกรรมได้

แล้ว รัตนาวดี วงศ์ (2540) ข้างตึงใน กิตติพงษ์ อินแก้ว (2549: 24) การมีส่วนร่วม ของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วน ตำบลแห่งหนึ่ง ในเขตอำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง การมีส่วนร่วมประชาชน หมายถึง

1) กระบวนการซึ่งประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในขั้นตอนต่าง ๆ ของกิจกรรมทาง สังคม

2) ประชาชนที่เข้าร่วมได้ใช้ความพยายามบางอย่างส่วนตัว เช่น ความคิดความรู้ ความสามารถ แรงงาน ตลอดจนทรัพยากรของคนต่อ กิจกรรมนั้นๆ ในการแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจ กำหนดนโยบาย หรือ ดำเนินการตามนโยบายในการร่วมกำหนดเป้าหมายและ แผนงาน ดำเนินการในกระบวนการจัดการและร่วมหนุนช่วยทรัพยากรการบริหาร และการที่ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม มีเหตุผล 3 ประการ คือ (1) มีจุดร่วมในอุดมการณ์เดียวกัน (2) มีจุดร่วม ในผลประโยชน์ และ (3) มีคติกับตัวบุคคล

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (2548: 26) ในปี พ.ศ. 2548 ในหนังสือ เรื่อง “ประชาธิปไตยแบบ มีส่วนร่วม” ได้กล่าวสรุปว่า ระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ แสดงทัศนะและมีส่วนในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเอง นอกจากจะช่วยให้การตัดสินใจของผู้เสนอโครงการหรือรัฐมีความรอบคอบและสอดรับกับปัญหา และความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้นแล้ว ยังเป็นการควบคุมการบริหารงานของรัฐให้

มีความโปร่งใส (transparency) ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชน (responsiveness) และมีความรับผิดชอบหรือสามารถตอบคำถามของประชาชนได้ (accountability) อีกด้วย ซึ่งเท่ากับเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตยสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

มาตรา 78 (5) จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอิ่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

มาตรา 87 รัฐต้องดำเนินการตามแนวโน้มโดยนายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังต่อไปนี้

(1) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ

(3) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ในรูปแบบองค์กรทางวิชาชีพหรือตามสาขาอาชีพที่หลากหลายหรือรูปแบบอื่น

(4) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และจัดให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพื้นเพื่อช่วยเหลือการดำเนินกิจกรรมสาธารณะของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายทุกรูปแบบให้สามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่

(5) ส่งเสริมและให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้สิทธิเลือกตั้งโดยสุจริตและเที่ยงธรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนตามมาตรฐานที่ต้องคำนึงถึงสัดส่วนของหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน

ในที่นี้ศึกษาขอสรุปความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง ความร่วมมือความร่วมรับผิดชอบของประชาชนในทิศทางที่สนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กร บริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส โดยประชาชนเข้ามาร่วมกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือหลายกิจกรรม ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งไว้เพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม

4. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ

เนื่องจากปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมีน้อยมาก ผู้ศึกษาจึงนำแนวคิดที่เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านอื่น ๆ มาเทียบเคียง ดังนี้

ประทุมพิพิธ พ่วงวัฒนวงศ์ (2543) บทคัดย่อเรื่อง “ศึกษาสภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาของชุมชนในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร” ได้ศึกษาพบว่า

ปัญหาการมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาของชุมชนในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร

1) สภาพการมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาของชุมชนในโรงเรียนประถมศึกษา ชุมชนมีส่วนร่วมในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ชุมชนมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์มากที่สุด และมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาด้านการเรียนการสอนน้อยที่สุด

2) ปัญหาการมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาของชุมชนในโรงเรียนประถมศึกษา ชุมชนมีปัญหาการมีส่วนร่วมในระดับน้อยทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ปัญหาการมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาของชุมชนในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการบริหารจัดการ มีปัญหามากที่สุด และชุมชนมีปัญหาการมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์น้อยที่สุด

แนวทางในการมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาของชุมชนในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร

1) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรมีนโยบายที่ชัดเจนส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามายึดบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน

2) สำนักงานประถมศึกษาจังหวัด ควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับตัวแทนของชุมชน เพื่อให้เข้าใจบทบาทของตนเองในกรพัฒนาการศึกษาและปฏิบัติงานร่วมกับโรงเรียนต่อไป

3) สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ควรสร้างความตระหนักให้กับโรงเรียนในการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

4) โรงเรียนควรมีท่าทีชัดเจน และมีการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม พัฒนาการศึกษา

มนัส สุวรรณ และคณะ (2534 : 108-111) ในปี พ.ศ. 2546 ได้ศึกษาเรื่อง การตรวจสอบ ขององค์กรภาคประชาชน ในระบบการบริหารงานและกิจการสาธารณสุขของท้องถิ่น เสนอสถาบัน ดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย พบว่า ประเทศไทยพบว่ามีบทบัญญัติของ กฎหมายจำนวนมากที่ระบุถึง บทบาทในการมีส่วนรวมของประชาชนในการกำกับดูแลและ ตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อเลือกตั้ง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าซื้อเสนอ บทบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติขัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของ รัฐสภา พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการวางแผนพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2543 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 จาก กฎหมายที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ภาคประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลและ ตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดังนี้

- 1) การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจ การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2) การใช้สิทธิเลือกตั้งคนตัวแทนบริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น
- 3) การใช้สิทธิในการเริ่มเสนอข้อมูลข้อบัญญัติท้องถิ่น
- 4) การใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 5) การใช้สิทธิฟ้องร้องต่อศาลปกครอง
- 6) การใช้สิทธิยื่นคำขอให้คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองพิจารณาคำสั่ง ทางปกครองของเจ้าหน้าที่รัฐตามกฎหมาย
- 7) การใช้สิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- 8) การใช้สิทธิร้องทุกข์ต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
- 9) การมีส่วนร่วมในการจัดซื้อ จัดจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 10) การใช้สิทธิเลือกตั้งคนตัวแทนบริหารหรือผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น

จากผลการศึกษาข้อมูลทั้งจากข้อมูลเอกสาร แบบสอบถาม การประชุมกลุ่มบอย และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พนปญหาอุปสรรคที่สำคัญในการกำกับดูแลและตรวจสอบจากภาคประชาชนหลายประการ ได้แก่

1) การไม่ได้รับรู้/ได้รับข้อมูลข่าวสาร ไม่เพียงพอ ตัวแทนประชาชน担当หน่วยบ้าน และประชาชนทั่วไปยังไม่ได้รับรู้หรือไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอเกี่ยวกับช่องทางและกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่จะเอื้อต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำกับดูแลและตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้ตัวแทนประชาชนและประชาชนทั่วไปไม่รู้ว่าสามารถเสนอต่อคณะกรรมการผู้บริหารท้องถิ่น/ผู้บริหารท้องถิ่น ได้ไม่รู้ว่ามีสิทธิที่จะเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น ได้เป็นต้น หรือหากจะมีส่วนร่วมแล้ว ก็มักจะเป็นเพียงการร่วมรับฟังข้อมูลท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชุมและแจ้งให้รู้เท่านั้น เป็นการสื่อสารทางเดียวมากกว่าจะเป็นการสื่อสารสองทาง

2) การไม่เข้าใจอย่างเพียงพอเกี่ยวกับความสำคัญและวิธีการเข้ามีส่วนร่วม จากการที่ประชาชนในท้องถิ่นไม่ได้รับ/ได้รับข้อมูลข่าวสาร ไม่เพียงพอ ทำให้ประชาชนไม่เข้าใจถึงเหตุผลความจำเป็นในการต้องเข้าไปร่วมและวิธีการในการกำกับดูแลและตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการผู้บริหารท้องถิ่น/ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เช่น การเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าร่วมพัฒนาประเทศท้องถิ่น ได้ แต่ในข้อเท็จจริง นักจากประชาชนส่วนมากจะไม่รู้ว่าสามารถเข้าฟังได้แล้ว ยังไม่รู้ว่าทำไม่ตนเองจึงต้องเสียเวลาไปนั่งฟังสมาชิกสภาภกประยคกเดียงกันในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นด้วย

3) ไม่มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วม ในทางหลักการ แม้ว่าจะมีกฎหมายที่สนับสนุน ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการกำกับดูแล และตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนหนึ่งก็ไม่สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำกับดูแลและตรวจสอบการบริหารงานของตน เนื่องจากเห็นว่า บทบาทของประชาชนในเรื่องนี้เป็นการจับผิดการทำงานของตนเอง หรืออาจทำให้การทำงานล่าช้า เป็นต้น

4) ไม่เข้ามามีส่วนร่วม ในทางปฏิบัติแล้ว นักจากการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น แล้วประชาชนมักจะมีส่วนร่วมในขอบเขตที่จำกัดเนื่องจากประชาชนในท้องถิ่นโดยเฉพาะชนชั้นชนบทต่างมีภารกิจที่ต้องทำมาหากินเลี้ยงครอบครัว จึงเห็นว่า การไปร่วมในการกำกับดูแล และตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการผู้บริหารท้องถิ่น/ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นเป็น การเสียเวลาหรือไม่มีความรู้ความเข้าใจเพียงพอในเรื่องที่จะเข้าไปร่วมหรือเห็นว่า อาจเป็นอันตรายต่อตัวเองและครอบครัว

จากสภาพปัจจุหาอุปสรรคที่ส่งผลต่อการกำกับดูแลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาคประชาชนที่กล่าวแล้วทั้ง 4 ประการ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปัจจุหาดังกล่าว ดังต่อไปนี้

1) รัฐบาลควรมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการท้องถิ่น ในมิติต่าง ๆ อย่างชัดเจน โดยการกำกับดูแลและตรวจสอบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาครัฐ และภาคประชาชนถือเป็นส่วนหนึ่งในแผนยุทธศาสตร์นี้และการจัดทำแผนยุทธศาสตร์นี้ต้องให้ผู้มีส่วนได้เสีย เข้าร่วมในการจัดทำแผนด้วยเพื่อให้เกิดความรู้สึกของความเป็นหุ้นส่วน

2) กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับประชาชนท้องถิ่นจัดทำแผนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ของตนเองในแต่ละด้านอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การให้ข้อมูลข่าวสาร การร่วมเป็นที่ปรึกษา/กรรมการ การจัดเวทีประชาคม การจัดทำการสำรวจความคิดเห็นประชาชน เป็นต้น และเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบถึงสาระสำคัญของแผนนี้

3) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกลุ่มราษฎรท้องถิ่นที่มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น กลุ่มเยาวชน กลุ่มรักษ์สิ่งแวดล้อม หรืออาจมีบุคคลที่มีความสามารถทางด้านศิลปะ ฯลฯ ให้กลุ่มราษฎรท้องถิ่นไปดำเนินการแทนกี ได้โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้กำกับ ดูแล เช่น กิจกรรมด้านศูนย์พัฒนาเด็ก กิจกรรมด้านพัฒนาเยาวชน กิจกรรมการคุ้มครองเด็ก สูงอายุ เป็นต้น

4) จัดทำคู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำกับดูแลและตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คู่มือฯ นี้จะให้ข้อมูลข่าวสารและแนวทางในการที่ประชาชนจะเข้ามีส่วนร่วมในการกำกับดูแลและตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ช่องทางที่ประชาชนจะมีส่วนร่วม หรือวิธีการเสนอและยกร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น เป็นต้น และให้มีการเผยแพร่ให้ประชาชนทราบในวงกว้างทั้งโดยสื่อเอกสารสิ่งพิมพ์ การเผยแพร่ในสื่อต่างๆ รวมทั้งในระบบอินเตอร์เน็ตดำเนินด้วยเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องนี้อย่างกว้างขวาง

5) จัดทำหลักสูตรการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประสานงานกับหน่วยงานที่มีหลักสูตรอบรมบุคลากรท้องถิ่นทั้งส่วนราชการและสถาบันการศึกษา ให้สอดแทรกเนื้อหาในส่วนนี้ในการจัดอบรม การประชุม สัมมนาตัวแทนประชาชนระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

6) สืบเนื่องจากข้อ 5 ควรให้สถาบันการศึกษาในท้องถิ่น เช่น สถาบันราชภัฏเป็นแกนนำในแต่ละจังหวัดในการให้ความรู้แก่ประชาชนและผู้นำชุมชนท้องถิ่นในเรื่องนี้อย่างบูรณาการโดย

ร่วมกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยใช้หลักสูตรกลางที่ผลิตขึ้นเป็นแนวทางการอบรม รวมทั้งขอความร่วมมือจากสำนักงานสาขาวงสภากนายความแห่งประเทศไทยในการให้ความรู้ และความช่วยเหลือแก่ประชาชนท้องถิ่นในการกำกับดูแลและตรวจสอบการทำงานของคณะผู้บริหารท้องถิ่น/ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภាពresident ตลอดจนข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น

7) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีและใช้สื่อต่าง ๆ ในการเข้าถึงประชาชน เช่น เคเบิลทีวีท้องถิ่น หรือการใช้วิทยุสื่อสารตามสายให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่นในเรื่องนี้ รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายและผลงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น รวมตลอดถึงการถ่ายทอดเสียงการประชุมสภาท้องถิ่น ในวาระที่สำคัญ ๆ เช่น การประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องข้อมูลข่าวสารและมีความเข้าใจในสาระสำคัญของการมีส่วนร่วมในการกำกับดูแล และตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกระตุ้นให้ประชาชนสนใจมีส่วนร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่น

8) กำหนดให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำกับดูแลและตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นตัววัดผลงานที่สำคัญ (Key Performance Indicators) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีผลต่อการที่รัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้แก่แต่ละองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย

9) ส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องพัฒนาระบบอินเตอร์เน็ต ให้สามารถใช้งานได้ภายในปี 2547 เพื่อเป็นช่องทางในการให้ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นแก่ประชาชน และรับฟังความคิดเห็นรวมตลอดจนสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านทางระบบอินเตอร์เน็ตด้วย

10) ให้มีการเพิ่มเติมบททวน ปรับปรุงกฎ ระเบียบเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่นให้เหมาะสมเพื่อสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างจริงจังมากขึ้น

พระราชบัญญัติ (2550: 21-22) ในบทความเรื่อง “ป้ำสูกสาธารณะ เรื่อง ธรรมกับการเมือง” (พิมพ์เผยแพร่โดย อุดร ตันติสุนทร ประธานมูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาประเทศชาติและประชาชนของผู้บริหารและประชาชน ไว้ว่า เราทุกคนเปรียบเสมือนอยู่ในเรือลำเดียวกัน ถ้าเรือล่มเราจะด้วยกัน ถ้าเรือไปถึงฝั่ง เราก็ไปถึงฝั่งด้วยกัน ทุกคนจะต้องรู้หน้าที่ในการเป็นนายเรือ ให้เป็นนายท้าย ให้เป็นซ่างกล ให้เป็นคนทำความสะอาด ให้เป็นผู้โดยสาร ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน และประสานงานระหว่างกันและกัน เพื่อเรือจะได้ผ่านพายุไปถึงฝั่งคือความสุขความเจริญของทุกคนตามที่เราปรารถนา สิ่งที่ต้องการในเวลานี้ก็

คือ ความรัก ความสามัคคีและความเสียสละเพื่อประเทศชาติ ไม่เอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ไม่เห็นแก่ตัวโดยมุ่งกระทำเพื่อประโยชน์แก่ความสุขส่วนตัวและบรรลุผล ให้มองถึงประโยชน์และความสงบสุขของสังคมส่วนรวมตามหลักของพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าท่านทรงคำสอนนี้ ชี้พอยู่ก็เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขของมนุษย์ทั้งหลาย เราทั้งหลายที่เป็นศิษย์ของพระผู้มีพระภาค เจ้า ต้องปฏิภาณตนว่า เราจะอยู่เพื่อประโยชน์เพื่อความสุขแก่เพื่อนมนุษย์ สิ่งใดอันจะเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมโกรธแก่เพื่อมนุษย์แก่ประเทศชาติ เราจะ ไม่ส่งเสริมสิ่งนั้นแต่เรา จะทางปิดกั้นสิ่งนั้น ไม่ให้เจริญงอกงามขึ้นในชาตินี้ในเมืองของเรา นี่คือ อุดมการณ์และหน้าที่ของผู้บริหาร ประเทศชาติและของประชาชน เราทุกคนจึงต้องช่วยกัน ช่วยงานสุดกำลัง อย่าเมินเฉยนั่งดูดาย ไม่เอาใจใส่ ให้ช่วยกันทำ ช่วยกันคิด ช่วยกันนึก ให้เขียนเรียงແຄวเป็นหน้ากระดาษ มีจิตมั่นคงที่จะก้าวไปข้างหน้าในการสร้างสรรค์สิ่งทั้งปวง ให้เกิดความสุขความเจริญแก่ชาตินี้ในเมือง

สรุป แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้ศึกษาได้แนวทางและนำข้อมูลหรือสาระสำคัญดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการเสนอแนะ และอภิปรายผลในบทที่ 5 ต่อไป

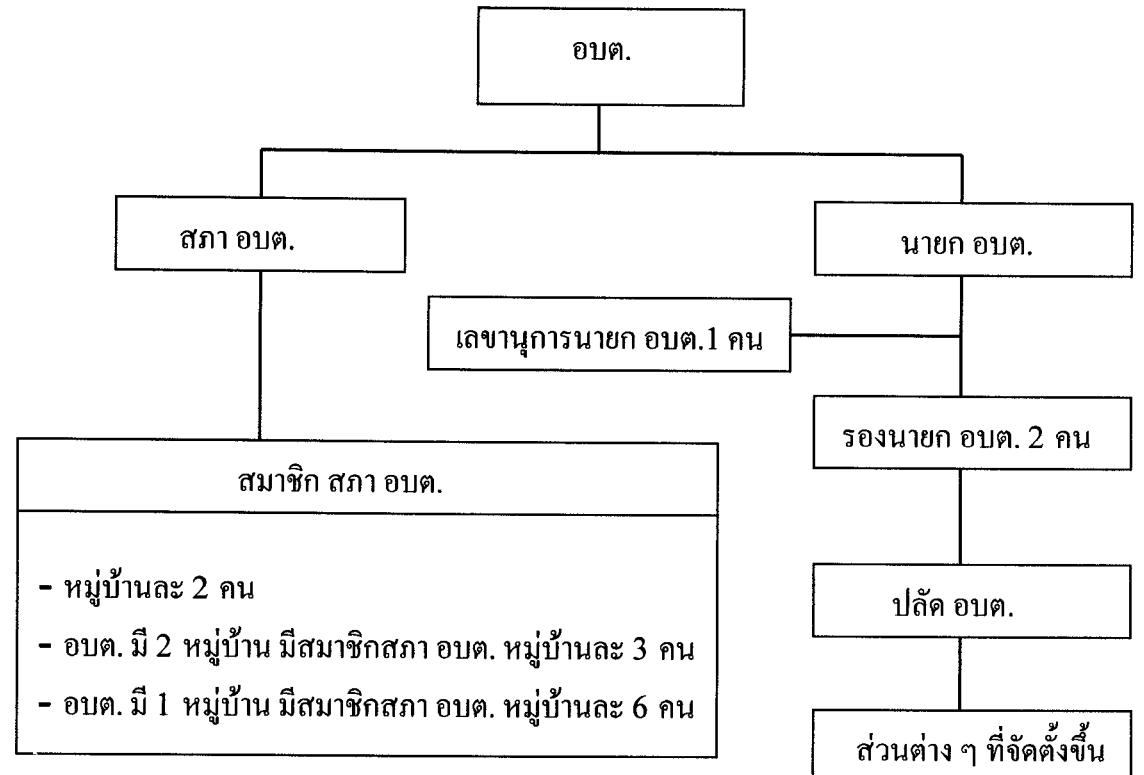
5. ความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างองค์กรบริหารส่วนตำบลปัจจุบัน (ธันวาคม 2550) ตามพระราชบัญญัติสภา ตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2546) ประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหาร ทำให้โครงสร้างของสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

1) โครงสร้างสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกหมู่บ้านละ 2 คน องค์กรบริหารส่วนตำบลใหม่ 1 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิก 6 คน องค์กรบริหารส่วนตำบลใหม่ 2 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิกหมู่บ้านละ 3 คน

2) โครงสร้างคณะผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยนายกองค์กรบริหารส่วนตำบล 1 คน และรองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบล 2 คน โดยสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นผู้เลือกตั้งแล้วเสนอให้นายอำเภอแต่งตั้ง

โครงสร้างองค์กรบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมาย มีองค์ประกอบ คือ สาขางานองค์กรบริหารส่วนตำบล และนายกองค์กรบริหารส่วนตำบล

5.1 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล พระราชนักุณฑิสถานตำบลและ
องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 66 องค์การ
บริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

หน้าที่ต้องทำในเบื้องต้นองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำใน
เบื้องต้นองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- 1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางนำ้และทางบก
- 2) รักษาระดับความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการ
กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- 3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 5) สนับสนุนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 6) สนับสนุนการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 7) ศูนย์ครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็น และสมควร

หน้าที่อาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 68 ภายใต้ข้อบังคับแห่งกฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- 1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร
- 2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง โดยวิธีอื่น
- 3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- 4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
- 5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- 6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของรายภูมิ
- 8) การคุ้มครองคุ้มครองและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- 9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- 11) กิจกรรมเกี่ยวกับการพาณิชย์
- 12) การท่องเที่ยว
- 13) การผังเมือง

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวข้างต้น ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐในการเข้าไปดำเนินกิจกรรมใด ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้า และนำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับกิจกรรมดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาดำเนินงานด้วย

5.2 อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นอกจากอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลยังมีอำนาจหน้าที่เพิ่มเติม

ในการจัดการระบบบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน ตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ดังนี้

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- 2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- 3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเที่ยบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- 4) การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ
- 5) การสาธารณูปการ
- 6) การส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ
- 7) การพัฒย และการส่งเสริมการลงทุน
- 8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 9) การจัดการศึกษา
- 10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- 11) การบำรุงรักษาศิลปะ อาร์ตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น
- 12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- 13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- 14) การส่งเสริมกีฬา
- 15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพประชาชน
- 16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- 17) การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- 18) การกำจัดมดฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- 19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- 20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและบำบัดสถาน
- 21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- 22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- 23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงแรมรสพ และสาธารณสุขสถานอื่นๆ

- 24) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน
ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- 25) การผังเมือง
- 26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
- 27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- 28) การควบคุมอาคาร
- 29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษา
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 31) กิจการอื่นๆ ใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการ
ประกาศกำหนด

สรุป จากการศึกษาข้างต้นได้แสดงให้เห็นถึงความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจ
หน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล รวมถึงพระราชบัญญัติ ซึ่งผู้ศึกษาจะได้นำไปปรับใช้ในการ
อภิปรายผลและในการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วน
ตำบลต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยหรือระบบวิธีวิจัย หมายถึง ขั้นตอนการทำวิจัยอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำวิจัยสนาน มีส่วนทำให้การศึกษาหรือการวิจัยเป็นระบบ เป็นสากล ได้รับ การยอมรับในทางวิชาการ และมีคุณค่าเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังมีส่วนช่วยเพิ่มความชัดเจนและความ เข้าใจให้แก่ผู้อ่านมากขึ้นด้วย แต่ทั้งนี้ ขั้นตอนการนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยจะต้องชัดเจน เป็น ระบบ ไม่สับสน และใช้ภาษาที่ทำให้ผู้อ่านจะเข้าใจได้ง่าย วิรัช วิรัชนิภาวรรณ “เทคนิคการเขียน งานวิจัย หรือวิทยานิพนธ์” ค้นคืนวันที่ 24 มิถุนายน 2550 จาก <http://www.wiruch.com> การศึกษา เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วน ตำบลในจังหวัดนราธูรรค์ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ผู้ศึกษาได้กำหนดหัวข้อสำหรับ วิธีดำเนินการวิจัยไว้ 6 หัวข้อ ดังนี้

1. ประชาราตรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. ระยะเวลาทำการวิจัย
6. แผนการดำเนินงาน

1. ประชาราตรและกลุ่มตัวอย่าง

หัวข้อนี้แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อย่อย คือ ประชาราตร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชาราตร หมายถึง ประชาราตรเป้าหมายในการศึกษาวิจัยครั้นนี้คือ ประชาราตรในเขต พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตาคลี จำนวน 37,061 คน และองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลี้ยง จำนวน 18,658 คน สำนักงานจังหวัดนราธูรรค์ “ประชาราตร” ค้นคืนวันที่ 22 มิถุนายน 2550 จาก <http://61.19.192.250/intra/mis/main.php>

1.2 กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง ประชาราตรที่เป็นตัวแทนในการตอบแบบสอบถามทั้งหมดที่ อยู่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธูรรค์ โดยผู้ศึกษาได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง

ที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ ประชาชน เพราะประชาชนเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยตรง และสาเหตุที่เลือกศึกษากลุ่มตัวอย่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลคลีและองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลี้ยง เนื่องจากในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางและขนาดเล็กเท่านั้น ประกอบในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลีซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น 37,061 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 617 คน และประชากรในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลี้ยงซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กมีจำนวนประชากรมากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น 18,658 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 606 คน โดยจำนวนกลุ่มตัวอย่างมาจากการคำนวณ โดยใช้ ตารางของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 96 % และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.04 ดังตารางที่ 3.1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามานេ

ขนาด ประชากร	ระดับความคลาดเคลื่อน					
	$\pm 1\%$	$\pm 2\%$	$\pm 3\%$	$\pm 4\%$	$\pm 5\%$	$\pm 10\%$
500	b	b	b	b	222	83
1,000	b	b	b	385	286	91
1,500	b	b	638	441	316	94
2,000	b	b	714	476	333	95
2,500	b	1,250	769	500	345	96
3,000	b	1,364	811	517	353	97
3,500	b	1,458	843	530	359	97
4,000	b	1,538	870	541	364	98
4,500	b	1,607	891	549	367	98
5,000	b	1,667	909	556	370	98
6,000	b	1,765	938	566	375	98
7,000	b	1,842	959	574	378	99
8,000	b	1,905	976	580	381	99
9,000	b	1,957	989	584	383	99
10,000	5,000	2,000	1,000	588	385	99
15,000	6,000	2,143	1,034	600	390	99
20,000	6,667	2,222	1,053	606	392	100
25,000	7,143	2,273	1,064	610	394	100
50,000	8,333	2,381	1,087	617	397	100
100,000	9,091	2,439	1,099	621	398	100
-----> ∞	10,000	2,500	1,111	625	400	100

หมายเหตุ : b ในกรณีขนาดของกลุ่มตัวอย่างต้องมากกว่าร้อยละ 50 ของประชากร

ที่มา : Yamane, Taro.(1967) *Statistics, An Introductory Analysis.* Second Edition, New York:

Harper and Row.

นอกจากนี้แล้ว ยังมีการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ (delphi) จำนวน 2 คนอีกด้วย โดยผู้ศึกษาเป็นคนสัมภาษณ์เอง

สำหรับเหตุผลที่เลือกเฉพาะประชาชนเป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เพราะเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารการจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลโดยตรง อีกทั้งเป็นผู้รับบริการสาธารณูปโภคจากองค์กรบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ กฎหมายยังเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการองค์กรบริหารส่วนตำบลด้วย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ซึ่งหมายถึง การศึกษา หรือการวิจัยที่ให้ความสำคัญกับการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเป็นหลัก เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงปริมาณซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ดี ใน การศึกษารั้งนี้ ยังได้ให้ความสำคัญกับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เช่น การรวมข้อมูลในลักษณะของการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพ เห็นได้จากการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญที่เรียกว่า เดลไฟล์ ด้วย การศึกษารั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือเพื่อให้ได้ข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างภาคสนาม โดยแยกให้กลุ่มตัวอย่างตอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ หลักเกณฑ์การสร้างคำตาม ลักษณะแบบสอบถาม และการทดสอบแบบสอบถาม

2.1 หลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถาม สำหรับหลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถามเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

- 2.1.1 คำนึงถึงวัตถุประสงค์และขอบเขตการศึกษารั้งนี้ ขอคำแนะนำและคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัยนี้ให้ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขข้อมูลร่อง
- 2.1.2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีในการตั้งข้อคำถาม

- 2.1.3 ใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้ศึกษาเอง
- 2.1.4 ขอคำปรึกษา คำแนะนำ และความร่วมมือจากผู้มีความรู้ความสามารถ หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบล จำนวน 2 คน นอกจากนี้ ยังคำตามอีกด้วย

2.2 ลักษณะแบบสอบถาม ในการรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนามนี้ ได้ใช้แบบสอบถามให้กู้นั่นตัวอย่างตอบ ผู้ศึกษาได้เลือกสร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมินค่า (rating scale) ตามแบบของ อาร์. เอ. ลิเกอร์ท (R. A. Likert) หรือ ลิเกอร์ท สเกล (Likert Scale) โดยกำหนดให้มีน้ำหนักเปรียบเทียบกัน เป็นการแบ่งมาตราส่วนประมาณค่าของการตีความหมาย ออกเป็น 3 ระดับ พร้อมกันนี้ ได้จัดรูปแบบที่เอื้อต่อการประเมินผล ให้มีความง่ายต่อผู้ตอบแบบสอบถามและการวิเคราะห์ผล มีค่าน้ำหนักเปรียบเทียบกัน 3 ระดับ

ระยะของช่วงคะแนน

$$\text{คะแนนเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับการวัด}}$$

$$= \frac{3 - 1}{3}$$

$$= 0.66$$

กำหนดคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

3 เห็นด้วยระดับมาก	ช่วงคะแนน	2.33 - 3.00 คะแนน
2 เห็นด้วยระดับปานกลาง	ช่วงคะแนน	1.67 - 2.32 คะแนน
1 เห็นด้วยระดับน้อย	ช่วงคะแนน	1.00 - 1.66 คะแนน

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว ใน การสร้างแบบสอบถามมาตราประมินค่า้นี้ อาจแบ่งเป็น 3 ระดับ หรือ 5-6 ระดับก็ได้ แต่ในที่นี้เลือก 3 ระดับ

ส่วนเหตุผลสำคัญที่เลือกสร้างแบบสอบถามแบบมาตราประมินค่าที่แบ่งเป็น 3 ระดับนี้ มีดังนี้

1) ผู้ศึกษาไม่ต้องการใช้การประเมินความละเอียดในระดับที่มากจนเกินไป เช่น 5 หรือ 6 ระดับ ซึ่งเป็นระดับที่เกินความเป็นจริง เกินความจำเป็น ผู้ตอบแบบสอบถามแยกแยะ ความเห็นหรือความรู้สึกของแต่ละระดับอย่างชัดเจน ได้ยาก เกิดการ โต้แย้ง ได้ง่าย ที่สำคัญคือ ไม่ได้ นำมาใช้ประโยชน์จริงและฟีนสภาพความเป็นจริง แต่ผู้ศึกษาต้องการใช้การประเมินความละเอียดที่อยู่ในระดับที่พอเหมาะสมที่ง่ายสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม คือ 3 ระดับ

2) ประหยัดเวลาแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อแบบสอบถามมี จำนวนมากกว่า 50 ข้อ

3) ผู้ตอบแบบสอบถามตัดสินใจได้สะดวก รวดเร็ว แยกแยะความรู้สึกได้ง่าย และไม่ฟื้นความรู้สึก

4) ง่ายต่อผู้อ่านหรือผู้นำผลการศึกษาวิจัยไปศึกษา

5) ทำให้ข้อมูลที่ได้รับเป็นกลุ่มก้อน ชัดเจน ถ้าเป็น 5 ระดับ ข้อมูลจะกระจาย อีกทั้งเวลาผู้ศึกษาเขียนบรรยาย ข้อมูลจะยึดเยื่อ ซ้ำๆ กัน เกินความจำเป็น ทำให้น่าเบื่อในการอ่านงานวิจัย

6) ทำให้ประหยัดเวลาและง่ายต่อการประมวลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล รวมตลอดทั้งการนำเสนอหรือเขียนบรรยายข้อมูล

7) ในทางปฏิบัติ บอยครั้งที่เริ่มแรก ผู้ศึกษาได้กำหนดไว้ 5-6 ระดับ แต่หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว และนำข้อมูลมาประมวลและวิเคราะห์ปรากฏว่า ข้อมูลมีลักษณะกระจายไม่เป็นกลุ่มก้อน บางระดับหรือหลายระดับ ไม่มีหนังกากเพียงพอ หรือบางระดับใกล้เคียงกันมาก ทำให้ในที่สุดจำเป็นต้องยุบรวมเป็น 3 ระดับ การยุบรวมเช่นนี้อาจส่งผลให้การวิเคราะห์ข้อมูลคลาดเคลื่อนไป

8) มีนักวิชาการได้ใช้เพียง 3 ระดับอย่างแพร่หลาย และยอมรับการใช้แบบสอบถามที่เป็น 3 ระดับนี้ด้วย (สุชาติ ประสีทธิรูสินธุ์ ลัคดาวัลย์ รอดมณี และ ไพบูลย์ กักดี (2529: 310-311) ในหนังสือ เรื่อง “เอกสารการสอนชุดวิชาของข่ายและวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์” มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2539: 377; สมชัย ศรีสุทธิยากร 2546: 15) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตามทฤษฎีของเบสท์ (Best 1977: 174) และแนวคิดของแดเนียล (Daniel 1995: 18-19) โดยใช้ค่าคะแนนสูงสุด ลบค่าวิกฤตค่าคะแนนต่ำสุด และนำมาหารด้วยจำนวนกลุ่มหรือระดับที่ต้องการแบ่ง

ดังนั้น แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษารั้งนี้จึงประกอบขึ้นด้วยข้อคำถามหลายข้อที่สามารถใช้เป็นตัวแทน หรือตัวชี้วัดที่ครอบคลุมเนื้อหา และสาระที่ต้องการตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของการศึกษาวิจัยได้อย่างครบถ้วน โดยแบบสอบถามประกอบขึ้นด้วยข้อคำถามปิดเป็นส่วนใหญ่ แต่จะมีข้อคำถามในตอนท้ายสุดค่าวาย

แบบสอบถามที่ใช้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ เป็นต้น

ส่วนที่สอง เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน

ส่วนที่สาม เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลคลาดีและองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย โดยครอบคลุมทั้ง 8 ด้าน

ส่วนที่สี่ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในองค์การบริหารส่วนตำบลคลาดีและองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย ในจังหวัดนราธิวาส

สำหรับรายละเอียดของแบบสอบถาม มีดังนี้

หนึ่ง เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในองค์การบริหารส่วนตำบลคลาดี กับองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย ในจังหวัดนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน คือ (1) ความพอเพียง (2) ความมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) การพึ่งตนเอง (5) การเสริมสร้างคุณภาพคน (6) การรวมกลุ่ม (7) การสร้างเครือข่าย และ (8) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

สอง มีข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

สาม มีข้อคำถามเกี่ยวกับการเปรียบเทียบภาพรวม และภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ทั้งนี้ ข้อคำถามทุกข้อจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และขอบเขตการวิจัยครั้งนี้ด้วย

2.3 การทดสอบแบบสอบถาม การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือช่วยในการทำวิจัยสนาม ผู้ศึกษาได้สร้างหรือออกแบบแบบสอบถามและสร้างตัวชี้วัดตามวัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้มีความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อถือได้ (reliability) โดยผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบแบบสอบถามตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง ยกร่างแบบสอบถาม โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และขอบเขตการศึกษา

ขั้นตอนที่สอง การตรวจสอบความเที่ยงตรง เป็นลักษณะของการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความสมบูรณ์ ความสอดคล้อง ตลอดจนเนื้อหาและถ้อยคำของแบบสอบถามให้รักกุมและถูกต้อง โดยดำเนินการดังนี้

1) นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือที่ปรึกษาโครงการศึกษาตรวจสอบ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีจำนวน 2 คน คือ (1) รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช

วิธีชนิดการรับ และ (2) อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ฐูปกล้า เมื่อพบข้อบกพร่อง ผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์และมีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่สาม การตรวจสอบความเชื่อถือได้ดำเนินการโดยผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (pretest) เพื่อทดสอบหาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 50 คน ต่อจากนั้น จึงเก็บรวบรวมแบบสอบถามจำนวน 50 ชุด ดังกล่าวให้นำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อถือได้ จาสูตร หากค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า ของ cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) (L. J. Cronbach 1951: 297-334) โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ ในการวิเคราะห์ได้กำหนดค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงจะถือว่าแบบสอบถามดังกล่าวน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ และหลังจากนำแบบสอบถามจำนวน 50 ชุดดังกล่าวมาทดสอบหาค่าความเชื่อถือได้ พบร่วมกัน ค่าความเชื่อถือได้ เท่ากับ 0.95 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ อาจคำนวณโดยใช้สูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{s_i^2}{s_t^2} \right]$$

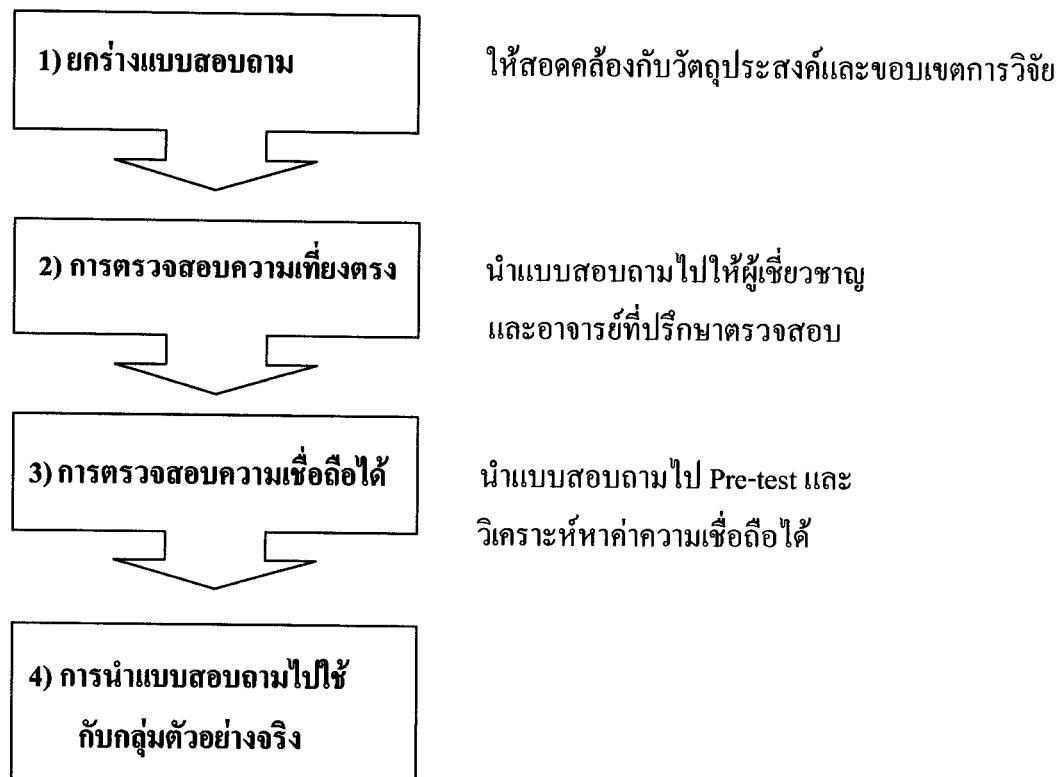
α = ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

n = จำนวนข้อในแบบสอบถามทั้งหมด

s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบทดสอบ

ขั้นตอนที่สี่ การนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยผู้ศึกษาได้แจกแบบสอบถามให้ผู้กลุ่มตัวอย่างตอบและเก็บรวบรวมกลับมาประเมินและวิเคราะห์ต่อไปที่กล่าวมาข้างต้นนี้ หากพบข้อบกพร่องในขั้นตอนใด ผู้ศึกษาก็จะนำไปปรับปรุงแก้ไขจนผ่านทุกขั้นตอน ขั้นตอนการทดสอบแบบสอบถามทั้ง 4 ขั้นตอนข้างต้นนี้ ได้สรุปไว้ในภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการทดสอบแบบสอนตาม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษารัง ผู้ศึกษาได้แบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และ (2) การรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม

3.1 การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำรา หนังสือรายงานผลการวิจัย สติติ ตัวเลข และเอกสารต่าง ๆ รวมตลอดถึงข้อมูลที่ได้จากอินเตอร์เน็ท (internet)

3.2 การรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม ผู้ศึกษาได้ออกไปเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามในพื้นที่ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยนำแบบสอนตามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วแจกให้กลุ่มตัวอย่าง หรือนำไปฝึกผู้นำห้องถันให้แยกต่อกลุ่มตัวอย่าง และผู้ศึกษาได้สัมภาษณ์แนวลึก เดอะพะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลเสริมข้อมูลหลักที่ได้จากการวิจัยสนามเชิงปริมาณ ดังนี้

3.2.1 นายอำนวย รั้งกติ ตำแหน่งกำนัน ตำบลตาคลี วันที่สัมภาษณ์ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2550 ระหว่างเวลา 09.30 น. ถึง 10.00 น. รวมเวลา 30 นาที สถานที่สัมภาษณ์คือ ที่ทำการกำนันตำบลตาคลี

3.2.2 นายบุญเลิศ บุณรงค์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เดลี สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2550 ระหว่างเวลา 11.30 น. ถึง 12.15 น. รวมเวลา 45 นาที สถานที่สัมภาษณ์คือ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เดลี

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ลงรหัสข้อมูลแล้วมาทำการวิเคราะห์ประมวลผลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษารังนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) การคำนวณค่าร้อยละ (percentage) ใช้อธินายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

4.2 ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) หรือ S.D. ใช้อธินายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน

4.3 การทดสอบค่า t (t-test) ใช้ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม

4.4 การนำเสนอข้อมูลมาเป็นเชิงพรรณนา (descriptive statistics) นำเสนอข้อมูลโดยใช้วิธีการบรรยาย ประกอบตาราง เพื่อให้สามารถเข้าใจผลการศึกษาชัดเจนยิ่งขึ้น

5. ระยะเวลาทำการวิจัย

โครงการศึกษานี้มีระยะเวลาทำการศึกษา 8 เดือน นับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2550 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2551

6. แผนการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงานตลอดโครงการใช้เวลา 8 เดือน ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ระยะเวลาและแผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

ขั้นตอนในการดำเนินงาน	ระยะเวลาทำการวิจัย 8 เดือน							
	1	2	3	4	5	6	7	8
1. รวบรวมข้อมูลจากการวิจัยเอกสาร เช่น หนังสือ บทความ เอกสารเกี่ยวกับความเป็นมา สภาพ ทั่วไป สถิติ อำนาจหน้าที่ ฯลฯ	██████████							
2. รวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนานที่สอบถาม ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างตามวัตถุประสงค์ การวิจัย และขอบเขตการวิจัย		████████████████						
3. ประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	████							
4. เสนอผลการศึกษา และจัดทำเป็นรูปเด่นที่ สมบูรณ์		██████████						

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของ เรื่อง “การวิเคราะห์การบริหารจัดการขององค์กร บริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นการศึกษาทาง รัฐประศาสนศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ (1) การมีส่วนร่วม ในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (2) ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหาร จัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และ (3) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วน ตำบลในจังหวัดนราธิวาส ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ ทั้งนี้โดยใช้การบริหาร จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกรอบแนวคิด การศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิง สำรวจใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ แบบสอบถามซึ่งเป็นประชาชนในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส คือ องค์กรบริหารส่วนตำบลตากลีและองค์กรบริหารส่วนตำบลแม่เลย จำนวน 1,104 คน คิดเป็น ร้อยละ 90.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (1,223 คน) ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของข้อมูล จากนั้น จึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธี บรรยายประกอบตาราง

ผู้ศึกษาได้เสนอความหมายของสัญลักษณ์ ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทาง สถิติ ดังนี้

- 1) n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
- 2) \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย (mean)
- 3) S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
- 4) t-test แทน การทดสอบค่าที่

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของ

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน การพึ่งตนเอง การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมความถ้วน การรวมกลุ่ม การสร้างเครือข่าย และความสุคุดและการพัฒนาที่ยั่งยืน แบ่งออกเป็น 3 หัวข้อ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

นอกจากนี้ ยังได้มี การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบ ภาพรวม และภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง อีกด้วย เป็นวิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

ส่วนที่ 3 ข้อสรุปที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 หัวข้อ

3.1 สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

3.2 สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหา แนวทางการพัฒนา การ

เปรียบเทียบภาพรวมและภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ส่วนที่ 1 สถานภาพของกลุ่มประชาชนหรือกลุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม คือ ประชาชนในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลตากลีและองค์กรบริหารส่วนตำบลแม่เลี้ยง ซึ่งมีจำนวน 1,104 คน ผู้ศึกษาได้ประเมินและวิเคราะห์ข้อมูลโดยแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ($n = 1,104$) และค่าจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล		$n = 1,104$	
	ของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประเภทของ กลุ่มตัวอย่าง	1.1 ประชาชนใน อบต. ตากลี	554	50.3
	1.2 ประชาชนใน อบต. แม่เลี้ยง	547	49.7
	รวม	1,104	100.0
2. เพศ	2.1 ชาย	577	52.3
	2.2 หญิง	527	47.7
	รวม	1,104	100.0
3. อายุ	3.1 ต่ำกว่า 30 ปี	420	38.0
	3.2 ระหว่าง 31 – 40 ปี	245	22.2
	3.3 ระหว่าง 41 – 50 ปี	259	23.5
	3.4 51 ปีขึ้นไป	180	16.3
	รวม	1,104	100.0
4. การศึกษา	4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	960	87.0
	4.2 ปริญญาตรี	128	11.6
	4.3 สูงกว่าปริญญาตรี	16	1.4
	รวม	1,104	100.0

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลส่วนบุคคล		$n = 1,104$	
ของกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. อาชีพ			
5.1 รับจ้าง	326	29.5	
5.2 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	173	15.7	
5.3 เกษตรกรรม	356	32.2	
5.4 พนักงานบริษัทเอกชน	67	6.1	
5.5 นักเรียน/นักศึกษา	153	13.9	
5.6 อื่นๆ	29	2.6	
รวม	1,104	100.0	

จากการศึกษาตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลตาคลี (ร้อยละ 50.3) องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลี้ยง (ร้อยละ 49.7) ในเรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.3) เป็นเพศชาย และส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 47.7) เป็นเพศหญิง ในเรื่องอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 38.0) อายุต่ำกว่า 30 ปี, (ร้อยละ 23.5) อายุระหว่าง 41-50 ปี, (ร้อยละ 22.2) อายุระหว่าง 31-40 ปี, และ (ร้อยละ 16.3) อายุระหว่าง 51 ปีขึ้นไป ในเรื่องการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.0) มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี, (ร้อยละ 11.6) มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และ (ร้อยละ 1.4) มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ในส่วนของการประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 32.2) ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาตามลำดับคือ (ร้อยละ 29.5) ประกอบอาชีพรับจ้าง/ธุรกิจส่วนตัว, (ร้อยละ 15.7) ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ, (ร้อยละ 13.9) เป็นนักเรียน/นักศึกษา, (ร้อยละ 6.1) ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และที่เหลือ (ร้อยละ 2.6) ประกอบอาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน หรือไม่ได้ประกอบอาชีพ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ แบ่งเป็น 3 หัวข้อ ดังไฉก็ล่าไว้แล้วข้างต้น แต่ละหัวข้อมีดังต่อไปนี้

**2.1 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุน
การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง**

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงนั้นครอบคลุม 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน การพึ่งพาตนเอง การเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน การรวมกลุ่ม การสร้างเครือข่าย และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ผลการวิเคราะห์แบ่งเป็น 12 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

2.1.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนราธิวาสฯ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามด้านความพอประมาณ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุน
การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ตามแนวทาง
เศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามด้านความพอประมาณ

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ	ระดับความเห็นด้วย					\bar{X}	S.D.	คะแนน เห็นด้วย
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)				
	(%)	(%)	(%)	(%)				
1. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักประยัค หรือความไม่ฟุ่มเฟือย	(345)	(639)	(120)	(1,104)				
ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักประยัค หรือความไม่ฟุ่มเฟือย	31.1	57.9	10.9	100.0	2.20	0.616	ปานกลาง	
2. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่ติดขัดกับวัตถุมาก เกินไป	(306)	(625)	(173)	(1,104)				
ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่ติดขัดกับวัตถุมาก เกินไป	27.7	56.6	15.7	100.0	2.12	0.648	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารจัดการด้านความ พอประมาณ	ระดับความเห็นด้วย					\bar{X}	S.D.	ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)				
3. ในภาพรวม อบต. ของท่าน เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ ในระดับสูง	(293)	(623)	(188)	(1,104)	2.10	0.653	ปานกลาง	
เฉลี่ยรวม					2.14	0.639	ปานกลาง	

หมายเหตุ สำหรับตารางที่ใช้สถิติ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ S.D. และการทดสอบค่า t (t-test)

- 1) ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05
- 2) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ระดับ มีช่วงคะแนนเฉลี่ย ดังนี้
 - (1) เห็นด้วยมาก ช่วงคะแนน 2.33 - 3.00 คะแนน
 - (2) เห็นด้วยปานกลาง ช่วงคะแนน 1.67 - 2.32 คะแนน
 - (3) เห็นด้วยน้อย ช่วงคะแนน 1.00 - 1.66 คะแนน

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.20) ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักประยุทธ์ หรือความไม่ฟุ่มเฟือยและกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.12) ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่คิดยึดกับวัตถุมากเกินไป

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.10) ว่า ในภาพรวม องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ ในระดับปานกลาง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์

ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.14)

**2.1.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ตาม
แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามด้านความมีเหตุผล ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.3 ดังนี้**

**ตารางที่ 4.3 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ
สนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตาม
แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามด้านความมีเหตุผล**

การบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	คะแนน เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
4. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการที่อยู่บน พื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ	(296) 26.8	(618) 56.0	(190) 17.2	(1,104) 100.0	2.10	0.657	ปานกลาง
5. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ ประชาชนตรวจสอบการบริหาร จัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	(288) 26.1	(661) 59.9	(155) 14.0	(1,104) 100.0	2.12	0.622	ปานกลาง
6. ในภาพรวม อบต. ของท่าน ^{เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการสนับสนุนการ บริหารจัดการด้านความมีเหตุผล ในระดับสูง}	(267) 24.2	(658) 59.6	(179) 16.2	(1,104) 100.0	2.08	0.631	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					2.10	0.636	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.10) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบและกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.12) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อีกอย่างมีเหตุผล

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08) ว่า ในภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล ในระดับปานกลาง

สรุป ในการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.10)

2.1.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามด้านการมีภูมิคุ้มกัน ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุน
การบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนราธิวาส ตามแนวทาง
เศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามด้านการมีภูมิคุ้มกัน

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารจัดการ ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
7. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกัน หรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิด จากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	(273)	(632)	(199)	(1,104)			
8. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ ประชาชนตรวจสอบการบริหาร จัดการในเรื่องการวางแผนและ ความยึดหยุ่นในการปรับตัว	(280)	(634)	(190)	(1,104)	2.08	0.648	ปานกลาง
9. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการสนับสนุนการบริหาร จัดการด้านการมีภูมิคุ้มกันใน ระดับสูง	(272)	(625)	(207)	(1,104)			
		เฉลี่ยรวม			2.07	0.651	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 4.4 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับ
ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.07) ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนราธิวาส เปิดโอกาสให้
ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิด
จากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08) ว่า องค์กร
บริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนราธิวาส สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการใน
เรื่องการวางแผนและความยึดหยุ่นในการปรับตัว

ในส่วนของการรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.06) ว่า ในภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกันในระดับปานกลาง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.07)

2.1.4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามด้านการพึ่งพาตนเอง ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามด้านการพึ่งพาตนเอง

การมีส่วนร่วมของประชาชนใน การบริหารจัดการ ด้านการ พึ่งพาตนเอง	ระดับความเห็นด้วย					\bar{X}	S.D.	ความ เห็นด้วย
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)				
	(%)	(%)	(%)	(%)				
10. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการด้วยตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาพึงพิงบุคคล หรือหน่วยงานอื่น	(261)	(671)	(172)	(1,104)		2.08	0.621	ปานกลาง
11. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ ประชาชนตรวจสอบการบริหาร จัดการในเรื่องความสามารถของ ประชาชนและชุมชนโดยไม่ พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชน หรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ	(283)	(623)	(198)	(1,104)		2.05	0.656	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของประชาชนใน การบริหารจัดการ ด้านการ พัฒนาตนเอง	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ความ เห็นด้วย	ระดับ
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)				
12. ในภาพรวม อบต. ของท่าน เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการพัฒนาตนเอง ในระดับสูง	(269) 24.4 (%)	(621) 56.3 (%)	(214) 19.4 (%)	(1,104) 100.0 (%)	2.05	0.660	ปานกลาง	
	เฉลี่ยรวม				2.06	0.645	ปานกลาง	

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึงพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่นและกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.05) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.05) ว่า ในภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการพัฒนาตนเอง ในระดับปานกลาง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ พนบ.ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.06)

2.1.5 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุน
การบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทาง
เศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน

การมีส่วนร่วมของประชาชนใน การบริหารจัดการ ด้านการ เสริมสร้างคนให้มีความรู้และ คุณธรรมควบคู่กัน	ระดับความเห็นด้วย					\bar{X}	S.D.	ความ เห็นด้วย	ระดับ
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)					
	(%)	(%)	(%)	(%)					
13. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการที่ เสริมสร้าง คุณภาพของประชาชนทั้งด้าน วัฒนธรรมและด้านจิตใจ	(310)	(590)	(204)	(1,104)					
14. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ ประชาชนตรวจสอบการบริหาร จัดการในเรื่องการส่งเสริมให้ ประชาชนมีความรู้และมี คุณธรรมควบคู่กัน	28.1	53.4	18.5	100.0	2.10	0.676	ปานกลาง		
15. ในภาพรวม อบต. ของท่าน ^{เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กันในระดับสูง}	(279)	(620)	(205)	(1,104)					
	25.3	56.2	18.6	100.0	2.07	0.659	ปานกลาง		
เฉลี่ยรวม					2.09	0.654	ปานกลาง		

ผลจากการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย
ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.10) ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาส
ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัฒน
ธรรมและด้านจิตใจ และกลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.11) ว่า องค์กรบริหาร

ส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมความคู่กัน

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.07) ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมความคู่กันในระดับปานกลาง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมความคู่กัน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.09)

2.1.6 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม

การมีส่วนร่วมของประชาชนใน การบริหารจัดการด้านการ รวมกลุ่ม	ระดับความเห็นด้วย					\bar{X}	S.D.	ความ เห็นด้วย	ระดับ
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)					
16. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม	(241)	(703)	(160)	(1,104)		2.07	0.598	ปานกลาง	
17. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	(281)	(658)	(165)	(1,104)		2.11	0.627	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม	ระดับความเห็นด้วย					\bar{X}	S.D.	ความเห็นด้วย	ระดับ
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)					
18. ในภาพรวม อบต. ของท่าน เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่มในระดับสูง	(256) 23.2	(646) 58.5	(202) 18.3	(1,104) 100.0		2.05	0.643	ปานกลาง	
เฉลี่ยรวม					2.07	0.622	ปานกลาง		

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.07) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่มและกลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.11) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณชน

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.05) ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม ในระดับปานกลาง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนราธิวาส ด้านการรวมกลุ่ม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.07)

2.1.7 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนราธิวาส ด้านการสร้างเครือข่าย ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.8 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุน
การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบล ใน
จังหวัดนครสวรรค์ ด้านการสร้างเครือข่าย

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารจัดการด้านการ สร้างเครือข่าย	ระดับความเห็นด้วย					\bar{X}	S.D.	ความ เห็นด้วย
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)				
	(%)	(%)	(%)	(%)				
19. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการอย่างเป็น เครือข่าย	(224)	(689)	(191)	(1,104)				
20. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ ประชาชนตรวจสอบการบริหาร จัดการในเรื่องการสร้างเครือข่าย อย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและ ร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อ ส่วนรวม	(261)	(655)	(188)	(1,104)				
21. ในภาพรวม อบต. ของท่าน ^{เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย ในระดับสูง}	(224)	(673)	(207)	(1,104)				
เฉลี่ยรวม					2.04	0.624	ปานกลาง	

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.03) ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสรักเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่ายและกลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.07) ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสรักสนับสนุนให้

ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

ในส่วนของการรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.02) ว่า ในภาพรวมองค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดครัวสารค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย ในระดับปานกลาง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดครัวสารค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย พนว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.04)

2.1.8 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดครัวสารค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.9 ดังนี้

ตารางที่ 4.9 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุน การบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดครัวสารค์ ตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ ยั่งยืน	ระดับความเห็นด้วย					\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)				
22. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ	(264)	(666)	(174)	(1,104)				
23. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการ ประชาชนอย่างสมดุลระหว่าง ด้านวัตถุและจิตใจ	23.9	60.3	15.8	100.0	2.08	0.625	ปานกลาง	
23. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการ ประชาชนอย่างสมดุลระหว่าง ด้านวัตถุและจิตใจ	(238)	(657)	(209)	(1,104)				
23. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการ ประชาชนอย่างสมดุลระหว่าง ด้านวัตถุและจิตใจ	21.6	59.5	18.9	100.0	2.03	0.636	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ ยั่งยืน	ระดับความเห็นด้วย					\bar{X}	S.D.	ความ เห็นด้วย	ระดับ		
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)							
	(%)	(%)	(%)	(%)							
24. ในภาพรวม อบต. ของท่าน เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความสมดุล และการพัฒนาที่ยั่งยืน ในระดับสูง	(274)	(642)	(188)	(1,104)	24.8	58.2	17.0	100.0	2.08	0.642	ปานกลาง
25. ในภาพรวม อบต. ของท่าน เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการในระดับสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านความพอประมาณ การมีภูมิคุ้มกัน, ความมีเหตุผล, การพึงคนเอง, การรวมกลุ่ม, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุล และการพัฒนาที่ยั่งยืน	(301)	(674)	(129)	(1,104)	27.3	61.1	11.7	100	2.16	0.605	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาศเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.03) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด

นครสวรรค์สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างค้านวัตถุและจิตใจ

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08) ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับปานกลาง

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.16) ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการในระดับปานกลาง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านความพอประมาณ, การมีภูมิคุ้มกัน, ความมีเหตุผล, การพึงตนเอง, การรวมกลุ่ม, การเสริมสร้างคุณภาพคนใหม่ความรู้และคุณธรรมความดู่กัน, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.087)

2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 4.10 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามปัญหา 8 ด้าน

ปัญหามีส่วนร่วมของ ประชาชนในการสนับสนุน การบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์กรบริหารส่วนตำบล	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย			
	มาก (n)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	รวม (%)						
ทั้ง 8 ด้าน										
1. ด้านความพอประมาณ										
1. อบต. ของท่านไม่ได้เปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือ หลักประหยัด หรือความไม่ ฟุ่มเฟือย	(309)	(606)	(189)	(1,104)	27.3	61.1	17.1 100.0 2.11* 0.663 ปานกลาง			
2. อบต. ของท่านไม่ได้ สนับสนุนให้ประชาชน ตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่ ติดยึดกับวัตถุນากเกินไป	(257)	(606)	(109)	(972)	26.4	62.4	11.2 100.0 2.08 0.678 ปานกลาง			
							รวม 2.095 0.670 ปานกลาง			
2. ด้านความมีเหตุผล										
3. อบต. ของท่านไม่เปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการที่อยู่บน พื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ	(309)	(580)	(215)	(1,104)	28.0	52.5	19.5 100.0 2.09 0.684 ปานกลาง			

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ปัญหาการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการสนับสนุน การบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ความ เห็นด้วย	ระดับ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม				
ทั้ง 8 ด้าน								
4. ด้านการพึ่งตนเอง								
7. อบต. ของท่านไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึ่งบุคคลหรือหน่วยงานอื่น	(275)	(663)	(166)	(1,104)	24.9	60.1	15.0	100.0
ให้ 2.10*	0.625	ปานกลาง						
8. อบต. ของท่านไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ	(285)	(649)	(170)	(1,104)	25.8	58.8	15.4	100.0
ให้ 2.10	0.634	ปานกลาง						
รวม					2.10	0.629	ปานกลาง	
5. ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรม								
ควบคู่กัน								
9. อบต. ของท่านไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัฒนธรรมและด้านจิตใจ	(285)	(635)	(184)	(1,104)	25.8	57.5	16.7	100.0
ให้ 2.09	0.646	ปานกลาง						

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ปัญหาการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการสนับสนุน การบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์กรบริหารส่วนตำบล	ระดับความเห็นด้วย					S.D.	ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	ระดับ \bar{X}		
ทั้ง 8 ด้าน							
10. อบต. ของท่าน ไม่สนับสนุน ให้ประชาชนตรวจสอบการ บริหารจัดการในเรื่องการ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ และมีคุณธรรมควบคู่กัน	(289)	(632)	(183)	(1,104)	2.10*	0.647	ปานกลาง
รวม					2.095	0.646	ปานกลาง
6. ด้านการรวมกลุ่ม							
11. อบต. ของท่าน ไม่เปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการ โดยผ่านกลุ่ม ชัดเจน	(267)	(652)	(185)	(1,104)	2.07*	0.636	ปานกลาง
12. อบต. ของท่าน ไม่สนับสนุน ให้ประชาชนตรวจสอบการ บริหารจัดการในเรื่องการ รวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรม สาธารณะ	(278)	(616)	(210)	(1,104)	2.06	0.662	ปานกลาง
รวม					2.065	0.649	ปานกลาง
7. ด้านการสร้างเครือข่าย							
13. อบต. ของท่าน ไม่เปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการอย่างเป็น เครือข่าย	(262)	(654)	(188)	(1,104)	2.07	0.635	ปานกลาง

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ปัญหาการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการสนับสนุน การบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความเห็นด้วย					\bar{X}	S.D.	ความ เห็นด้วย	ระดับ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม							
	(n)	(%)	(n)	(%)							
หัว 8 ด้าน											
14. อบต. ของท่าน ไม่สนับสนุน ให้ประชาชนตรวจสอบการ บริหารจัดการในเรื่องการสร้าง เครือข่ายอย่างเป็นระบบที่ เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อ ประโยชน์ต่อส่วนรวม	(276)	(591)	(105)	(972)	28.4	60.8	10.8	100.0	2.08*	0.655	ปานกลาง
รวม									2.075	0.645	ปานกลาง
8. ด้านความสมดุลและการ พัฒนาที่ยั่งยืน											
15. อบต. ของท่าน ไม่เปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์ รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ	(252)	(646)	(206)	(1,104)	22.8	58.5	18.7	100.0	2.04*	0.643	ปานกลาง
16. อบต. ของท่าน ไม่สนับสนุน ให้ประชาชนตรวจสอบการ บริหารจัดการในเรื่องการ ให้บริการประชาชนอย่างสมดุล ระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ	(256)	(606)	(242)	(1,104)	23.2	54.9	21.9	100.0	2.01	0.672	ปานกลาง
รวม									2.025	0.657	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม									2.076	0.655	ปานกลาง

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.10 แสดงผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อปัญหาการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ

องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ โดยแบ่งเป็น 8 ด้าน ๆ ละ 2 ข้อ เรียงตามลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้

1) ปัญหาด้านความพ่อ/แม่ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.11) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ชัดเจนหลักประยศ หรือความไม่ฟุ่มเฟือย และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ไม่ได้สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่ดีด้วยวัตถุมากเกินไป

2) ปัญหาด้านความมีเหตุผล กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.09) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.09) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล

3) ปัญหาด้านการมีภูมิคุ้มกัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.09) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.05) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการวางแผนและความยึดหยุ่นในการปรับตัว

4) ปัญหาด้านการพึงตนเอง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.10) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึงพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.10) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องความสามารถของประชาชนและชุมชน โดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ

5) ปัญหาด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.09) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัฒนธรรมและด้านจิตใจ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย

2.10) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน

6) ปัญหาด้านการรวมกลุ่น กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.07) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ โดยผ่านกลุ่มชัดเจน และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.06) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ

7) ปัญหาด้านการสร้างเครือข่าย กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.07) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่าย และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

8) ปัญหาด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.04) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.01) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ

สรุป ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน ตามกรอบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ล้วนอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.076)

หมายเหตุ ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วย 8 ด้านดังกล่าวข้างต้นนี้ แต่ละด้านมีหลายปัญหา แต่ในที่นี้ ได้พิจารณาคัดเลือกเฉพาะปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านเพื่อนำไปใช้ศึกษาวิเคราะห์ ใน "กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา" ในบทที่ 5 หัวข้อ 2. อภิปรายผล หัวข้ออย่างปัญหาและแนวทางการพัฒนา

สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านดังกล่าว มีตามลำดับ ดังนี้ หนึ่ง พิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของปัญหาในแต่ละด้าน กล่าวคือ หากปัญหาด้าน

โดยมีค่าเฉลี่ยของปัญหานากที่สุดจะเลือกเพื่อนำไปวิเคราะห์เป็นอันดับแรก สอง ถ้าหากค่าเฉลี่ยของปัญหานาในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน จะพิจารณาจาก ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ S.D. ที่แสดงถึงการกระจายของข้อมูลของปัญหาแต่ละด้าน โดยเลือกปัญหาที่มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุดเป็นอันดับสอง และ สาม ถ้าหากปัญหาแต่ละด้านมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันอีก จะพิจารณาจากจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง (n) ของปัญหาแต่ละด้านต่อระดับความเห็นด้วย โดยดูจากจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง (n) ที่มากที่สุดที่เห็นด้วยในระดับมาก (มาก ปานกลาง น้อย) เป็นอันดับสุดท้าย

เพื่อให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น ในตารางที่ 4.10 ข้างบนนี้ที่แสดงการวิเคราะห์ปัญหา ผู้ศึกษาได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ท้ายตัวเลขที่ผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้าน ไว้ด้วย

2.3 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน ตามกรอบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์
ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน ตามกรอบแนวทางคิดเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา	ระดับความเห็นตัวอย่าง				ระดับ ความ เห็นด้วย			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม				
การมีส่วนร่วมของประชาชนใน การสนับสนุน	(n)	(n)	(n)	(n)	ระดับ			
การบริหารจัดการ	(%)	(%)	(%)	(%)	X	S.D.	ความ	
ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง								เห็นด้วย
ขององค์กรบริหารส่วนตำบล								
ทั้ง 8 ด้าน								
1. ด้านความพอประมาณ								
1. อบต. ของท่านควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการที่ยึดถือหลัก ความประยัค หรือความไม่ พุ่มเพือบ	(391)	(590)	(123)	(1,104)				
ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการที่ยึดถือหลัก ความประยัค หรือความไม่ พุ่มเพือบ	35.4	53.4	11.1	100.0	2.24	0.638	ปานกลาง	
2. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ ประชาชนตรวจสอบการบริหาร จัดการที่ไม่ติดขัดกับวัตถุมาก เกินไป	(365)	(615)	(124)	(1,104)				
ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการที่ไม่ติดขัดกับวัตถุมาก เกินไป	33.1	55.7	11.2	100.0	2.22	0.629	ปานกลาง	
รวม					2.23	0.633	ปานกลาง	
2. ด้านความมีเหตุผล								
3. อบต. ของท่านควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการที่อยู่บน พื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ	(362)	(607)	(135)	(1,104)				
ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการที่อยู่บน พื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ	32.8	55.0	12.2	100.0	2.21	0.639	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา การมีส่วนร่วมของประชาชนใน	ระดับความเห็นด้วย				ระดับ ความ เห็นด้วย	
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)		
การสนับสนุน การบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 8 ด้าน						
4. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ ประชาชนตรวจสอบการบริหาร จัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	(391) 35.4	(581) 52.6	(132) 12.0	(1,104) 100.0	2.23 0.647	ปานกลาง
		รวม			2.22 0.643	ปานกลาง
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกัน						
5. อบต. ของท่านควรสนับสนุน ให้ประชาชนตรวจสอบการ บริหารจัดการในเรื่องการ วางแผนและความยึดหยุ่นในการ ปรับตัว	(359) 32.5	(606) 54.9	(139) 12.6	(1,104) 100.0	2.20 0.642	ปานกลาง
6. อบต. ของท่านควรเปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกัน หรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิด จากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	(390) 35.3	(574) 52.0	(140) 12.7	(1,104) 100.0	2.23 0.655	ปานกลาง
		รวม			2.215 0.648	ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ความ
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม			
การมีส่วนร่วมของประชาชนใน กระบวนการบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์กรบริหารส่วนตำบล							เห็นด้วย
ทั้ง 8 ด้าน							
4. ด้านการพึ่งตนเอง							
7. อบต. ของท่านควรเปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการด้วยตนเองโดย ไม่ต้องพึ่งพาพึงพิงบุคคลหรือ หน่วยงานอื่น	(345)	(607)	(152)	(1,104)			
ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการด้วยตนเองโดย ไม่ต้องพึ่งพาพึงพิงบุคคลหรือ หน่วยงานอื่น	31.3	55.0	13.8	100.0	2.17	0.648	ปานกลาง
8. อบต. ของท่านควรสนับสนุน ให้ประชาชนตรวจสอบการ บริหารจัดการในเรื่อง ความสามารถของประชาชนและ ชุมชนโดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็น เจ้าของ	(374)	(595)	(135)	(1,104)			
ให้ประชาชนตรวจสอบการ บริหารจัดการในเรื่อง ความสามารถของประชาชนและ ชุมชนโดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็น เจ้าของ	33.9	53.9	12.2	100.0	2.22	0.644	ปานกลาง
รวม					2.195	0.646	ปานกลาง
5. ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคน							
ให้มีทั้งความรู้และคุณธรรม							
ควบคู่กัน							
9. อบต. ของท่านควรเปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการที่เสริมสร้าง คุณภาพของประชาชนทั้งด้าน วัฒนธรรมและด้านจิตใจ	(350)	(614)	(140)	(1,104)			
ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการที่เสริมสร้าง คุณภาพของประชาชนทั้งด้าน วัฒนธรรมและด้านจิตใจ	31.7	55.6	12.7	100.0	2.19	0.639	ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา การมีส่วนร่วมของประชาชนใน	ระดับความเห็นด้วย					ระดับ ความ เห็นด้วย	
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)	Σ S.D.		
ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์กรบริหารส่วนตำบล							
ทั้ง 8 ด้าน							
10. อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน	(357)	(581)	(166)	(1,104)	2.17	0.666	ปานกลาง
รวม					2.18	0.652	ปานกลาง
6. ด้านการรวมกลุ่ม							
11. อบต. ของท่านควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม	(365)	(582)	(157)	(1,104)	2.19	0.662	ปานกลาง
12. อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณ牲	(367)	(623)	(114)	(972)	2.23	0.619	ปานกลาง
รวม					2.21	0.64	ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา	ระดับความเห็นด้วย				ระดับ ความ เห็นด้วย		
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
การสนับสนุน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์กรบริหารส่วนตำบล				\bar{X}	S.D.		
ทั้ง 8 ด้าน							
7. ด้านการสร้างเครือข่าย							
13. อบต. ของท่านควรเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการบริหารจัดการอย่าง เป็นเครือข่าย	(345) 31.3	(617) 55.9	(142) 8.8	100.0	2.18	0.638	ปานกลาง
14. อบต. ของท่านควรสนับสนุน ให้ประชาชนตรวจสอบการ บริหารจัดการในเรื่องการสร้าง เครือข่ายอย่างเป็นระบบที่ เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อ ประโยชน์ต่อส่วนรวม	(386) 35.0	(592) 53.6	(126) 11.4	100.0	2.24	0.639	ปานกลาง
		รวม			2.21	0.638	ปานกลาง
8. ด้านความสมดุลและการ พัฒนาที่ยั่งยืน							
15. อบต. ของท่านควรเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการบริหารจัดการที่ คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุม ทั้งระบบ	(352) 31.9	(604) 54.7	(148) 13.4	100.0	2.18	0.647	ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา การมีส่วนร่วมของประชาชนใน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์กรบริหารส่วนตำบล	ระดับความเห็นด้วย				ระดับ ความ เห็นด้วย	
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)		
				\bar{X}	S.D.	ความ
ทั้ง 8 ด้าน						เห็นด้วย
16. อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัฒนธรรมและจิตใจ	(375)	(587)	(142)	(1,104)		
รวม	34.0	53.2	12.9	100.0	2.21	0.651
เฉลี่ยรวม					2.195	0.649
					2.20	0.643
						ปานกลาง

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.11 แสดงผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อแนวทางการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยแบ่งเป็น 8 ด้าน ๆ ละ 2 ข้อ ดังนี้

1) แนวทางการพัฒนาด้านความพอประมาณ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.24) ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดหลักทางสากลมา หรือความพอดี รวมทั้งควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่ยึดติดหลักความประยัคหรือความไม่ฟุ่มเฟือย และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.22) ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนราธิวาสฯ ควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่ติดยึดกับวัตถุมากเกินไป

2) แนวทางการพัฒนาด้านความมีเหตุผล กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.21) ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ และกลุ่มตัวอย่างเห็น

ด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.23) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล

3) แนวทางการพัฒนาด้านการมีภูมิคุ้มกัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.20) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ควรสนับสนุนให้ประชาชน ตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการวางแผนและความยืดหยุ่นในการปรับตัว และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.23) องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

4) แนวทางการพัฒนาด้านการพึ่งตนเอง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.17) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาเพียงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น และ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.22) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ

5) แนวทางการพัฒนาด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรม ควบคู่กัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.19) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่เสริมสร้าง คุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.17) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ของท่านควรสนับสนุนให้ ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรม ควบคู่กัน

6) แนวทางการพัฒนาด้านการรวมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.19) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม และ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.23) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ของท่านควรสนับสนุนให้ ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการร่วมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ

7) แนวทางการพัฒนาด้านการสร้างเครือข่าย กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.18) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธวรรค์ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่าย และ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.24) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธวรรค์ควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

8) แนวทางการพัฒนาด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.18) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธวรรค์ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.21) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธวรรค์ควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ

สรุป ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน ล้วนอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.20)

นอกจากนี้ ยังได้มี การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวม และภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง อีกด้วย โดยแบ่งเป็น 2 หัวข้อ

1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวม และภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในอดีต

2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมและภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสในปัจจุบันกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอดีต ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมและภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอดีต

การเปรียบเทียบภาพรวมและภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	ระดับความเห็นด้วย					S.D.	ความเห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n)	(n)	(n)	(n)			
	(%)	(%)	(%)	(%)			
1. ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต	(285)	(706)	(113)	(1,104)	2.16	0.580	ปานกลาง
2. ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ครบทั้ง 8 ด้าน	(289)	(665)	(150)	(1,104)	2.13	0.618	ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

การเปรียบเทียบภาพรวมและ ภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วน ร่วมของประชาชนในการบริหาร จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอดียง	ระดับความเห็นด้วย					\bar{X}	S.D.	ความ เห็นด้วย	ระดับ
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)	(%)				
3. ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการสนับสนุนการ บริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ของ ท่านในอนาคต มีแนวโน้มที่จะสูง กว่าในปัจจุบัน	(242)	(746)	(116)	(1,104)					
4. ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการสนับสนุนการ บริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ของ ท่าน ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะ ตอบสนองการมีส่วนร่วมของ ประชาชนได้มากขึ้น	(317)	(678)	(109)	(1,104)					
5. ในภาพรวม ความสำนึกใน ความรับผิดชอบต่อการมีส่วนร่วม ของประชาชนของราชการส่วน ท้องถิ่น มีมากกว่าราชการส่วน ภูมิภาค	(325)	(628)	(151)	(1,104)					
	29.4	56.9	13.7	100.0		2.16	0.638		
								2.15	0.597
									ปานกลาง
									เฉลี่ยรวม

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมและภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัด

นครสวรรค์ในปัจจุบันกับการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในอดีต เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.16) ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต

2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.13) ว่า ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล ครบทั้ง 8 ด้าน

3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.11) ว่า ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ในอนาคต มีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน

4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.19) ว่า ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะตอบสนองการมีส่วนร่วมของประชาชนได้มากขึ้น

5) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.16) ว่า ในภาพรวม ความสำนึกร่วมผิดชอบต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการการมีส่วนร่วมของราชการ ส่วนท้องถิ่น มีมากกว่าราชการส่วนภูมิภาค

สรุป ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวมและภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในอดีต พบว่า อุ้ยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.15)

2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ แบ่งเป็น 3 หัวข้อย่อย ดังนี้

(1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ

พอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่ 8 ด้าน จำแนกตามเพศ คือ เพศชาย กับเพศหญิง

(2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อ กภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่ 8 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและสูงกว่าปริญญาตรี

(3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อ กภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่ 8 ด้าน จำแนกตามอาชีพ คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับเกษตรกร

(1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อ กภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่ 8 จำแนกตามเพศ คือ เพศชายกับ เพศหญิง ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อ กภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่ 8 ด้าน จำแนกตาม เพศ คือ เพศชายกับ เพศหญิง

การเปรียบเทียบความคิดเห็น		กลุ่มตัวอย่าง ($n = 1,104$)				t	Sig. (2-tailed)
ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อการมี	ส่วนร่วมของประชาชนในการ	ชาย	หญิง	S.D.	S.D.		
ส่วนร่วมของประชาชนในการ							
สนับสนุนการบริหารจัดการตาม		\bar{X}	\bar{X}				
แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน	($n = 577$)		($n = 527$)				
จำแนกตาม เพศ							
1. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด	2.09	0.669	2.10	0.637	-0.450	0.653	n.s.
โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม							
ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ							
ด้านความพอประมาณ ในระดับสูง							

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็น		กลุ่มตัวอย่าง ($n = 1,104$)				t	Sig. (2-tailed)
ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อการมี	ส่วนร่วมของประชาชนในการ	ชาย	หญิง				
สนับสนุนการบริหารจัดการตาม	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน	($n = 577$)		($n = 527$)				
จำแนกตามเพศ							
1. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด	2.09	0.669	2.10	0.637	-0.450	0.653	n.s.
โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม							
ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ							
ด้านความพอประมาณ ในระดับสูง							
2. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด	2.06	0.654	2.10	0.604	-0.859	0.391	n.s.
โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม							
ร่วมในการสนับสนุนการบริหาร							
จัดการด้านความมีเหตุผล ใน							
ระดับสูง							
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด	2.06	0.661	2.06	0.652	0.186	0.852	n.s.
โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม							
ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ							
ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ในระดับสูง							
4. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด	2.00	0.668	2.10	0.647	-2.543	0.011*	
โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม							
ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ							
ด้านการพึ่งตนเอง ในระดับสูง							
5. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด	2.05	0.671	2.09	0.645	-0.885	0.377	n.s.
โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม							
ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ							
ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้							
และคุณธรรมความคู่กันในระดับสูง							

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็น		กลุ่มตัวอย่าง ($n = 1,104$)				t	Sig. (2-tailed)		
ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน	จำนวน	หมาย	มาตรฐาน	จำนวน	มาตรฐาน				
จำแนกตามเพศ									
6. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการสนับสนุนการบริหาร จัดการด้านการรวมกลุ่ม ในระดับสูง									
7. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการสนับสนุนการบริหาร จัดการด้านการสร้างเครือข่าย ใน ระดับสูง	2.00	0.667	2.04	0.576	-1.050	0.294	n.s.		
8. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการสนับสนุนการบริหาร จัดการด้านความสมดุลและการ พัฒนาที่ยั่งยืน ในระดับสูง	2.07	0.644	2.08	0.641	-0.276	0.782	n.s.		
เฉลี่ยรวม	2.04	0.661	2.08	0.628	1.040	0.425			

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.13 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นเพศชายกับเพศหญิงต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ทั้ง 8 ด้าน พบว่า (1) ด้านความพอประมาณ (2) ด้านความมีเหตุผล (3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (4) ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (5) ด้านการสร้างเครือข่าย และ (6) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ไม่แตกต่างกันโดยค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ไส้เครื่องหมาย n.s. ไว้ในตาราง (ค่า Sig. (2-tailed)

เท่ากับ 0.653, 0.391, 0.852, 0.377, 0.294, และ 0.782 ตามลำดับ) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายกับเพศหญิงต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) จำนวน 6 ด้านดังกล่าว

สำหรับ (1) ด้านการพึงคนเอง พนว่า ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ไส้เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.011) และ(2) ด้านการรวมกลุ่ม พนว่า ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ไส้เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.047) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายกับเพศหญิงต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) จำนวน 2 ด้านดังกล่าว

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นเพศชาย กับเพศหญิงต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ รวม 8 ด้าน พนว่า ไม่แตกต่างกันจำนวน 6 ด้าน และแตกต่างกันจำนวน 2 ด้าน

(2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา คือ ต่ำกว่า ปริญญาตรีกับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและสูงกว่าปริญญาตรี ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวม
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทาง
เศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตาม
ระดับการศึกษา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและสูงกว่า
ปริญญาตรี

การเปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อการ มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการ บริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง ($n = 1,104$)						(2-tailed)	
	ต่ำกว่า ปริญญา		ปริญญาตรี		t	Sig.		
	ตรี \bar{X}	S.D.	หรือ เทียบเท่า ^a ปริญญาตรี \bar{X}	S.D.				
	($n = 960$)		($n = 128$)					
1. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ด้านความพอประมาณ ในระดับสูง	2.10	0.646	2.02	0.693	1.299	0.194	n.s.	
2. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ร่วมในการสนับสนุนการบริหาร จัดการด้านความมีเหตุผล ใน ระดับสูง	2.10	0.632	1.97	0.614	2.228	0.029*		
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ในระดับสูง	2.07	0.655	1.97	0.675	1.666	0.096	n.s.	
4. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ด้านการพึ่งตนเอง ในระดับสูง	2.07	0.657	1.91	0.669	2.603	0.008*		

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อการ มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการ บริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงทั้ง 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (<i>n</i> = 1,104)						(2-tailed)	
	ต่ำกว่า		ปริญญาตรี		<i>t</i>	Sig.		
	ปริญญา	S.D.	หรือ	เทียบเท่า				
ด้านการสนับสนุนการบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน		\bar{X}	ปริญญาตรี		\bar{X}			
		(<i>n</i> = 960)			(<i>n</i> = 128)			
5. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และ คุณธรรมควบคู่กันในระดับสูง	2.08	0.657	1.98	0.676	1.528	0.127	n.s.	
6. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการสนับสนุนการบริหาร จัดการด้านการรวมกลุ่ม ในระดับสูง	2.07	0.647	1.92	0.583	2.603	0.016*		
7. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการสนับสนุนการบริหาร จัดการด้านการสร้างเครือข่าย ใน ระดับสูง	2.02	0.616	2.00	0.687	0.326	0.723	n.s.	
8. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ ยั่งยืน ในระดับสูง	2.07	0.636	2.08	0.683	-0.069	0.945	n.s.	
เฉลี่ยรวม		2.07	0.643	1.98	0.657	1.681	0.149	

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.14 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน พนวจ (1) ด้านความพอดีตามธรรมชาติ (2) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (3) ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (4) ด้านการสร้างเครือข่าย และ (5) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน โดยค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้แก่ เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.194, 0.096, 0.127, 0.723 และ 0.945 (ตามลำดับ) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส **ไม่แตกต่างกัน** (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) จำนวน 5 ด้านดังกล่าว

สำหรับ (1) ด้านความมีเหตุผล พนวจ ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้แก่ เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.029) (2) ด้านการพึ่งตนเอง พนวจ ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้แก่ เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.008) และ (3) ด้านการรวมกลุ่ม พนวจ ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้แก่ เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.016) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) จำนวน 3 ด้านดังกล่าว

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน พนวจ ไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) จำนวน 5 ด้านและ แตกต่างกัน 3 ด้านดังกล่าว

(3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธวรรค์ ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามอาชีพ คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับเกษตรกรรม ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธวรรค์ ทั้ง 8 ด้าน จำแนกตามอาชีพ คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับเกษตรกรรม

การเปรียบเทียบความคิดเห็น		กลุ่มตัวอย่าง (<i>n</i> = 1,104)					
ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน	จำแนกตามระดับอาชีพ (<i>n</i> = 173)	ข้าราชการ/ พนักงาน		เกษตร กรรม		<i>t</i>	Sig. (2-tailed)
		รัฐวิสาหกิจ	\bar{X}	\bar{X}	(<i>n</i> = 356)		
1. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ ในระดับสูง		2.01	0.695	2.08	0.654	-1.79	0.239 ns
2. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล ในระดับสูง		1.80	0.638	2.14	0.596	-5.875	0.000*
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความมีภูมิคุ้มกัน ในระดับสูง		1.83	0.651	2.09	0.624	-4.378	0.000*

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อการมี ส่วนร่วมของประชาชนในการ สนับสนุนการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน ^a จำแนกตามระดับอาชีพ (n = 173)	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,104)						(2-tailed) Sig.
	ข้าราชการ/ พนักงาน ธุรกิจ	S.D.	กรรม \bar{X}	S.D.	t		
4. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ด้านการเพื่อคนในระดับสูง	1.84	0.654	2.06	0.616	-3.762	0.000*	
5. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และ คุณธรรมควบคู่กันในระดับสูง	1.92	0.739	2.09	0.638	-2.473	0.010*	
6. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ร่วมในการสนับสนุนการบริหาร จัดการด้านการรวมกลุ่ม ในระดับสูง	1.84	0.662	2.04	0.640	-3.220	0.001*	
7. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ด้านการสร้างเครือข่าย ในระดับสูง	1.83	0.685	2.01	0.562	-3.077	0.001*	
8. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ ยั่งยืน ในระดับสูง	1.93	0.695	2.07	0.638	-2.180	0.025*	
ผลรวม	1.87	0.677	2.07	0.621	-3.34	0.034	

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.15 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำแนกตามอาชีพ คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับเกษตรกรรมต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน พบว่า ด้านความพอประมาณ ไม่แตกต่างกันโดยค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.239) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำแนกตามจำแนกตามอาชีพ คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับเกษตรกรรมต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ไม่แตกต่างกันเพียง 1 ด้าน คือด้านความพอประมาณ (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สำหรับด้านที่เหลือคือ (1) ด้านความมีเหตุผล (2) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (3) ด้านการพึ่งพาตนเอง (4) ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (5) ด้านการรวมกลุ่ม (6) ด้านการสร้างเครือข่าย และ (7) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า มีแตกต่างกันโดยค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.00, 0.00, 0.00, 0.010, 0.001, 0.001 และ 0.025 ตามลำดับ) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำแนกตามอาชีพคือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับเกษตรกรรมต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) จำนวน 7 ด้านดังกล่าว (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) มีความแตกต่างกัน ดังกล่าว ยกเว้นด้านความพอประมาณ

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มจำแนกตามอาชีพ 2 กลุ่ม คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับเกษตรกรรมต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน พบว่า มีแตกต่างกัน 7 ด้านและ ไม่มีความแตกต่างกัน 1 ด้าน

ส่วนที่ 3 ข้อสรุปที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 นี้ แบ่งเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่

3.1 สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

3.2 สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหา แนวทางพัฒนา และการเปรียบเทียบ การพรวมการ และการพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

3.1 สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยแสดงไว้ในภาพที่ 4.1

ข้อย่ออcy	ระดับความคิดเห็น			+	ภาพรวม	ระดับความคิดเห็น		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			มาก	ปาน กลาง	น้อย
1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ								
1. อนค. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักประชาธิรัชต์หรือความไม่ฟุ่มเฟือย	31.3	57.9	10.9	+	ภาพรวม การมีส่วนร่วมด้านความพอประมาณ	17.0	56.4	26.5
2. อนค. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่พึงทึบกับวัฒนธรรมกันไป	27.7	56.6	15.7					
2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล								
1. อนค. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ	26.8	56.0	17.2	+	ภาพรวม การมีส่วนร่วมด้านความมีเหตุผล	24.2	59.6	16.2
2. อนค. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบูรณ์กิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	26.1	59.9	14.0					
3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน								
1. อนค. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรืออู้เพ่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	24.7	57.2	18.0	+	ภาพรวม การมีส่วนร่วมด้านการมีภูมิคุ้มกัน	24.6	56.6	18.8
2. อนค. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการวางแผนและความชัดเจนในการปรับตัว	25.4	57.4	17.2					
4. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง								
1. อนค. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น	23.6	60.8	15.6	+	ภาพรวม การมีส่วนร่วมด้านการพึ่งตนเอง	24.4	56.3	19.4
2. อนค. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ	25.6	56.4	17.9					

การมี
ส่วนร่วม
ของ
ประชาชน
ในการ
สนับสนุน
การบริหาร
จัดการของ
องค์การ
บริหารส่วน
ตำบลใน
จังหวัด
นครสวรรค์
ตามแนวทาง
เศรษฐกิจ
พอเพียง

ข้อย่อ	ระดับความคิดเห็น			+	ภาพรวม	ระดับความคิดเห็น			
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			มาก	ปาน กลาง	น้อย	
5. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน									
1. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัฒนธรรมและด้านจิตใจ	28.1	53.4	18.5	+	ภาพรวม การมี ส่วนร่วม ด้านการ เสริมสร้าง คนให้มี ความรู้ และ คุณธรรม ควบคู่กัน	25.3	56.2	18.6	
2. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน	25.5	59.6	14.9						
6. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม									
1. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม	21.8	63.7	14.5	+	ภาพรวม การมี ส่วนร่วม ด้านการ รวมกลุ่ม	23.2	58.5	18.3	
2. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	25.5	59.6	14.9						
7. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย									
1. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่าย	20.3	62.4	17.3	+	ภาพรวม การมี ส่วนร่วม ด้านการ สร้าง เครือข่าย	20.3	61.0	18.8	
2. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม	23.6	59.3	17.0						

การมี
ส่วนร่วม
ของ
ประชาชน
ในการ
สนับสนุน
การบริหาร
จัดการของ
องค์กร
บริหารส่วน
ตำบลใน
จังหวัด
นครศรีธรรม
ตามแนวทาง
เศรษฐกิจ
พอเพียง

ข้อย่อ	ระดับความคิดเห็น			+	ภาพรวม	ระดับความคิดเห็น			การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน
	มาก	ปานกลาง	น้อย			มาก	ปานกลาง	น้อย	
8. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน									
1. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดำเนินถึงองค์รวมหรือครอบคลุมทั้งระบบ	23.9	60.3	15.8	+	ภาพรวม การมีส่วนร่วม ด้านความ สมดุล และการ พัฒนาที่ ยั่งยืน	24.8	58.2	17.0	
2. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัฒนธรรมและจิตใจ	21.6	59.5	18.9						→ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

**ภาพที่ 4.1 ค่าสถิติสรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุน
การบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน**

จากภาพที่ 4.1 ข้างต้น แสดงให้เห็นว่า

1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส สนับสนุนให้มีการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักประยัค หรือความไม่ฟุ่มเฟือย และ (2) องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่ติดยึดกับวัตถุมากเกินไปพร้อมกันนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความพอประมาณในระดับสูง

2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส
สนับสนุนให้มีการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล ใน 2 เรื่อง
ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสสนับสนุนเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ และ (2) องค์การบริหาร
ส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิด
ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล พร้อมกันนี้ กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยใน
ระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสเปิดโอกาสให้
ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผลในระดับสูง

3) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส
สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน ใน 2 เรื่อง ได้แก่
(1) องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสสนับสนุนเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ
บริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2)
องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหาร
จัดการในเรื่องการวางแผนและความยึดหยุ่นในการปรับตัวพร้อมกันนี้ กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยใน
ระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสเปิดโอกาสให้
ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน ในระดับสูง

4) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส มีการมี
ส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เปิดโอกาสให้
ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึ่งบุคคลหรือ
หน่วยงานอื่น และ (2) สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องความสามารถ
ของประชาชนและชุมชนโดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ พร้อม
กันนี้ กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลใน
จังหวัดนราธิวาสเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการ
ด้านการพึ่งพาตนเองในระดับสูง

5) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคนให้มี
ความรู้และคุณธรรมความคู่กัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วน
ตำบลในจังหวัดนราธิวาสสนับสนุนให้มีการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้าน

การเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัฒนธรรมและด้านจิตใจ และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กันพร้อมกันนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กันในระดับสูง

6) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณสุข พร้อมกันนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม ในระดับสูง

7) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่มีการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่าย และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม พร้อมกันนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่ายในระดับสูง

8) การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่มีการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่

สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการประชาชนอย่างสมดุล ระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ พร้อมกันนี้ กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ สนับสนุนการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับสูง

สรุป กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหาร ส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหาร จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 8 ด้าน ตัวอย่างเช่น องค์การบริหารส่วนตำบลใน จังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลัก ประหยัด หรือความไม่ฟุ่มเฟือย สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่ติดขัดกับ วัตถุมากเกินไป เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของ เทศ俗และรอบคอบ สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่างสนับสนุน ให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องวางแผนและความยืดหยุ่นในการปรับตัว เปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึงพิงบุคคล หรือหน่วยงานอื่น สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องความสามารถของ ประชาชนและชุมชนโดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ เปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้าน วัตถุและด้านจิตใจ สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการส่งเสริมให้ ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการโดยผ่านกลุ่ม สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการรวมกลุ่มเพื่อ ทำกิจกรรมสาธารณะ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็น เครือข่าย สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็น ระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวมหรือครอบคลุมทั้งระบบ สนับสนุนให้ประชาชน ตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ สนับสนุนการบริหารจัดการในระดับสูง

3.2 สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหา แนวทางการพัฒนา และการเปรียบเทียบภาพรวม และภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง แบ่งเป็น 3 หัวข้อย่อย เรียงตามลำดับ ได้แก่

3.2.1 สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน

3.2.2 สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน

3.2.3 สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนี้ ได้สรุปเรียงลำดับไว้ ตามที่แสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ค่าสถิติสรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ หนึ่ง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการ สอง ปัญหา สาม แนวทางการพัฒนา และ สี่ การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

หนึ่ง การมีส่วนร่วม ของประชาชนในการสนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาของการมี ส่วนร่วมของ ประชาชน ในการบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการ พัฒนาการมี ส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย	
1. ด้านความพอประมาณ												
1. อน.ท. ของท่าน เป็นโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ บริหารจัดการที่ ชัดเจนหลัก ประยัค หรือ ความไม่พูมเพือย	31.1	57.9	10.9	1. อน.ท. ของท่าน ^{ไม่ได้เป็นโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ชัดเจนหลักประยัค หรือความไม่พูมเพือย}	28.0	54.9	17.1	อน.ท. ของท่านควร เป็นโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ บริหารจัดการที่ ชัดเจนหลักความ ประยัค หรือ ความไม่พูมเพือย	35.4	53.4	11.1	

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

หนึ่ง การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาของกรณี ส่วนร่วมของ ประชาชน ในการบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการ พัฒนากรณี ส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย	
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกัน												
1. อบต. ของท่าน เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ บริหารจัดการอย่าง มีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่า ทันผลกระทบที่จะ เกิดจากการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	24.7	57.2	18.0	1. อบต. ของท่าน ^{ไม่} เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ บริหารจัดการ อย่างมีภูมิคุ้มกัน หรือรู้เท่าทัน ผลกระทบที่จะเกิด ^{จาก} การ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	27.0	54.7	18.1	1. อบต. ของท่าน ^{ควร} สนับสนุนให้ ประชาชนตรวจสอบ การบริหารจัดการใน เรื่องการวางแผนและ ความยืดหยุ่นในการ ปรับตัว	32.5	54.9	12.6	
2. อบต. ของท่าน ^{ไม่} สนับสนุนให้ ประชาชน ตรวจสอบการ บริหารจัดการใน เรื่องการวางแผน และความยืดหยุ่น ในการปรับตัว	25.4	57.4	17.2	2. อบต. ของท่าน ^{ไม่} สนับสนุนให้ ประชาชน ตรวจสอบการ บริหารจัดการใน เรื่องการวางแผน และความยืดหยุ่น ในการปรับตัว	25.2	54.5	20.3	2. อบต. ของท่าน ^{ควร} เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ บริหารจัดการอย่าง มีภูมิคุ้มกันหรือ รู้เท่าทันผลกระทบ ที่จะเกิดจากการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	35.3	52.0	12.7	

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

หนึ่ง การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			ถอย ปัญหาของกรณี ส่วนร่วมของ ประชาชน ในการบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			ตาม แนวทางการ พัฒนากรณี ส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย	
3. ด้านการมีส่วนร่วมกัน												
3. ในภาพรวม อบต. ของท่าน เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการด้าน [*] การมีส่วนร่วมกัน ใน ระดับสูง	24.6	56.6	18.8									
4 ด้านการพึ่งพาอาศัย												
1. อบต. ของท่าน [*] เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ บริหารจัดการด้วย ตนเองโดยไม่ต้อง พึ่งพาพึ่งพิงบุคคล หรือหน่วยงานอื่น	23.6	60.8	15.6	1. อบต. ของ ท่านไม่เปิด โอกาสให้ ประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วมใน การบริหาร จัดการด้วย ตนเองโดยไม่ ต้องพึ่งพาพึ่งพิง บุคคลหรือ หน่วยงานอื่น	24.9	60.1	15.0	1. อบต. ของ ท่านควรเปิด โอกาสให้ ประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วมใน การบริหาร จัดการด้วย ตนเองโดยไม่ ต้องพึ่งพาพึ่งพิง บุคคลหรือ หน่วยงานอื่น	31.3	55.0	13.8	

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

หนึ่ง การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สูง ปัญหาการมี ส่วนร่วมของ ประชาชน ในการบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			ด้าน แนวทางการ พัฒนาการมี ส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย	
5. ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน												
1. อบต. ของท่าน เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ บริหารจัดการที่ เศริมสร้างคุณภาพ ของประชาชนทั้ง ด้านวัตถุและด้าน จิตใจ	28.1	53.4	18.5	1. อบต. ของ ท่านไม่เปิด โอกาสให้ ประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วมใน การบริหาร จัดการที่ เศริมสร้าง คุณภาพของ ประชาชนทั้ง ด้านวัตถุและ ด้านจิตใจ	25.8	57.5	16.7	1. อบต. ของท่าน ควรเปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้า มา มีส่วนร่วมใน การบริหาร จัดการที่ เศริมสร้าง คุณภาพของ ประชาชนทั้งด้าน วัตถุและด้าน จิตใจ	31.7	55.6	12.7	
2. อบต. ของท่าน สนับสนุนให้ ประชาชน ตรวจสอบการ บริหารจัดการใน เรื่องการส่งเสริม ให้ประชาชนมี ความรู้และมี คุณธรรมควบ คู่กัน	25.5	59.6	14.9	2. อบต. ของ ท่านไม่ สนับสนุนให้ ประชาชน ตรวจสอบการ บริหารจัดการใน เรื่องการส่งเสริม ให้ประชาชนมี ความรู้และมี คุณธรรมควบ คู่กัน	26.2	57.2	16.6	2. อบต. ของท่าน ควรสนับสนุนให้ ประชาชน ตรวจสอบการ บริหารจัดการใน เรื่องการส่งเสริม ให้ประชาชนมี ความรู้และมี คุณธรรมควบ คู่กัน	32.3	52.6	15.0	

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

หน้า การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สูง ปัญหาการมี ส่วนร่วมของ ประชาชน ในการบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการ พัฒนาการมี ส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย	
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการด้าน ¹ การเสริมสร้างคนให้ มีความรู้และ คุณธรรมควบคู่กัน ในระดับสูง	25.3	56.2	18.6									
6. ด้านการรวมกลุ่ม												
1. อบต. ของท่านเปิด โอกาสให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการ โดยผ่านกลุ่ม	21.8	63.7	14.5	1. อบต. ของท่าน ¹ ไม่เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการ โดยผ่านกลุ่ม	24.2	59.1	16.8	1. อบต. ของท่าน ¹ ควรเปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้า มามีส่วนร่วมใน การบริหาร จัดการโดยผ่าน กลุ่ม	33.1	52.7	14.2	
2. อบต. ของท่าน ¹ สนับสนุนให้ ประชาชนตรวจสอบ การบริหารจัดการใน เรื่องการรวมกลุ่ม ² เพื่อทำกิจกรรม สาธารณะ	25.5	59.6	14.9	2. อบต. ของท่าน ¹ ไม่สนับสนุนให้ ประชาชน ตรวจสอบการ บริหารจัดการใน เรื่องการรวมกลุ่ม ² เพื่อทำกิจกรรม สาธารณะ	25.2	55.8	19.0	2. อบต. ของท่าน ¹ ควรสนับสนุนให้ ประชาชน ตรวจสอบการ บริหารจัดการใน เรื่องการร่วมกลุ่ม ² เพื่อทำกิจกรรม สาธารณะ	33.2	56.4	10.3	

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

หนึ่ง การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาของกรณี ส่วนร่วมของ ประชาชน ในการบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการ พัฒนากรณี ส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย
3. ในภาพรวม อบด. ของท่านเปิด โอกาสให้ ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการด้าน การรวมกลุ่ม ใน ระดับสูง	23.2	58.5	18.3								
7. ดำเนินการสร้างเครือข่าย											
1. อบด. ของท่าน [*] เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ บริหารจัดการอย่าง เป็นเครือข่าย	20.3	62.4	17.3	1. อบด. ของท่าน [*] ไม่เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ บริหารจัดการ อย่างเป็นเครือข่าย	23.7	59.2	17.0	1.อบด. ของท่าน [*] ควรเปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ บริหารจัดการ อย่างเป็นเครือข่าย	31.3	55.9	12.9
2. อบด. ของท่าน [*] สนับสนุนให้ ประชาชน ตรวจสอบการ บริหารจัดการใน เรื่องการสร้าง เครือข่ายอย่างเป็น ระบบที่เชื่อมโยง และร่วมมือกันเพื่อ [*] ประโยชน์ต่อ [*] ส่วนรวม	23.6	59.3	17.0	2. อบด. ของท่าน [*] ไม่สนับสนุนให้ ประชาชน ตรวจสอบการ บริหารจัดการใน เรื่องการสร้าง เครือข่ายอย่างเป็น ระบบที่เชื่อมโยง และร่วมมือกัน เพื่อประโยชน์ต่อ [*] ส่วนรวม	25.5	56.5	17.9	2. อบด. ของท่าน [*] ควรสนับสนุนให้ ประชาชน ตรวจสอบการ บริหารจัดการใน เรื่องการสร้าง เครือข่ายอย่างเป็น ระบบที่เชื่อมโยง และร่วมมือกัน เพื่อประโยชน์ต่อ [*] ส่วนรวม	35.0	53.6	11.4

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

หนึ่ง การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาการมี ส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการ พัฒนาการมี ส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย	
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการด้าน ^{การสร้างเครือข่าย} ในระดับสูง	20.3	61.0	18.0									
8. ด้านความสนองคุณและการพัฒนาที่ยั่งยืน												
1. อบต. ของท่าน ^{เปิดโอกาสให้} ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ บริหารจัดการที่ คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้ง ระบบ	23.9	60.3	15.8	1. อบต. ของท่าน ^{ไม่เปิดโอกาสให้} ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ บริหารจัดการที่ คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุม ^{ทั้งระบบ}	22.8	58.5	18.7	1. อบต. ของท่าน ^{ควรเปิดโอกาสให้} ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ บริหารจัดการที่ คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุม ^{ทั้งระบบ}	31.9	54.7	13.4	
2. อบต. ของท่าน ^{สนับสนุนให้} ประชาชน ตรวจสอบการ บริหารจัดการใน เรื่องการให้บริการ ประชาชนอย่าง สมดุลระหว่างด้าน ^{วัฒนธรรมและจิตใจ}	21.6	59.5	18.9	2. อบต. ของท่าน ^{ไม่สนับสนุนให้} ประชาชน ตรวจสอบการ บริหารจัดการใน เรื่องการ ให้บริการ ประชาชนอย่าง สมดุลระหว่าง ด้านวัฒนธรรมและ จิตใจ	23.2	54.9	21.9	2. อบต. ของท่าน ^{ควรสนับสนุนให้} ประชาชน ตรวจสอบการ บริหารจัดการใน เรื่องการ ให้บริการ ประชาชนอย่าง สมดุลระหว่าง ด้านวัฒนธรรมและ จิตใจ	34.0	53.2	12.9	

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

<u>หนึ่ง</u> การมีส่วนร่วม ของประชาชน ในการสนับสนุน การบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			<u>สอง</u> ปัญหาการมี ส่วนร่วมของ ประชาชนในการ สนับสนุนการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			<u>สาม</u> แนวทางการ พัฒนาการมี ส่วนร่วมของ ประชาชนใน การ สนับสนุน การบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย					
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย			
สี การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการ														
การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการ											ระดับความเห็นด้วย			
											มาก	ปาน กลาง		
1. ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของ อบต. ในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต	25.8	63.9	10.2											
2. ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของ อบต. ครบทั้ง 8 ด้าน	26.2	60.2	13.6											
3. ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของ อบต. ของท่านในอนาคต มีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน	21.9	67.6	10.5											
4. ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของ อบต. ของท่าน ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะตอบสนองการมีส่วนร่วมของประชาชนได้มากขึ้น	28.7	61.4	9.9											
5. ในภาพรวม ความสำนึกรักในความรับผิดชอบต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนของราชการส่วนท้องถิ่น มี มากกว่าราชการส่วนภูมิภาค	29.4	56.9	13.7											

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่า

หมายเหตุ จากตารางหัวข้อ หนึ่ง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุน การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง รวม 8 ด้าน ได้สรุปไว้แล้วให้ภาพที่ 4.1 ข้างต้น จึงไม่นำมาสรุปซ้ำอีก โดยจะสรุปจากตารางเฉพาะหัวข้อ สอง ถึง หัวข้อ สี เท่านั้น

**3.2.1 สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตาม
แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง รวม 8 ด้าน มีดังนี้**

1) ปัญหาของการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความพอประมาณ
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ มีปัญหาในด้านความพอประมาณ ใน 2 เรื่องได้แก่

(1) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักประยุทธ์ หรือความไม่ฟุ่มเฟือย และ (2) ไม่ได้สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่ติดขัดกับวัตถุมากเกินไป

2) ปัญหาของการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความมีเหตุผล กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส มีปัญหาในด้านความมีเหตุผลใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล

3) ปัญหาของการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีภูมิคุ้มกัน กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส มีปัญหาในด้านการมีภูมิคุ้มกัน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการวางแผนและความยืดหยุ่นในการปรับตัว

4) ปัญหาของการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการพึ่งตนเอง กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส มีปัญหาในด้านการพึ่งตนเอง ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึงพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องความสามารถของประชาชนและชุมชน โดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ

5) ปัญหาของการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส มีปัญหาในด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัฒนธรรมและด้านจิตใจ และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน

๖) ปัญหาของการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการรวมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่าง
เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การ
บริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ มีปัญหาในด้านการรวมกลุ่ม ใน 2 เรื่องได้แก่ (1) องค์การ
บริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม
และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่อง
การรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ

๗) ปัญหาของการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการสร้างเครือข่าย
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ มีปัญหาในด้านการสร้างเครือข่าย ใน 2 เรื่องได้แก่
(1) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
อย่างเป็นเครือข่าย และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการ
บริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อ
ส่วนรวม

๘) ปัญหาของการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความสมดุลและการพัฒนา
ที่ยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหาร
จัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ มีปัญหาในด้านความสมดุลและการ
พัฒนาที่ยั่งยืน ใน 2 เรื่องได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามี
ส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ และ (2) องค์การบริหาร
ส่วนตำบลไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการประชาชน
อย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ

3.2.2 สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง รวม 8 ด้าน มีดังนี้

๑) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความพอประมาณ
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสให้ประชาชน
เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ชัดเจน หลักความประหมัด หรือความไม่ฟุ่มเฟือย และ
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่
ไม่ติดขัดกับวัตถุมากเกินไป

2) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความมีเหตุผล
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิดตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล

3) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีภูมิคุ้มกัน
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการวางแผนและความยึดหยุ่นในการปรับตัว และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

4) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการพึ่งตนเอง
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึงพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ

5) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทักษะความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัฒนธรรมและด้านจิตใจ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน

6) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการรวมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการร่วมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ

7) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการสร้างเครือข่าย
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่าย และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับ

ปานกลาง ว่า ควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่าย อ่ายงเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

8) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดำเนินถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ และ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ

3.2.3 สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการและภาพรวมแนวโน้มการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริการส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ มีดังนี้

1) การเปรียบเทียบภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล ครบถ้วน 8 ด้าน

2) ภาพรวมแนวโน้มการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในอนาคต มีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในอนาคตมีแนวโน้มที่จะต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนได้มากขึ้น และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อประชาชนในการการมีส่วนร่วมของราชการ ส่วนท้องถิ่น มีมากกว่าราชการส่วนภูมิภาค

นอกจากนี้ ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง บางกลุ่มต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง สรุปได้ว่า

1) การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นเพศชาย กับเพศหญิงต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ รวม 8 ด้าน พนว่า ไม่แตกต่างกันจำนวน 6 ด้าน และแตกต่างกัน 2 ด้าน

2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ทั้ง 8 ด้าน พนว่า ไม่แตกต่างกันจำนวน 5 ด้าน และแตกต่างกัน 3 ด้าน

3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มจำแนกตามอาชีพ 2 กลุ่ม คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับเกษตรกรรมต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ทั้ง 8 ด้าน พนว่า แตกต่างกัน 7 ด้าน และไม่แตกต่างกัน 1 ด้าน

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยใช้ “การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” เป็นกรอบแนวคิด ผู้ศึกษาได้นำเสนอสรุปผลการศึกษาโดยแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

ประกอบด้วย 3 ข้อ ดังนี้

1.1.1 ศึกษาระบบที่มีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

1.1.2 ศึกษาปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

1.1.3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

แบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ (3) การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่เขตในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ประชากรรวมทั้งสิ้น 1,076,144 คน ซึ่งในจังหวัดนครสวรรค์ มีองค์การบริหารส่วนตำบล 2 ขนาด คือ ขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรสูงสุดในแต่ละกลุ่ม เพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยจำนวนประชากรในองค์การบริหารส่วนตำบลตากลี ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง มีจำนวนประชากรมากที่สุดรวมทั้งสิ้น 57,061 คน และองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลีย ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก มีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 18,658 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งผ่านการทดสอบ (pre-test) จำนวน 50 ชุด และผ่านทดสอบหาความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อถือได้ (reliability) ของแบบสอบถาม ซึ่งมีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถาม จำนวน 1,223 ชุด แจกแบบสอบถามให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลคลีและองค์กรบริหารส่วนตำบลแม่เลี้ยง และใช้เวลาเก็บแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2550 ถึง วันที่ 30 กันยายน 2550 รวม 30 วัน และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับมาได้จำนวน 1,104 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.30 ของแบบสอบถามทั้งหมดที่แจกออกไป

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวมาแปลงเป็นข้อมูล และวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ โดยมี ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05

ในส่วนของวิธีวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ในรูปของตาราง รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) หรือ S.D. และการทดสอบค่าที (t-test) จากนั้น เป็นการนำข้อมูลมาเขียนบรรยายหรือพรรณนาพร้อมภาพ และตารางประกอบตามความเหมาะสม

1.3 ผลการวิจัย

ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ประการ หรือ 8 ด้าน ได้แก่ (1) ความพอประมาณ (2) ความมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) การพึ่งตนเอง (5) การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) การรวมกลุ่ม (7) การสร้างเครือข่าย และ (8) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ผู้ศึกษาได้สรุปผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 หัวข้อ คือ

1.3.1 สรุปผลข้อมูลส่วนบุคคล

1.3.2 สรุปผลข้อมูลที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

1.3.3 สรุปผลความคิดเห็นด้วยของกลุ่มตัวอย่างปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

1.3.4 สรุปผลข้อมูลที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

ผู้ศึกษาได้สรุปผลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวม และภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ไว้ด้วย

นอกจากราบแก้ไขแล้ว ผู้ศึกษายังได้สรุปผลการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ (delphi) จำนวน 2 คน อีกด้วย

1.3.1 สรุปผลข้อมูลส่วนบุคคล พบร้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า อายุต่ำกว่า 30 ปี และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

1.3.2 สรุปผลข้อมูลที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ สรุปได้ดังนี้

ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ถ้วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน ตัวอย่างเช่น (1) ด้านความพอประมาณ องค์กรบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยืดหยุ่น หลากหลาย หรือความไม่ฟุ่มเฟือย (2) ด้านความมีเหตุผล องค์กรบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ (3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน องค์กรบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ (4) ด้านการพึ่งตนเอง องค์กรบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น (5) ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน องค์กรบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ (6) ด้านการรวมกลุ่ม องค์กรบริหารส่วนตำบล เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ

บริหารจัดการ โดยผ่านกลุ่ม (7) ด้านการสร้างเครือข่าย องค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่าย และ (8) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน องค์การบริหารส่วนตำบล เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ เหล่านี้เป็นต้น

นอกจากนี้ ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการในระดับสูง ทั้ง 8 ด้าน

1.3.3 สรุปผลความคิดเห็นด้วยของกลุ่มตัวอย่างปัญหาการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในจังหวัดนราธิวาสฯ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง สรุปได้ดังนี้

ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ปัญหาการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ โดยแบ่งเป็น 8 ด้าน ตัวอย่างเช่น (1) ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความพอประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักประยัค หรือความไม่ฟุ่มเฟือย รวมทั้งไม่ได้สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่คิดยึดกับวัตถุมากเกินไป (2) ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความมีเหตุผล องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ รวมทั้งไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล (3) ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีภูมิคุ้มกัน องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกัน หรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งไม่สนับสนุนให้ประชาชน ตรวจสอบการบริหารจัดการ ในเรื่องการวางแผนและความยึดหยุ่นในการปรับตัว (4) ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการพึ่งตนเอง องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาพี่พิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น รวมทั้งไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการ ในเรื่องความสามารถของประชาชน และชุมชน โดยไม่พึ่งพาไปข้างต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ (5) ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการเสริมสร้างคุณภาพคน ให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัฒนธรรมและด้านจิตใจ และรวมทั้งไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบ การบริหารจัดการ ในเรื่องการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน (6) ปัญหาการ

มีส่วนร่วมของประชาชนด้านการรวมกลุ่ม องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม รวมทั้งไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ (7) ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการสร้างเครือข่าย องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่าย และองค์กรบริหารส่วนตำบลไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่ เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม และ (8) ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ รวมทั้งไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ

1.3.4 สรุปผลข้อมูลที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ สรุปดังนี้

- 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในระดับปานกลางต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ทั้ง 8 ด้าน ดังนี้ (1) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความพอประมาณ องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดหลักทางสายกลาง หรือความพอดี (2) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความมีเหตุผล องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ (3) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีภูมิคุ้มกัน องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการวางแผนและความยึดหยุ่นในการปรับตัว (4) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการเพื่อตนเอง องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึ่งบุคคลหรือหน่วยงานอื่น (5) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ (6) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการรวมกลุ่ม องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ควรเปิดโอกาสให้

ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ โดยผ่านกลุ่ม (7) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการสร้างเครือข่าย องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ที่มีความต่อเนื่อง ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่าย และ (8) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ที่มีความต่อเนื่อง ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดำเนินการร่วมกัน หรือครอบคลุมทั้งระบบ

ผู้ศึกษาได้สรุปผลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวม และภาพรวมแนวโน้มของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ไว้ว่า รวม 8 ข้อ ดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต

2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล ครบถ้วน 8 ด้าน

3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ไม่อนาคต มีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน

4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ไม่อนาคต มีแนวโน้มที่จะตอบสนองการมีส่วนร่วมของประชาชนได้มากขึ้น

5) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนของราชการส่วนท้องถิ่น มีมากกว่าราชการส่วนภูมิภาค

6) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็น (1) เพศชาย และ (2) เพศหญิง ต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน พบร่วมกัน หนึ่ง ไม่แตกต่างกัน 6 ด้าน คือ (1) ด้านความพอประมาณ (2) ด้านความมีเหตุผล

(3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (4) ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (5) ด้านการสร้างเครือข่าย และ (6) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน และ สอง แตกต่างกัน 2 ด้าน คือ (1) ด้านการพึ่งพาตนเอง และ (2) ด้านการรวมกลุ่ม

7) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็น (1) ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และ (2) ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี ต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน พบว่า หนึ่ง ไม่แตกต่างกัน 5 ด้าน คือ (1) ด้านความพอดีประมาณ (2) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (3) ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (4) ด้านการสร้างเครือข่าย และ (5) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน และ สอง แตกต่างกัน 3 ด้าน คือ (1) ด้านความมีเหตุผล (2) ความการพึ่งพาตนเอง และ (3) ด้านการรวมกลุ่ม

8) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็น (1) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และ (2) เกษตรกรรม ต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน พบว่า หนึ่ง แตกต่างกัน 7 ด้าน คือ (1) ด้านความมีเหตุผล (2) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (3) ด้านการพึ่งพาตนเอง (4) ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (5) ด้านการรวมกลุ่ม (6) ด้านการสร้างเครือข่าย และ (7) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน และ สอง ไม่แตกต่างกัน 1 ด้าน คือ ด้านความพอดีประมาณ

2. อภิปรายผล

ในการอภิปรายผล ผู้ศึกษาได้จัดแบ่งหัวข้อเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

2.1 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

2.2 ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์

นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังได้อภิปรายผล ภาพรวมและภาพรวมแนวโน้มการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ด้วย

2.1 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด

เหตุผลที่เกิดขึ้นตัวอย่างเห็นได้ชัดในระดับปานกลาง ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ทั้ง 8 ด้าน แทนที่จะเห็นได้ชัดมากนั้น ผู้ศึกษาเห็นความเห็นในแต่ละด้านดังนี้

2.1.1 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความพอประมาณ ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลที่ทำให้เกิดขึ้นตัวอย่างเห็นได้ชัดในระดับปานกลาง ว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักประยุทธ์ หรือความไม่ฟุ่มเฟือย” แทนที่จะเห็นได้ชัดมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เห็นถึงความสำคัญและจำเป็นรวมทั้งไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักประยุทธ์ หรือความไม่ฟุ่มเฟือยมากเท่าที่ควร

2.1.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความมีเหตุผล ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลที่ทำให้เกิดขึ้นตัวอย่างเห็นได้ชัดในระดับปานกลาง ว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ” แทนที่จะเห็นได้ชัดมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบมากเท่าที่ควร นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ยังไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติจริงต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผลอีกด้วย

2.1.3 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีภูมิคุ้มกัน ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลที่ทำให้เกิดขึ้นตัวอย่างเห็นได้ชัดในระดับปานกลาง ว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทัน ผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ” แทนที่จะเห็นได้ชัดมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ หากเท่าที่ควร

2.1.4 การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการพึ่งตนเอง ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลที่ทำให้เกิดขึ้นตัวอย่างเห็นได้ชัดในระดับปานกลาง ว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาเพียงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น” แทนที่จะเห็นได้ชัดมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลใน

จังหวัดนครสวรรค์ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึงพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่นมากเท่าที่ควร

2.1.5 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัฒนธรรมและด้านจิตใจ” แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัฒนธรรมและด้านจิตใจมากเท่าที่ควร นอกจากราชบัตรนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ยังไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัฒนธรรมและด้านจิตใจ

2.1.6 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการรวมกลุ่ม ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่มในระดับปานกลาง” แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่มมากเท่าที่ควร นอกจากราชบัตรนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ยังไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่มอีกด้วย

2.1.7 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการสร้างเครือข่าย ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่าย” แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่ายมากเท่าที่ควร นอกจากราชบัตรนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ยังไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมอีกด้วย

2.1.8 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ คำนึงถึงองค์รวมหรือครอบคลุมทั่วระบบ” แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก เนื่องจากองค์การบริหาร

ส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสที่ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่
คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบมากเท่าที่ควร นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลใน
จังหวัดนราธิวาสยังไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชน
ตรวจสอบการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวมหรือครอบคลุมทั้งระบบอีกด้วย

2.2 ปัญหาและแนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ผู้ศึกษามีความเห็นว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์มีปัญหาในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง รวม 8 ด้าน และเนื่องจากปัญหาแต่ละด้าน มีหลายปัญหา ขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคน เช่น เฉพาะปัญหาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ อาจแบ่งเป็น (1) ปัญหาขององค์กรบริหารส่วนตำบล ไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือความประยัค หรือความไม่ฟุ่มเฟือย หรือ (2) ปัญหาขององค์กรบริหารส่วนตำบล ไม่สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่ติดยึดกับวัตถุหมายเกินไป เป็นต้น แต่ในที่นี้ ผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างเฉพาะปัญหาที่สำคัญที่สุดด้านละ 1 ปัญหาเท่านั้น (โดยได้เลือกปัญหาที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละด้านจากบทที่ 4 ตารางที่ 4.10 ซึ่งมีเครื่องหมาย * มาศึกษาวิเคราะห์) ในเวลาเดียวกัน ได้เสนอ “สาเหตุ” 2 สาเหตุ และ “แนวทางการพัฒนา” การบริหารจัดการ 2 แนวทาง ควบคู่ไปด้วยเพื่อให้เป็นการศึกษาวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ดังต่อไปนี้

2.2.1 ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความพึงประเมินในทศวรรษของผู้ศึกษาเห็นว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ “องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักความประยุต์หรือความไม่ฟุ่มเฟือย”

ปัญหานี้มีสาเหตุมาจาก (1) ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักความประยุคหรือความไม่ฟุ่มเฟือย และ (2) ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลมิจิตใจหรือจิตสำนึกที่ไม่ต้องการเปิดโอกาสประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักความประยุคหรือความไม่ฟุ่มเฟือย

สำหรับแนวทางการพัฒนา (1) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักความประยุกต์หรือความไม่ฟื้มเพื่อยร่วมกับบุคลากรทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามี

ส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านความพอดีประมาณ และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนา หรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักความประยุต์หรือความไม่ฟุ่มเฟือย

2.2.2 ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความมีเหตุผล ในทัศนะของผู้ศึกษาเห็นว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ “องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล”

ปัญหานี้มีสาเหตุมาจากการบริหารบังส่วนขององค์การบริหารส่วน ตำบลไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล และ (2) ผู้บริหารบังส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล

สำหรับแนวทางการพัฒนา (1) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวกับการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล และ (2) องค์การบริหารส่วน ตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวกับการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล

2.2.3 ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีภูมิคุ้มกัน ในทัศนะของผู้ศึกษาเห็นว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ “องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ”

ปัญหานี้มีสาเหตุมาจากการบริหารบังส่วนขององค์การบริหารส่วน ตำบลไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามี

ส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน และ (2) ผู้บริหารบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลภาคจิตใจหรือจิตสำนึกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

สำหรับแนวทางการพัฒนา (1) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

2.2.4 ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการพึ่งตนเอง ในทัศนะของผู้ศึกษาเห็นว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ “องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น”

ปัญหานี้มีสาเหตุมาจาก (1) ผู้บริหารบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเอง และ (2) ผู้บริหารบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลภาคจิตใจหรือจิตสำนึกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น

สำหรับแนวทางการพัฒนา (1) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น

มีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม

2.2.7 ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการสร้างเครือข่าย ในทัศนะของผู้ศึกษาเห็นว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ “องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม”

ปัญหานี้มีสาเหตุมาจากการบังส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม และ (2) ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลขาดจิตใจหรือจิตสำนึกที่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อส่วนรวม

สำหรับแนวทางการพัฒนา (1) องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย และ (2) องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่สนับสนุนสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อส่วนรวม

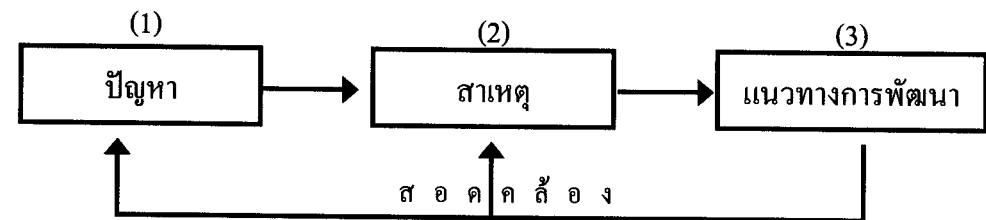
2.2.8 ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ในทัศนะของผู้ศึกษาเห็นว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ “องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวมหรือครอบคลุมทั้งระบบ”

ปัญหานี้มีสาเหตุมาจากการบังส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวมหรือครอบคลุมทั้งระบบ และ (2) ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลขาดจิตใจหรือจิตสำนึกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวมหรือครอบคลุมทั้งระบบ

สำหรับแนวทางการพัฒนา (1) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวมหรือครอบคลุมทั้งระบบ พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวมหรือครอบคลุมทั้งระบบ

สำหรับปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนาการส่วนร่วมของประชาชน ในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน ข้างต้นนี้ ผู้ศึกษาได้นำกรอบแนวคิดทางวิชาการ คือ “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” ของ วิรช วิรชันภิวารณ (2548: 25-29) ในปี พ.ศ. 2548 ในหนังสือ เรื่อง “แนวทางการตอบข้อสอบและกรอบแนวคิดทางสังคมศาสตร์” มาปรับใช้ใน การศึกษาวิเคราะห์ กรอบแนวคิดนี้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนา โดยแต่ละขั้นตอนมีความสอดคล้องกัน ทั้งนี้ ได้นำเสนอไว้ในภาพที่ 5.1 ดังนี้

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

1. การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านความพอประมาณ

องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักความประยุต์ หรือความไม่ฟุ่มเฟือย

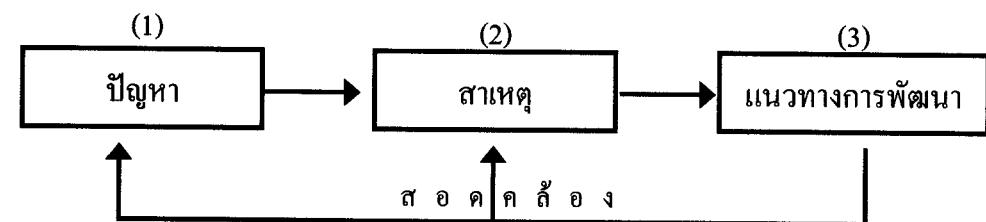
1.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักความประยุต์หรือความไม่ฟุ่มเฟือย

1.1 องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักความประยุต์หรือความไม่ฟุ่มเฟือย พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ

1.2 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ไม่ต้องการเปิดโอกาสประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักความประยุต์หรือความไม่ฟุ่มเฟือย

1.2 องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักความประยุต์หรือความไม่ฟุ่มเฟือย

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความมีเหตุผล
 องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล

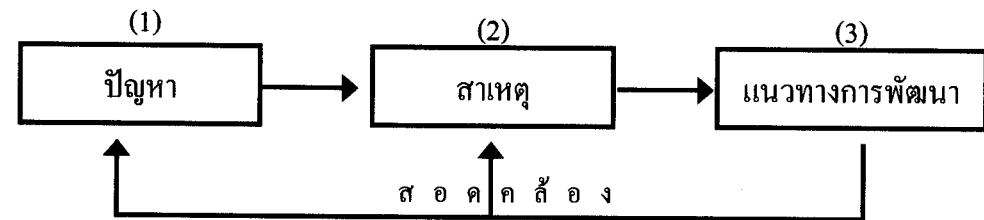
2.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล

2.2 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลขาดจิตใจหรือจิตสำนึกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล

2.1 องค์กรบริหารส่วนตำบลลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวกับการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล

2.2 องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวกับการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

3. การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีภูมิคุ้มกัน

องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

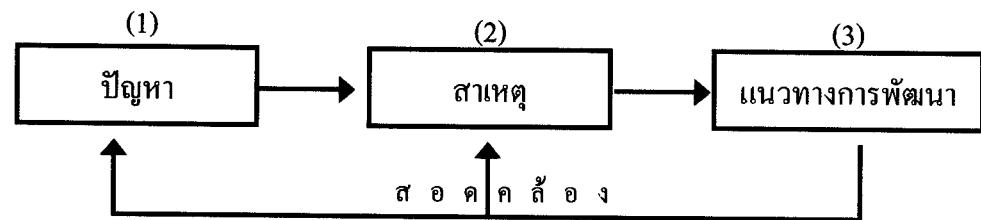
3.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

3.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน

3.2 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลขาดจิตใจหรือจิตสำนึกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

3.2 องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

4. การมีส่วนร่วมของประชาชน

ด้านการพึ่งตนเอง

องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึงพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น

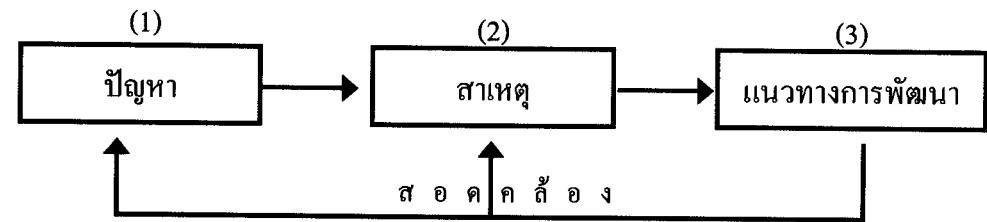
4.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของ การสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการพึ่งตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึงพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น

4.1 องค์กรบริหารส่วนตำบลลควร พัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของ การสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวกับการพึ่งพาตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึงพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น พร้อมกับรณรงค์ อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากร ทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านพึ่งตนเอง

4.2 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลขาดจิตใจหรือจิตสำนึกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในเรื่องความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ

4.2 องค์กรบริหารส่วนตำบลลควร พัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่คิดที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึงพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

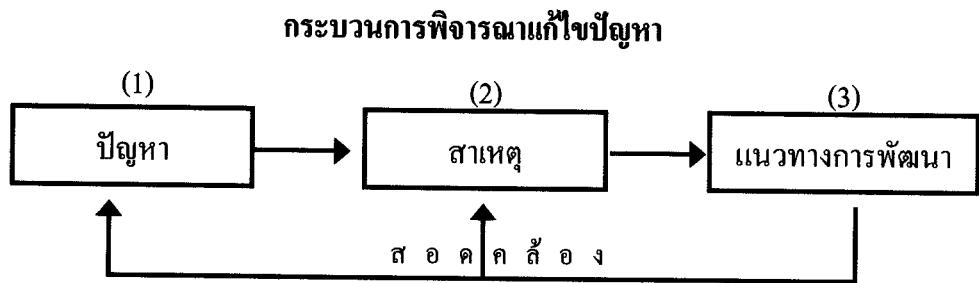
**5. การมีส่วนร่วมของประชาชน
ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้
และคุณธรรมควบคู่กัน**
องค์กรบริหารส่วนตำบลใน
จังหวัดนนทบุรีไม่สนับสนุนให้
ประชาชนตรวจสอบการบริหาร
จัดการในเรื่องการส่งเสริมให้
ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรม
ควบคู่กัน

5.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กร
บริหารส่วนตำบลไม่เห็นถึง
ความสำคัญและความจำเป็นของ
การสนับสนุนให้ประชาชน
ตรวจสอบการบริหารจัดการใน
เรื่องการเสริมสร้างคุณภาพของ
ประชาชนทั้งด้านวัฒนธรรมและด้าน
จิตใจ

5.2 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กร
บริหารส่วนตำบลขาดจิตใจหรือ
จิตสำนึกที่เปิดโอกาสให้ประชาชน
เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร
จัดการในเรื่องการส่งเสริมให้
ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรม
ควบคู่กัน

5.1 องค์กรบริหารส่วนตำบลควร
พัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุก
ระดับในเรื่องการเห็นถึง
ความสำคัญและความจำเป็นของ
การสนับสนุนให้ประชาชน
ตรวจสอบการบริหารจัดการใน
เรื่องการส่งเสริมให้ประชาชนมี
ความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน
พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและ
ต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเปิด
โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน
ร่วมในการบริหารจัดการด้านการ
เสริมสร้างคนให้มีความรู้และ
คุณธรรมควบคู่กัน

5.2 องค์กรบริหารส่วนตำบลควร
พัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุก
ระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือ
จิตสำนึกที่ดีที่สนับสนุนให้
ประชาชนตรวจสอบการบริหาร
จัดการในส่วนที่เกี่ยวกับการ
ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมี
คุณธรรมควบคู่กัน

6. การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการรวมกลุ่น

องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่มชัดเจน

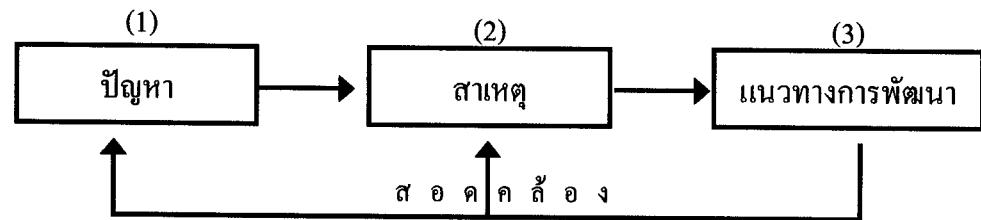
6.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม

6.1 องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่น

6.2 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลขาดจิตใจหรือจิตสำนึกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในเรื่องการรวมกลุ่ม

6.2 องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

7. การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการสร้างเครือข่าย

องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครศรีธรรมราชไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

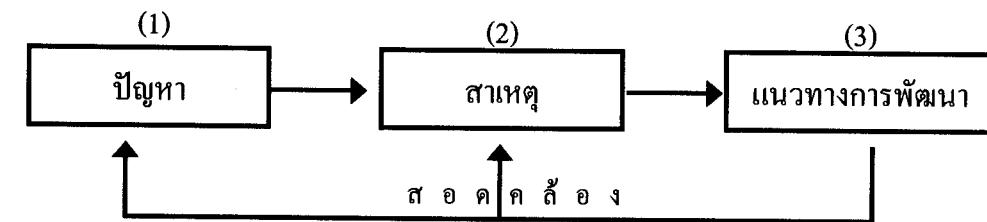
7.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

7.2 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลขาดจิตใจหรือจิตสำนึกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในเรื่องการร่วมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณสุข

7.1 องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับมีจิตสำนึกระ霆ในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย

7.2 องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่สนับสนุนสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อส่วนรวม

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

8. การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ ยั่งยืน

องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดำเนินถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ

- 8.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของ การสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการบริหารจัดการที่ดำเนินถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ

- 8.2 ผู้บริหารบางส่วนขององค์กรบริหารส่วนตำบลขาดจิตใจหรือจิตสำนึกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัฒนธรรมและจิตใจ

- 8.1 องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดำเนินถึงองค์รวมหรือครอบคลุมทั้งระบบ พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจัง และต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 8.2 องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดำเนินถึงองค์รวมหรือครอบคลุมทั้งระบบ

หมายเหตุ ปัญหาแต่ละข้อในภาพที่ 5.1 ข้างบนนี้ได้นำมาจากบทที่ 4 ตารางที่ 4.10 ที่มีเครื่องหมาย *

ภาพที่ 5.1 ภาพรวมปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนาการส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามครอบความคิด เศรษฐกิจพอเพียง โดยนำครอบแนวคิดทางวิชาการที่ประกอบด้วย ปัญหาสาเหตุ และแนวทางการพัฒนา ที่เรียกว่า “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” มาประยุกต์ใช้

ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า “ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต” แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ยังไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ มาปรับใช้อย่างจริงจังเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต

2) ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า “ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล ครบถ้วน 8 ด้าน” แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ยังไม่เปิดโอกาสประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเท่าที่ควร ทั้งในเรื่องการวางแผนพัฒนา การเป็นกรรมการในการจัดซื้อจัดจ้าง การเข้าร่วมสังเกตการณ์ประชุมสภา และการมีส่วนร่วมในการคิด ตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

3) ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า “ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ในอนาคต มีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน” แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ยังไม่ได้นำหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ มาปรับใช้อย่างจริงจังและต่อเนื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต

4) ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า “ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ในอนาคต มีแนวโน้มที่จะตอบสนองการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้มากขึ้น” แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ยังขาดการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

5) ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ก่อให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า “ในภาพรวม ความสำนึกร่วมกันในความรับผิดชอบต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนของราชการส่วนท้องถิ่นมีมากกว่าราชการส่วนภูมิภาค” แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก เนื่องจากหน่วยงานในสังกัดของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากกว่าหน่วยงานในสังกัดของราชการบริหารส่วนภูมิภาค แต่ยังขาดการสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงอย่างเพียงพอ

6) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็น (1) เพศชาย และ (2) เพศหญิง ต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน พบว่า หนึ่ง ไม่แตกต่างกัน 6 ด้าน คือ (1) ด้านความพอประมาณ (2) ด้านความมีเหตุผล (3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (4) ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (5) ด้านการสร้างเครือข่าย และ (6) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน และ สอง แตกต่างกัน 2 ด้าน คือ (1) ด้านการพึ่งตนเอง และ (2) ด้านการรวมกลุ่ม

ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็น (1) เพศชาย และ (2) เพศหญิง มีความเห็นต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน ว่า ไม่แตกต่างกัน 6 ด้าน (ร้อยละ 75.00) และ แตกต่างกัน 2 ด้าน (ร้อยละ 25.00) เช่นนี้ทำให้สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีแนวโน้มที่จะมีมุ่งมองหรือความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันในเรื่องภาพรวมการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

7) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็น (1) ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และ (2) ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี ต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน พบว่า หนึ่ง ไม่แตกต่างกัน 6 ด้าน คือ (1) ด้านความพอประมาณ (2) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (3) ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (4) ด้านการสร้างเครือข่าย และ (5) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน และ สอง แตกต่างกัน 3 ด้าน คือ (1) ด้านความมีเหตุผล (2) ด้านการพึ่งตนเอง และ (3) ด้านการรวมกลุ่ม

ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่มี (1) ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และ (2) ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ปริญญาตรี มีความเห็นต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การ บริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน ว่า ไม่แตกต่าง กัน 6 ด้าน (ร้อยละ 75.00) และแตกต่างกัน 2 ด้าน (ร้อยละ 25.00) เช่นนี้ ทำให้สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีแนวโน้มที่จะมีมุ่งมองหรือความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันในเรื่องภาพรวม การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด นครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

8) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่ เป็น (1) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และ (2) เกษตรกรรม ต่อภาพรวมการมีส่วนร่วมในการ สนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน พนว หนึ่ง แตกต่างกัน 7 ด้าน คือ (1) ด้านความมีเหตุผล (2) ด้านการ มีภูมิคุ้มกัน (3) ด้านการพึงตนเอง (4) ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (5) ด้านการรวมกลุ่ม (6) ด้านการสร้างเครือข่าย และ (7) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน และ สอง ไม่แตกต่างกัน 1 ด้าน คือ ด้านความพอประมาณ

ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม ตัวอย่างที่ เป็น (1) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และ (2) เกษตรกรรม มีความเห็นต่อภาพรวมการ มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน ว่า แตกต่างกัน 7 ด้าน (ร้อยละ 87.5) และ ไม่แตกต่างกัน 1 ด้าน (ร้อยละ 12.5) เช่นนี้ ทำให้สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีแนวโน้มที่จะมีมุ่งมองหรือ ความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องภาพรวมการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการของ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

นอกจากข้างต้นนี้แล้ว ผู้ศึกษายังได้ สรุปผลการสัมภาษณ์แบบเด็กเฉพาะ ผู้เชี่ยวชาญ (delphi) จำนวน 2 คน ดังนี้

1) การสัมภาษณ์ นายอํานวย รู้รักษี (กำนันตำบลตาคลี) เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2550 เวลา 09.30 น. ถึง 10.00 น. รวม 30 นาที สถานที่สัมภาษณ์คือ ที่ทำการกำนัน ตำบลตาคลี

นายอํานวย รู้รักษี ได้กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตาคลีมีปัญหา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ องค์การบริหารส่วนตำบลตาคลี ปัญหาคือองค์การบริหารส่วนตำบลมักขอความช่วยเหลือจาก นักการเมืองระดับประเทศ แทนที่จะขอความร่วมมือจากประชาชนหรือให้ประชาชนเข้าไปมี

ส่วนร่วมในการพัฒนาการบริหารจัดการ ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินงานประมูลที่มักมีนักการเมืองเข้ามามีผลประโยชน์ทำให้เกิดประมาทขององค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับการพัฒนาไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยหรือเกิดประโยชน์อย่างเดียวที่สำหรับแนวโน้มของการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลคลี ในปัจจุบันยังไม่ได้เท่าที่ควร ยังมีการร้องเรียนด้านการให้บริการประชาชนอยู่บ้าง แต่แนวโน้มก็จะดีขึ้นด้านการมีส่วนร่วม และองค์การบริหารส่วนตำบลคลีได้น้อมนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการบริหารจัดการด้วย

2) การสัมภาษณ์ นายบุญเลิศ ขุนณรงค์ (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลี้ยง) เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2550 เวลา 11.30 น. ถึง 12.15 น. รวม 45 นาที สถานที่สัมภาษณ์คือ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลี้ยง

นายบุญเลิศ ขุนณรงค์ ได้กล่าวว่า ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลี้ยง ปัญหาที่สำคัญคือ เห็นว่า ยังไม่มีปัญหาที่สำคัญ ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีบ้าง เช่น การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น จะเป็นการมีส่วนร่วมผ่านตัวแทนของประชาชน คือ หมู่บ้านละ 2 คน ยังไม่มีประชาชนนามีส่วนร่วมโดยตรง สำหรับแนวโน้มการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลี้ยง ในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลได้เน้นในเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยการร่วมมือกับเกษตรกรอำเภอ โรงเรียน ชุมชน ทำการส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยเริ่มที่โรงเรียนซึ่งเป็นสถานศึกษา ก่อน แล้วจะมีการเผยแพร่ต่อไปยังชุมชน ทั้งนี้ ได้นำการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลัก

สำหรับรายละเอียดของการสัมภาษณ์แนวลึกของทั้ง 2 คน ได้แสดงไว้ในภาคผนวก

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยแบ่งข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.1.1 ข้อเสนอแนะตามกรอบแนวคิดที่นำมาศึกษา

เนื่องจากในการศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดของ “การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” มาเป็นกรอบแนวคิด ดังนั้น ข้อเสนอแนะในส่วนนี้จึงขัดหัวข้อตามกรอบแนวคิดดังกล่าวนี้ด้วย

สำหรับข้อเสนอแนะตามกรอบแนวคิด 8 ด้าน มีดังต่อไปนี้

1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านความ

พอประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักความประядียดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ โดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและสถาบันการศึกษาควรเข้ามามีส่วนร่วมสำคัญในการจัดการพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารและดำเนินการประเมินผลงานว่าเมื่อได้รับการฝึกอบรมแล้วได้ทำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์หรือไม่ นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักความประядียดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย

2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล

องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวกับการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล โดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและสถาบันการศึกษาควรเข้ามามีส่วนร่วมสำคัญในการจัดการพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารและดำเนินการประเมินผลงานว่าเมื่อได้รับการฝึกอบรมแล้วได้ทำความรู้ไปใช้ประโยชน์หรือไม่ นอกจากนี้ ครรศึกษาข้อมูลการบริหารงานทั้งด้านบวกและด้านลบให้มากเพียงพอในการตัดสินใจโดยเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียของ การบริหารจัดการประกอบการตัดสินใจในการดำเนินงานด้านความมีเหตุผล เนพะส่วนที่เกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (2548: 26) ในปี พ.ศ. 2548 ในหนังสือ เรื่อง “ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม” ซึ่งได้กล่าวว่า ระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงทัศนะและมีส่วนในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเอง

3) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน องค์การบริหารส่วนตำบลควรส่งบุคลากรไปศึกษาดูงานในหน่วยงานที่มีความรู้ความชำนาญด้านการมีภูมิคุ้มกัน นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

4) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง องค์การบริหารส่วนตำบลทำความเข้าใจในองค์การบริหารส่วนตำบลของตนว่ามีทรัพยากรอะไรในชุมชน เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลใช้ทรัพยากรของตนในการบริหารจัดการภายในชุมชน นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่พึงพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ ในส่วนของการบริหารจัดการที่ยึดหลักการพึ่งตนเองเช่นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2550: 62-66) ที่กล่าวถึงการพึ่งตนเองในด้านต่าง ๆ ไว้ว่า เป็นการทำตนให้เป็นที่พึ่งตนเอง มีจิตสำนึกที่ดี ชุมชนต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายชุมชนที่แข็งแรง และเป็นอิสระ ประชาชนในชุมชนใช้และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างตลาด และหาหนทางเพิ่มมูลค่าโดยยึดหลักการของความยั่งยืน เลือกใช้เทคโนโลยีเฉพาะที่สอดคล้องกับพื้นฐานและเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาของชุมชนเอง สนับสนุนระบบเศรษฐกิจของทุกชุมชนให้ยึดถือหลักการ “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” โดยมุ่งเน้นการผลิตพืชผลให้เพียงพอ กับความต้องการบริโภคในครัวเรือนเป็นอันดับแรก

5) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเกิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน โดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและสถาบันการศึกษาควรเข้ามามีส่วนสำคัญในการจัดการพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารและดำเนินการประเมินผลงานว่าเมื่อได้รับการฝึกอบรมแล้วได้นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปใช้ประโยชน์หรือไม่ นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้

และมีคุณธรรมควบคู่กัน เนพะเรื่องการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กันนั้น วิรช วิรชันภิวารรณ (2550: 62-66) ได้อธิบายไว้ว่า การเสริมสร้างคุณภาพของคนหรือประชาชนทั้งด้าน วัตถุและด้านจิตใจ ด้านวัตถุครอบคลุมถึงการส่งเสริมให้คนมีความรู้ มีวิชาการ มีความรอบรู้ มี ความรอบคอบ และมีความระมัดระวัง ส่วนด้านจิตใจ ครอบคลุมถึงการส่งเสริมให้คนมีคุณธรรม คือ คิดและทำคุณงามความดีเป็นประจำเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความ ชั่วและทำความดี ไม่เบียดเบี้ยnmีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเพียร มีความอดทน มีความรอบคอบ มีความประหดด มีความเมตตา มีความเอื้ออาทร และมีความสามัคคี เพื่อร่วมแรง ร่วมใจกันประกอบอาชีพต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จ

6) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม ผู้บริหารควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการรวมกลุ่มทำกิจกรรมในชุมชนของตนเองและ สนับสนุนการแลกเปลี่ยนบุคคลากร ในการปฏิบัติงาน เนพะลักษณะของการรวมกลุ่มและประโยชน์ ที่จะได้รับจากการรวมกลุ่ม วิรช วิรชันภิวารรณ (2550: 62-66) ได้กล่าวไว้ว่า ประชาชนและชุมชน ให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่ม โดยประชาชนหรือองค์กร ในชุมชนจะทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนิน กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้หลากหลาย ครอบคลุมทั้งการเกษตรแบบผสมผสาน หัตถกรรม การแปรรูปอาหาร การทำธุรกิจ ค้าขาย และการท่องเที่ยวระดับชุมชน เมื่อประชาชนหรือองค์กรใน ชุมชนได้รับการพัฒนาให้เข้มแข็ง และมีเครือข่ายที่กว้างขวางมากขึ้นแล้ว ประชาชนในชุมชนก็จะ ได้รับการคุ้มครองให้มีรายได้เพิ่มขึ้น รวมทั้งได้รับการแก้ไขปัญหาในทุก ๆ ด้าน

7) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการสร้าง เครือข่าย องค์การบริหารส่วนตำบลควรส่งเสริมสนับสนุนการสร้างเครือข่ายเพื่อให้เกิดความร่วมมือ ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล พร้อมกับรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคคลากรทุกระดับ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย โดยการ ส่งเสริมการปักธงส่วนท้องถิ่นและสถาบันการศึกษาควรเข้ามามีส่วนสำคัญในการจัดการพัฒนา หรือฝึกอบรมผู้บริหารและดำเนินการประเมินผลงานว่าเมื่อได้รับการฝึกอบรมแล้ว ได้นำความรู้ไป ใช้ให้เกิดประโยชน์หรือไม่ นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหาร ทุกระดับในเรื่องการมีจิตใจหรือจิตสำนึกที่ดีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อ ประโยชน์ต่อส่วนรวม

8) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการ เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการใน

ส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดำเนินถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ พร้อมกับธรรค์อย่างจริงจังและต่อเนื่องให้บุคลากรทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและสถาบันการศึกษาควรเข้ามามีส่วนสำคัญในการจัดการพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารและดำเนินการประเมินผลงานว่าเมื่อได้รับการฝึกอบรมแล้วได้นำความรู้ไปใช้ประโยชน์หรือไม่ นอกจากนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน และการมีส่วนร่วมนี้ วิรช วิรชันภารรณ (2550: 62-66) ได้กล่าวไว้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างจริงจังเพื่อมีให้เกิดความเหลี่ยมล้ำและมีปัญหาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้หดหายฝาย เช่น คือ ภาครัฐ ภาคองค์กรพัฒนาเอกชน ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชนและชุมชน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน

3.1.2 ข้อเสนอแนะอื่น

เพื่อช่วยให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงประสบผลสำเร็จเพิ่มมากขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ควรนำการบริหารจัดการตามแนวทางอื่นมาปรับใช้ด้วย ตามความเหมาะสม โดยอาจนำมาใช้เพียงแนวทางเดียว หรือหลายแนวทาง หรือผสมผสานกันก็ได้ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ประกอบด้วย 3 หลัก โดยเหตุผลที่เลือกทั้ง 3 หลักมาปรับใช้ เพราะครอบคลุมเนื้อหาสาระของการบริหารจัดการอย่างกว้างขวางและเป็นที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน

1) การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรม 10 ประการ ตามแนวคิดของวิรช วิรชันภารรณ (2550: 80-82) ในหนังสือเรื่อง “การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วย (1) การรักษาความสัมพันธ์ (2) การรักษาความสงบเรียบร้อย (3) ความอดทน (4) การละความชั่ว (5) การเสียสละ (6) ความเมตตา (7) ความสามัคคี (8) ความสุจริต (9) ความเที่ยงธรรม และ (10) การส่งเสริมคุณดี

2) การบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ดังที่ วิรช วิรชันภารรณ ปี พ.ศ. 2550 ในบทความเรื่อง “การพัฒนาจังหวัดนครสวรรค์ ข้าราชการ” คืนคืนวันที่ 15 พฤศจิกายน 2550 <http://www.wiruch.com> ได้อธิบายว่า การบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตาม “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542” ประกอบด้วย 6 หลัก ได้แก่ (1) หลักนิติธรรม

(rule of law) (2) หลักคุณธรรม (ethics) (3) หลักความโปร่งใส (transparency) (4) หลักความมีส่วนร่วม (participation) (5) หลักความรับผิดชอบ (accountability) และ (6) หลักความคุ้มค่า (value for money) กล่าวได้ว่า เมื่อมีกระบวนการปฏิบัติราชการที่ประกอบด้วยกีบขันตอนกีตาม ถ้าในแต่ละขันตอนไม่มีข้ออภิญญาหรือตัวบทกฎหมาย ขาดคุณธรรม ขาดความซื่อสัตย์สุจริต ขาดความโปร่งใสหรือไม่เปิดโอกาสให้มีการควบคุมตรวจสอบทั้งจากภายในและภายนอก รวมทั้งขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ขาดความรับผิดชอบในการดำเนินงาน และขาดความคุ้มค่าในการดำเนินงานในบางกรณีแล้ว กระบวนการปฏิบัติราชการนั้น จะไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

นอกจากแนวทางข้างต้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลควรจะนำไปปรับใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลควรจะมีการเปิดเผยข้อมูลการบริหารจัดการ ซึ่งครอบคลุมถึงการเปิดเผยจำานวนงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนรับทราบอย่างสม่ำเสมอ โดยอาจจะดำเนินการในรูปการติดประกาศ หรือพิมพ์เอกสารเผยแพร่หรือจัดส่งโดยตรงไปยังประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งจัดประกวดผลงานการดำเนินงาน โดยมีรางวัลเป็นแรงจูงใจให้องค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนาหน่วยงานและบุคลากรของตนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และองค์การบริหารส่วนตำบลควรแบ่งเบาภาระจากรัฐบาล กลาง โดยคุณภาพที่สูงของประชาชน ให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น จึงจะคุ้มครองท้องถิ่นของตนเอง ได้อย่างทั่วถึง โดยมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีภาวะผู้นำ กล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าเริ่ม กล้าทำ มีวิชาความรู้และมีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการ รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลควรแก้ไขปัญหาด้านงบประมาณและการจัดการท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างสูง โดยคำนึงถึงเรื่องสำคัญ คือ (1) น้ำイラก (2) ไฟสว่าง (3) ทางดี (4) ลิงแวงล้อมดี (5) ศึกษาดี (6) อนามัยดี (7) อาชีพดี และ (8) วัฒนธรรมดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อุดร ตันติสุนทร (2548: 6) ในหนังสือ เรื่อง “อบต. ของเรารู้ท้องถิ่นของเรา” ที่กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลต้องดูแลทุกข์สุขของราษฎรที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลของตน

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ในครั้งต่อไป ควรดำเนินการดังนี้

3.2.1 ในการศึกษาเรื่องนี้ ผู้ศึกษาได้นำตัวแบบการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ทำให้ได้ทราบและเข้าใจปัญหา รวมทั้งแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ

สนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วย (1) ความพอประมาณ (2) ความมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) การพึ่งตนเอง (5) การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) การรวมกลุ่ม (7) การสร้างเครือข่าย และ (8) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป จึงควรนำตัวแบบนี้ไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม ซึ่งอย่างน้อยก็จะเป็นการช่วยพิสูจน์หรือยืนยันว่า ตัวแบบนี้มีเนื้อหาสาระที่ชัดเจนและครอบคลุมแนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ หรือการบริหารจัดการทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานอย่างยิ่งเมื่อนำไปวิเคราะห์หรือศึกษาเปรียบเทียบกับตัวแบบอื่น

3.2.2 ศึกษาแนวจะเล็กในแต่ละด้านอย่างเจาะจง เป็นต้นว่า ด้านการสร้างเครือข่าย ซึ่งมีการศึกษาด้านนี้อย่างมาก

3.2.3 ศึกษาหลักฐานแบบควบคู่กัน เช่น การศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ ควบคู่กับการสังเกตหรือสัมภาษณ์

3.2.4 ศึกษาโดยเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ให้มากขึ้น แล้วนำมายิเคราะห์ หรือเปรียบเทียบว่าผลการวิจัยคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันเพียงใด

3.2.5 ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงกับองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่น ๆ หรือหน่วยงานรัฐ เพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองท้องถิ่นอื่น ๆ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเทศบาล หรือหน่วยงานของรัฐ มีแนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.2.6 ศึกษาเปรียบเทียบตัวแบบหรือกรอบแนวคิด เช่น การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ระหว่างแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงกับแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาสฯ ระหว่างแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงกับแนวทางคุณธรรม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิตติพงษ์ อินแก้ว (2549) “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วน ตำบล : กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง ในเขตอำเภอวังเหนือ จังหวัด ลำปาง” ภาคนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ราชภัฏ สันติราษฎร์ (2543) องค์การและการบริหาร พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช บาร์ทัคดี อุวรรณโณ (2548) ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม กรุงเทพมหานคร สถาบันพระปกเกล้า บัญญัติ พุ่มพันธ์ (2548) อบต ของเรา : ท้องถิ่นของเรา พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร บพิธการพิมพ์ ประทุมพิพิธ พ่วงวัฒนวงศ์ (2543) “ศึกษาสภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาของ ชนชั้นในโรงเรียน ประเมินศึกษา สังกัดสำนักงานการประเมินศึกษา จังหวัดพิจิตร” งานวิจัยการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ พระราชบัญญัติ (2542) ธรรมะกับการเมือง กรุงเทพมหานคร บพิธการพิมพ์ เพชรวาปี พันธุ์เพ็ง (2539) “หัศนศิลป์ของประชานกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์กรบริหารส่วนตำบล ภาคกลาง 8 จังหวัด” ภาคนิพนธ์ ปริญญาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มนัส สุวรรณ และคณะ (2534) การตรวจสอบขององค์กรภาคประชาชน ในระบบการบริหารงาน และกิจการสาธารณสุขของท้องถิ่น สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวง มหาดไทย “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550” วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2548) แนวทางการตอบข้อสอบและกรอบแนวคิดทางสังคมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร นิติธรรม _____ . (2548) แนวทางการตอบข้อสอบและกรอบแนวคิดทางสังคมศาสตร์ นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช _____ . (2550) การพัฒนาจริยธรรมของข้าราชการ : คืนดีวันที่ 15 พฤศจิกายน 2550 จาก <http://www.wiruch.com> _____ . (2550) การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง กรุงเทพมหานคร _____ . (2550) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายของการบริหารการจัดการ การบริหาร การพัฒนา และการบริหารจัดการ คืนดีวันที่ 23 มิถุนายน 2550 จาก <http://www.wiruch.com>

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2550) “เทคนิคการเขียนงานวิจัย หรือวิทยานิพนธ์” คืนคืนวันที่ 24 มิถุนายน

2550 จาก <http://www.wiruch.com>

_____ . (2550) “การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน” คืนคืนวันที่ 20
มิถุนายน 2550 จาก www.wiruch.com

สุเมธ ตันติเวชกุล (2542) "เศรษฐกิจพอเพียงคือรากฐานของประเทศไทย" สยามรัฐ (5-11 ธันวาคม)
หน้า 15

สำนักงานจังหวัดจังหวัดนราธิวาส (2550) “ประชากร” คืนคืนวันที่ 22 มิถุนายน 2550 จาก
<http://61.19.192.250/intra/mis/main.php>

ครรษณีย์ ดีพุน (2546) “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานองค์กรบริหารส่วนตำบล
บางช้าง อำเภอแม่พوا จังหวัดสมุทรสาคร” ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์

ภาคผนวก

ภาคผนวก ๗

การสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ

การสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1

ชื่อ นายอ่อนวย รั้วักดี อายุ 55 ปี ทำงานในตำแหน่ง กำนันตำบลตลาดดี ประวัติการทำงาน ได้รับรางวัลกำนันแห่นบทง ปี พ.ศ. 2537 และระดับการศึกษาสูงสุด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ความคิดเห็นของกำนันตำบลตลาดดีต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุน การบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดครัวเรือง ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (ตามกรอบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ) มีดังนี้

(1) ในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่นี้ องค์กรบริหารส่วนตำบลจะมีการเลือกตั้งตัวแทนหมู่บ้าน ๆ ละ 2 คน เป็นตัวแทนของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการรับฟัง เสนอแนะ และร่วมตัดสินใจ แต่ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมดังกล่าวประชาชนก็ยังไม่มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง เช่น ด้านงบประมาณการใช้จ่ายขององค์กรบริหารส่วนตำบล ก็เป็นการตัดสินใจกันเอง ของคณะกรรมการและตัวแทนจากหมู่บ้าน ๆ ละ 2 คน จึงทำให้ประชาชนไม่ทราบว่า การบริหารจัดการดังกล่าวมีความประหัดหรือฟุ่มเฟือย (2) ด้านความมีเหตุผล ในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ นั้น ตัวอย่างในแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลนอกจาก จะมีการคิด ตัดสินใจ จากคณะกรรมการและตัวแทนจากหมู่บ้าน ๆ ละ 2 คน แล้ว องค์กรบริหารส่วนตำบลยัง เชิญกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเข้าร่วมประชุม เสนอแนะความคิดเห็น ประมาณปีละ 2-3 ครั้ง (3) ส่วนการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่อง การวางแผน มีการสอบถามความต้องการของประชาชนผ่านตัวแทนชุมชน (4) ในการจัดทำงบประมาณทราบว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลมีการกันงบประมาณส่วนหนึ่งประมาณ 3-4 ล้านบาท เป็นงบสำรองไว้ใช้ยามฉุกเฉิน แต่ทั้งนี้ประชาชนก็ไม่มีส่วนร่วมในการกันงบดังกล่าว (5) การส่งเสริมให้ประชาชนพึ่งพาตนเองและรวมกลุ่ม องค์กรบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตักถุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่สนใจ เช่น กลุ่มเพาะเห็ด กลุ่มทอผ้า และเลี้ยงโโค นอกจากนั้นยังมี กลุ่มอาสาสมัครชุมชน (องค์กรบริหารส่วนตำบลมีเบี้ยเลี้ยงให้) และกลุ่มสหกรณ์ อนมทรัพย์ (6) การสร้างเครือข่ายนี้ องค์กรบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเครือข่ายอย่างเป็นระบบเชื่อมโยงกัน แต่ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจากทั้งหมด 22 หมู่บ้าน สามารถรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายอย่างได้เพียง 2 หมู่บ้าน คือ หมู่บ้านผลิตปูย และโรงสีชุมชน ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนยังไม่ประสบความสำเร็จ เพราะ องค์กรบริหารส่วนตำบลยังไม่ส่งเสริมอย่างจริงจังต่อเนื่องและไม่เล็งเห็นความสำคัญ ประชาชนยังไม่เห็นประโยชน์ของการมีส่วนร่วมและมีค่านิยมรับสิ่งต่าง ๆ ท่องค์กรบริหารส่วนตำบลจัดให้

ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบลดี ปัญหาที่สำคัญคือ (1) ปัญหาการท่องค์กร

ประชาชนผ่านตัวแทนจากหมู่บ้าน ๆ ละ 2 คน ซึ่งเป็นตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้ง (4) ในการจัดทำงบประมาณองค์การบริหารส่วนตำบลมีการกันงบประมาณส่วนหนึ่งประมาณ 1 ล้านบาท เป็นงบสำรองไว้ใช้ยามฉุกเฉินหรือเกิดเหตุสาธารณภัย แต่ทั้งนี้ประชาชนก็ไม่มีส่วนร่วมในการกันงบดังกล่าว (5) การพัฒนาด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทักษะและคุณธรรมควบคู่กัน องค์การบริหารส่วนตำบลได้เน้นพัฒนาที่บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลก่อน โดยบุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ส่วนประชาชนนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีนโยบายในเรื่องนี้ (6) การส่งเสริมให้ประชาชนพึ่งพาตนเองและรวมกลุ่ม องค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตั้งกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่สนใจ เช่น กลุ่มปลูกไ芳 โดยองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งพื้นที่ให้ไปปลูก นาดแพน ไทย แหล่งท่องเที่ยว บริการนักท่องเที่ยว โดยองค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้โดยเน้นทรัพยากรในชุมชนที่มีอยู่ นอกเหนือนั้นยังมี กลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (องค์การบริหารส่วนตำบลมีเบี้ยเลี้ยงให้) กลุ่มแม่บ้านศรี (องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนงบประมาณไปแล้วจำนวน 100,000.-บาท) และมีกลุ่มสหกรณ์ออมทรัพย์ (แต่องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ส่งเสริม) (6) การสร้างเครือข่ายนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเครือข่ายอย่างเป็นระบบ เชื่อมโยงกัน แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะขาดการส่งเสริมสนับสนุนอย่างจริงจังต่อเนื่อง

ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลีย ตามความคิดเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลีย ปัญหาที่สำคัญคือ เห็นว่า ยังไม่มีปัญหาที่สำคัญ ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีบ้าง เช่น การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น จะเป็นการมีส่วนร่วมผ่านตัวแทนของประชาชน คือ หมู่บ้านละ 2 คน ยังไม่มีประชาชนมีส่วนร่วมโดยตรง

แนวโน้มการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลีย ในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลได้เน้นในเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยการร่วมมือกับเกษตรอำเภอ โรงเรียน ชุมชน ทำการส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยเริ่มที่โรงเรียนซึ่งเป็นสถานศึกษา ก่อน และจะมีการเผยแพร่ต่อไปยังชุมชน ทั้งนี้ได้เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลัก

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถาม เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้ศึกษาขอทราบข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางแก่ จังหวัดนครสวรรค์ ในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลให้ดียิ่งขึ้น ผู้ศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบตามความเป็นจริงเพื่อจะได้ผลการศึกษาที่ใกล้เคียงกับความต้องการของท่านมากที่สุด อันจะเป็นประโยชน์ต่อท่าน และองค์การบริหารส่วนตำบล ในอนาคตเพื่อการพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล ข้อมูลที่กรุณาตอบจะใช้เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการเท่านั้น

แบบสอบถาม ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการและภาพรวมแนวโน้มการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ข้อละเครื่องหมายเดียว

1. ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

- (1) ประชาชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตากถี
- (2) ประชาชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลี้ยง

2. เพศ

- (1) ชาย
- (2) หญิง

3. อายุ

- (1) ต่ำกว่า 30 ปี
- (2) 31-40 ปี
- (3) 41-50 ปี
- (4) 51 ปีขึ้นไป

4. การศึกษา

- (1) ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- (2) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- (3) สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

5. อาชีพ

- (1) รับจ้าง/ธุรกิจส่วนตัว
- (2) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (3) เกษตรกรรม
- (4) พนักงานบริษัทเอกชน
- (5) นักเรียน/นักศึกษา
- (6) อื่น ๆ โปรดระบุ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ข้อละเครื่องหมายเดียว

การมีส่วนร่วม หมายถึง ความร่วมมือความร่วมรับผิดชอบของประชาชนในทิศทางที่สนับสนุนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ (เรียกย่อว่า อบต.) โดยนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (8 ด้าน) มาเป็นกรอบแนวทางคิดการศึกษาวิเคราะห์ ทั้งนี้ ได้มาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

2.1 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านความพ่อประมาณ	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักประยัค หรือความไม่ฟุ่มเฟือย			
2. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่ติดขัดกับวัตถุมากเกินไป			
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความพ่อประมาณ ในระดับสูง			
2.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล			
4. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ			
5. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิดตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล			
6. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล ในระดับสูง			
2.3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน			
7. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ			
8. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการวางแผนและความยึดหยุ่นในการปรับตัว			
9. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน ในระดับสูง			
2.4 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง			
10. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น			
11. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ			

2.4 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการพัฒนาองค์กร	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
12. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการพัฒนาองค์กร ในระดับสูง			
2.5 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน			
13. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัฒนธรรมและด้านจิตใจ			
14. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน			
15. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ในระดับสูง			
2.6 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม			
16. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม			
17. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ			
18. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม ในระดับสูง			
2.7 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย			
19. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่าย			
20. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม			
21. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย ในระดับสูง			

2.8 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความต้องการและการพัฒนาที่ยั่งยืน	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
22. อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ ค่านึงถึงองค์รวมหรือครอบคลุมทั้งระบบ			
23. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการ ให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ			
24. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ สนับสนุนการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ในระดับสูง			
25. ในภาพรวม อบต. ของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ สนับสนุนการบริหารจัดการ ในระดับสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านความพอประมาณ, การมีภูมิคุ้มกัน, ความมีเหตุผล, การพึงตนเอง, การรวมกลุ่ม, การเสริมสร้างคุณภาพ คน ให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการ พัฒนาที่ยั่งยืน			

**ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการ
ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบล**

3.1 ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความพอประมาณ	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
26. อบต. ของท่านไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการที่ยึดถือหลักประยัคต์ หรือความไม่ฟุ่มเฟือย			
27. อบต. ของท่านไม่ได้สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่ติด ขึ้นกับวัตถุมากเกินไป			
3.2 ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความมีเหตุผล			
28. อบต. ของท่านไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ			
29. อบต. ของท่านไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการ คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล			

3.3 ปัญหาการมีส่วนร่วมด้านการมีภูมิคุ้มกัน			เห็นด้วย		
			มาก	ปานกลาง	น้อย
30. อบต. ของท่านไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ					
31. อบต. ของท่านไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการวางแผนและความยืดหยุ่นในการปรับตัว					
3.4 ปัญหาการมีส่วนร่วมด้านการพึ่งตนเอง					
32. อบต. ของท่านไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาเพียงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น					
33. อบต. ของท่านไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องความสามารถของประชาชนและชุมชน โดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ					
3.5 ปัญหาการมีส่วนร่วมด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มี ทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน					
34. อบต. ของท่านไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัฒนธรรมและด้านจิตใจ					
35. อบต. ของท่านไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน					
3.6 ปัญหาการมีส่วนร่วมด้านการรวมกลุ่ม					
36. อบต. ของท่านไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม					
37. อบต. ของท่านไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ					

3.7 ปัญหาการมีส่วนร่วมด้านการสร้างเครือข่าย	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
38. อบต. ของท่าน ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่าย			
39. อบต. ของท่าน ไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม			
3.8 ปัญหาการมีส่วนร่วมด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน			
40. อบต. ของท่าน ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ			
41. อบต. ของท่าน ไม่สนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ			

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบล

4.1 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมด้านความพอประมาณ	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
42. อบต. ของท่านควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ยึดถือหลักความประหยัด หรือความไม่ฟุ่มเฟือย			
43. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการที่ไม่ติดขัดกับวัตถุมากเกินไป			
4.2 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมด้านความมีเหตุผล			
44. อบต. ของท่านควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและรอบคอบ			
45. อบต. ของท่านสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล			

4.3 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมด้านการมีภูมิคุ้มกัน	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
46. อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่อง การวางแผนและความยืดหยุ่นในการปรับตัว			
47. อบต. ของท่านควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีภูมิคุ้มกันหรือรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ			
4.4 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมด้านการพัฒนาองค์กร			
48. อบต. ของท่านควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพึงพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น			
49. อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่อง ความสามารถของประชาชนและชุมชน โดยไม่พึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ			
4.5 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มี ทั้งความรู้และคุณธรรมความคู่กัน			
50. อบต. ของท่านควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่เสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ			
51. อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่อง การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมความคู่กัน			
4.6 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมด้านการรวมกลุ่ม			
52. อบต. ของท่านควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยผ่านกลุ่ม			
53. อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่อง การรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ			

4.7 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมด้านการสร้างเครือข่าย	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
54. อบต. ของท่านควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเป็นเครือข่าย			
55. อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เข้มโงยและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม			
4.8 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน			
56. อบต. ของท่านควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่คำนึงถึงองค์รวม หรือครอบคลุมทั้งระบบ			
57. อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการในเรื่องการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ			

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการและภาพรวมแนวโน้มการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรบริหารส่วนตำบล

5.1 การเปรียบเทียบภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
58. ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ของท่านในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต			
59. ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ของท่านครบถ้วน 8 ด้าน			

5.2 ภาพรวมแนวโน้มการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
60. ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน			
61. ในภาพรวม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. ของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มที่จะตอบสนองการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้มากขึ้น			
62. ในภาพรวม ความสำนึกรักในความรับผิดชอบต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนของราชการส่วนท้องถิ่น มีมากกว่าราชการส่วนภูมิภาค			

ข้อเสนอแนะและความเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวจงจิตต์ ฤทธิรัตน์
วัน เดือน ปีเกิด	2 มกราคม 2520
สถานที่เกิด	อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์
ประวัติการศึกษา	ศศบ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถานที่ทำงาน	หจก.รัตนนาแอ็ปแพเรล แคร์ 58/14 หมู่ 1 ถนนบางกรวย-ไทรน้อย ⁺ ต.บางบัวทอง อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี
ตำแหน่ง	พนักงานธุรการ